

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלוגית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלוגית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלוגית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלוגית

לפני כב' השופטת איריס אילוטוביץ' סגל

תובעת פלוגית

נגד

נתבע אלמוני

1

2

פסק-דין

3

4

לפניי ארבע תובענות שהגישו הצדדים, ושבהן אדון במאוחד :

5

תלה"מ 18-01-66756 – תובענה למזונות אשה, מזונות קטינים ומדור שהגישה האשה (להלן

6

– "תביעת המזונות") – עמ' 1-36 לפסק הדין ;

7

תלה"מ 18-01-63643 – תובענה לאיזון משאבים, מוניטין ונכסי קריירה שהגישה האשה

8

(להלן – "תביעת הרכוש מטעם האשה") – עמ' 36-90 לפסק הדין ;

9

סוגיית מיסוי החברות – עמ' 65-73 לפסק הדין ;

10

תלה"מ 20-06-25932 – תובענה למתן פסק דין הצהרתי ואיזון משאבים שהגיש האיש שלפיו

11

גם נכסים הרשומים על שם הנתבעת הם נכסים משותפים (להלן –

12

"התביעה לשיתוף ספציפי"/"תביעת הרכוש מטעם האיש") – עמ'

13

90-99 לפסק הדין ;

14

תלה"מ 22-12-60346 – תובענה לדמי שימוש שהגיש האיש (להלן – "התביעה לדמי

15

שימוש") עמ' 99-107 לפסק הדין ;

16

סוף דבר והוראות ביצוע – עמ' 107-111 לפסק הדין.

17

הערה מקדימה : סוגיית מיסוי החברות עוררה מספר שאלות מהותיות. לשם הנוחות אניח אותן כבר

18

כאן, והדיון יורחב עליהן בהרחבה בעמ' 65-73 לפסק הדין :

19

האם העברת זכויות בחברת ההזנק ותשלום שווי מחצית מחברת הארנק אגב גירושין בין בני זוג

20

כחלק מאיזון המשאבים – מהווה אירוע מס?

21

האם איזון הזכויות בחברות בעת איזון המשאבים יהיה לפי ערכי ברוטו או שמא על פי ערכי נטו

22

(בניכוי מיסים שיחולו בעת מימוש השווי הכלכלי של החברה)?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 במצב שבו האיזון בחברת הארנק יהיה על פי ערכי ברוטו – אזי עד לאיזו תקופה יהיו הצדדים
2 "כבולים זה בזה" האם "עד בכלל" או שמא עד למועד, שבו האיש יחלק דיבידנדים או ימכור את
3 מניותיו בגין ערכים כלכליים שצברה "חברת הארנק" במהלך תקופת השיתוף?

העובדות הרלוונטיות ביחס לכלל התובעות

5 1. הצדדים נישאו זה לזו כדמו"י בישראל ביום 3.6.2002, ולהם שלושה ילדים (להלן –
6 "הילדים"):

7 A, יליד 19.7.2003 (להלן – "הבן A");

8 B, יליד 11.10.2004 (להלן – "הבן B");

9 G, ילידת 20.2.2008 (להלן – "הקטינה").

10 2. הצדדים והילדים התגוררו יחדיו בבית ברחוב AAA בהרצליה פיתוח, הרשום על שם הצדדים
11 בחלקים שווים (להלן – "בית המגורים").

13 3. בשלהי שנת 2017 פרץ משבר בחיי הנישואין, על רקע גילוי האישה כי האיש ניהל קשר אינטימי
14 עם אשה אחרת. ביום 19.10.2017 הגישה האשה בקשה לישוב סכסוך. הבקשה נסגרה ביום 28.1.2018.

15 4. ביום 1.1.2018 הטיל בית הדין הרבני צו למדור ספציפי על בית המגורים במסגרת תביעה
16 לשלום בית, שהגישה האשה לבית הדין הרבני האזורי בתל אביב. הצו פקע ביום 1.1.2019.

17 5. בסמוך לסגירת הבקשה לישוב סכסוך הגישו הצדדים מספר תביעות. התביעות שהוגשו הן
18 התביעות המפורטות בכותרת, ותביעות נוספות ביחס לזמני שהות שהגיש כל אחד מהן הצדדים: ביום
19 28.1.2018 הגישה האשה תביעה שכותרתה: "משמורת והסדרי ראייה" (תלה"מ 18-01-63675); ביום
20 19.2.2018 הגיש האיש תביעה שכותרתה: משמורת, קביעת סדרי ראייה, חינוך, ענייני אפוטרופסות"
21 (תלה"מ 18-02-42927) (להלן – "תביעות לזמני שהות").

22 6. בחודש פברואר 2018 עזב האיש את בית המגורים ועבר להתגורר בדירה שכורה, בסמוך לבית
23 המגורים. האשה נותרה להתגורר בבית המגורים עם הילדים. במהלך ההליכים המשפטיים עזבו
24 הילדים את בית המגורים, במועדים שונים, ועברו להתגורר עם האיש (על כך יורחב בהמשך פסק
25 הדין).

26 7. ביום 17.5.2022 עזבה הקטינה את בית המגורים. ממועד זה ואילך נותרה האשה להתגורר
27 בגפה בבית המגורים. ביום 15.8.2023 עזבה האשה את בית המגורים. כיום בית המגורים אינו מצוי
28 בשימוש של מי מהצדדים.

29 8. מועד הקרע שבין הצדדים נקבע ליום 1.1.2018 (להלן – "מועד הקרע").

30 9. בהחלטה מיום 28.10.2018 מונו שני מומחים מטעם בית המשפט, כמפורט להלן:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 א. רואה החשבון מר רונן קידר (להלן – "המומחה"), שנדרש לבדוק ולהעריך את זכויות
2 הצדדים לגבי התקופה שמיום הנישואין ועד למועד הקרע ביחס לרכיבים שלהלן:
3
4 (1) חישוב ואיזון הזכויות הצבורות של הצדדים מכל מקור שהוא לרבות בבנקים, זכויות
5 סוציאליות, לרבות חסכונות, קופות גמל, קרנות השתלמות, ביטוחי מנהלים, מטבע זר,
6 חסכונות בחו"ל וכיוצא באלה;
7 (2) חישוב היקף הכנסות האיש, לרבות ההכנסות והרכוש המוחזק של חברת הארנק;
8 (3) חישוב ערך ההשקעות שבוצעו בחברות ההזנק (חברות סטארט-אפ);
9 (4) חישוב ערך המוניטין האישי של האיש וערך המוניטין של חברת הארנק;
10 (5) חישוב ערך חלקו של האיש במשרד עורכי הדין "YYY ושות'";
11 (6) חישוב התשלומים למשרד עו"ד בגין העבודות אשר בוצעו עד למועד הקרע, חודש
12 ינואר 2018.
13
14 ב. בהחלטה מיום 28.10.2018 מונה השמאי רונן וגנר לשם הערכת שווי בית המגורים. ביום
15 22.11.2018 ניתנה החלטה בהסכמת הצדדים על מינוי שמאי חלופי תחת השמאי רונן וגנר.
16 הצדדים הסכימו על מינוי חברת "בי. אמ שמאות מקרקעין וניהול נכסים בע"מ" כשמאי
17 מטעם בית המשפט.
18
19 10. ביום 27.12.2018 הוגשה חו"ד השמאי. לשמאי לא נשלחו שאלות הבהרה מטעם מי
20 מהצדדים. השמאי לא נחקר על חוות דעתו.
21 11. ביום 20.7.2020 הוגשה חו"ד המומחה (להלן – "חו"ד"). שני הצדדים שלחו למומחה
22 שאלות הבהרה, והמומחה נחקר באריכות מספר פעמים, כפי שיפורט בהמשך.
23 12. ביום 10.8.2022 התגרשו הצדדים.
24 13. ביום 5.1.2023 ניתן תוקף של החלטה להמלצות עדכון מטעם העו"ס מיום 13.12.2022. ביום
25 23.2.2022 נסגרו התביעות לזמני השהות.
26 14. ההליכים המשפטיים כללו ארבעה עשר דיונים: שמונה מהם היו דיוני הוכחות.
27 15. הצדדים הגישו סיכומיהם לתיק, ועתה הגיעה העת להכריע.
28 16. למען הנוחות להלן, **סכמה של ציר הזמן** שבו מצוינים המועדים המהותיים והרלוונטיים
29 להכרעות הנדרשות בפסק הדין:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 03.06.2002 - מועד הנישואין
- 09.11.2017 - מועד פתיחת י"ס
- 01.01.2018 - מועד הטלת הצו למדור ספציפי
- 01.2018 - מועד הגשת תביעת האישה
- 02.2018 - מועד עזיבת האיש את בית המגורים
- 01.01.2019 - פקיעת הצו למדור ספציפי
- 10.06.2020 - הגשת תביעת הרכוש מטעם האיש
- 17.05.2022 - מועד עזיבת הקטינה את בית המגורים
- 10.08.2022 - מועד הגט
- 28.12.2022 - מועד הגשת האיש את תביעת דמי השימוש
- 15.08.2023 - מועד עזיבת האשה את בית המגורים

1
2
3

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

תביעת המזונות – תלה"מ 18-01-66756

1 מהו סכום המזונות שאותו היה ראוי לפסוק עבור מזונות הילדים על בסיס התשתית העובדתית
2 והראייתית שהונחה לפני בית המשפט, וזאת לאחר מתן ההחלטה למזונות זמניים מיום
3 10.12.2018?
4

5 האם הייתה האשה זכאית למזונות אשה עד למועד הגירושין?

6 אילו עיקר השאלות המונחות לפתחי והדורשות הכרעה.

העובדות הרלוונטיות לתביעת המזונות

7
8 17. במועד ההחלטה למזונות זמניים הנסיבות היו שונות מהנסיבות כיום, כמפורט:

9 הצדדים היו נשואים. כיום הצדדים גרושים;

10 שלושת הילדים היו קטינים. כיום, שניים מתוך שלושת הילדים הם בגירים;

11 שלושת הילדים היו מצויים תחת אחריות הורית משותפת, ונקבעו זמני שהות ביחס של 43%-
12 57% לטובת האשה. בחלוף הזמן עברו כל הילדים להתגורר בבית האיש (בשלוש פעימות).
13

14 18. עם מעבר הילדים להתגורר בבית האיש בוטלו חיובי המזונות בגינם. כיום לא חל חיוב
15 במזונות הילדים, מלבד החלוקה בתשלום הוצאות חריגות של הקטינה (ביחס של 70% האיש ו- 30%
16 האישה).

17 19. עם זאת שינוי הנסיבות, על כל רכיביו, לכשעצמו אינו מאיין את הצורך בהכרעה בתביעת
18 המזונות. מזונות זמניים הם ממשפחת הסעדים הזמניים, וככאלה – הם מוענקים עד לבירורה המלא
19 של התובענה למזונות. משום כך, המזונות הזמניים נפסקים בטרם בחינת ונתיחת היקפן המלא של
20 הראיות (ע"א 342/83 גלוזמן נ' גלוזמן, פ"ד לח (4) 105, 108 (1984)).

21 20. ההחלטה למזונות זמניים ניתנה בטרם שמיעת ההוכחות ובטרם בחינה וניתוח של כלל
22 הראיות. משום כך, הגיעה העת להכריע בתביעת המזונות לאחר שנבחנה ונותחה מלוא התשתית
23 העובדתית והראייתית בתיק.

24 21. להכרעה הסופית בתביעת המזונות ישנה משמעות מעשית גם חרף העובדה שכיום לא מוטל
25 חיוב במזונות – הסיבה לכך נובעת מהאפשרות שסכום דמי המזונות שיפסק בפסק הדין עשוי להיות
26 שונה מסכום דמי המזונות שנפסקו בהחלטה למזונות זמניים. ככל שיפסק סכום חיוב שונה כאמור,
27 אזי יידרש בית המשפט להכריע בשאלה – האם יש מקום להורות על שיפוי/חיוב של מי מן הצדדים
28 כלפי הצד השני בגין הפרש שבין שני סכומי החיובים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

10.12.2018 החלטה לפסיקת מזונות זמניים מיום

- 1
2 .22 ביום 27.2.2018 הגישה האשה בקשה למזונות זמניים עבורה ועבור הילדים.
- 3 .23 במועד הגשת הבקשה התחלקו זמני השהות של הילדים כך ששהו 57% מהזמן עם האשה ו-
4 43% מהזמן עם האיש, וזאת על פי החלטה מיום 6.3.2018.
- 5
6 ביום 10.12.2018 ניתנה החלטה בבקשה לחיוב האיש לשלם, שעיקריה יובאו להלן:
- 7 (1) תשלום דמי מזונות חודשיים בסך של 9,000 ₪ עבור שלושת הילדים, שבעת מתן
8 ההחלטה שלושתם היו קטינים;
9 (2) חיוב בסך של 4,500 ₪ עבור הוצאות המדור והחזקתו;
10 (3) חיוב במלוא הוצאות הטיפול הפסיכולוגי עבור הילדים (אשר במועד מתן ההחלטה
11 עמד על סך של 50 ₪ לטיפול ובעלות כוללת של 600 ₪ לחודש);
12 (4) חיוב השתתפות בשיעור של 70% מההוצאות הרפואיות החריגות ושיעורי העזר של
13 הילדים;
14 (5) חיוב בכלל התשלומים עבור מוסדות החינוך בסך כולל של 5,098 ₪.
- 15
16 .24 סכום המזונות שבו חויב האיש, מבלי שנכללו בו חיובי תשלום ההוצאות החריגות, נאמד בסך
17 של כ-19,198 ₪ לחודש.
- 18
19 .25 ביום 10.1.2019 הגיש האיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי על ההחלטה למזונות
20 זמניים (רמ"ש 19-01-26220).
- 21
22 .26 ביום 4.6.2019 ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי, שדחתה את הבר"ע על ההחלטה למזונות
23 זמניים.
- 24
25 .27 בהחלטה מיום 17.10.2020 (שניתנה בעקבות בקשת האיש להקפאת המזונות והפחתת שיעור
26 השתתפותו בהוצאות החריגות בטענה לשינוי נסיבות מהותי) נוכח גילאי הילדים, ויחס ההכנסות על
27 פי עדות המומחה (עמ' 77 לפרוטוקול הדיון מיום 30.8.2020 שוי' 13-17), חויבה האשה לשאת בהוצאות
28 החריגות, המפורטות בסעיפים 57 (ג-ה) להחלטה למזונות זמניים, בשיעור השתתפות של 30%.
- 29
30 .28 ביום 9.7.2021 ניתנה החלטה המורה על מינוי שמאי לשם הערכת שווי נכסי האשה, וביום
31 3.8.2021 מונה השמאי רונן פריימן.
- 32
33 .29 בדיון מיום 9.5.2022 ניתנו שתי החלטות בעניין האמור, שקבעו כלהלן:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 בנוסף להערכת שווי נכסי האשה, יעריך השמאי את שווי השוק של דמי השכירות בגין כל
2 אחד מנכסי האשה ;
- 3 מינוי השמאי, אורי שושני, חלף השמאי רונן פריימן.
- 4 30. ביום 8.2.2023 הגישה האשה תצהיר בעניין זכויות הבעלות שלה במגרש בשכונת הגוש הגדול
5 בתל אביב. האשה הצהירה שאין בידיה כל מידע ביחס לזכויותיה במגרש בגוש הגדול, וכי מדובר
6 באדמת מדינה, המצויה בשטח שדה התעופה, שככל הנראה טרם הופשרה או חולקה.
- 7
- 8 31. **בעקבות מעבר הילדים לבית האיש, בשלוש פעימות, ניתנו מספר החלטות שנעתרו לבקשות**
9 **האיש להשהיית החיוב במזונות, כלהלן :**
- 10 31.1 ביום 25.3.2021 ניתנה החלטה המורה על ביטול חיוב האיש במזונות, בהוצאות
11 המדור והחזקתו של הבן A (בסך כולל של 4,350 ₪) ;
- 12
- 13 31.2 ביום 22.3.2022 ניתנה החלטה המורה על ביטול חיוב האיש במזונות הבן B
14 ובהוצאותיו בגין מדור והחזקתו (בסך כולל של 4,350 ₪) ;
- 15
- 16 31.3 ביום 24.10.2022 ניתנה החלטה המורה על ביטול חיוב האיש במזונות הקטינה
17 ובהוצאותיה עבור מדור והחזקתו (בסך כולל של 4,350 ₪) (להלן – **"ההחלטה על**
18 **השהיית מזונות הקטינה"**).
- 19
- 20 32. ביום 15.11.2022 הגישה האשה בקשה למחיקת תביעת המזונות נוכח ההחלטה על ביטול חיוב
21 מזונות הקטינה, שמשמעותה היא כי דה-פקטו לא משולמים דמי מזונות, מלבד חיוב האיש
22 בהשתתפות בהוצאות חריגות של הקטינה (להלן – **"הבקשה למחיקת תביעת המזונות"**). ביום
23 26.3.2023 ניתנה החלטה הדוחה את הבקשה למחיקת תביעת המזונות.
- 24
- 25 **טענות האשה**
- 26 33. בהתחשב בכך שמיום 24.7.2022 לא חל חיוב במזונות, אזי אין כל מסגרת משפטית לשם דיון
27 בתביעת המזונות וכי לפנינו "הליך סרק".
- 28
- 29 34. קיים פער מהותי בהכנסות הצדדים. עיסוקה האחרון של האשה היה לפני כעשרים שנה
30 פקידה בבנק, שבו עבדה כשנה וחצי. בהחלטה משותפת של הצדדים, לא שבה האשה לשוק העבודה
31 לאחר לידת בנם הבכור בשנת 2003. הצדדים החליטו כי האשה תישאר בבית עם הילדים לשם גידולם,
32 ובד בבד יהיה בכך כדי לסייע לאיש לפתח את הקריירה שלו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 הכנסות האשה פסיביות ונובעות מהשכרת שלוש הדירות שבבעלותה שברחוב MMM בתל
2 אביב (להלן – "שלוש הדירות") המהוות חלק מנכסיה, מלבד זכויותיה במגרש בגוש הגדול, שלעת הזו
3 עדיין אינן מניבות הכנסה. הסכום הכולל של הכנסות האשה מהשכרת שלוש הדירות הוא בסך של
4 17,671.50 ₪ לחודש, לאחר קיזוז מס הכנסה בשיעור של 10%, ולפני קיזוז הוצאות החזקת שלוש
5 הדירות. בשנת 2018 שילמה האשה סך של 39,888 ₪ בגין סך הוצאות שלוש הדירות, ובאותה שנה
6 עמדה ההכנסה מהשכרת שלוש הדירות על סך של 15,176 ₪ נטו לחודש.
- 7
8 36. האשה חשפה וגילתה את כלל הפרטים על עצם בעלותה על נכסיה ועל הכנסתה מדמי
9 השכירות, וכי החלטות בית המשפט ביחס לדמי המזונות ניתנו כאשר מידע זה מצוי לפני בית המשפט.
- 10
11 37. לפי עדכון חווי"ד שמאי נכסי האשה, האשה מחזיקה בשתי דירות וחצי, ולא שלוש. אין מקום
12 להשלמת חווי"ד שמאי נכסי האשה, זאת מפני שסיכומי הצדדים הוגשו והן מפני שאין עוד רלוונטיות
13 לממצאיה מפאת ביטול החיוב במזונות. ככל שיוכרע כי ישנה רלוונטיות לשווי נכסיה החיצוניים של
14 האשה, יש למנות שמאי לשם הערכת שווי דירת היוקרה בת"א, שרכש האיש לאחרונה, ושעל פי אתר
15 "מדלן", שוויה עומד על סך של כ-17,000,000 ₪.
- 16
17 אף אם יוכרע, כי ישנה רלוונטיות לחווי"ד לנכסי האשה, הרי ששווי שלוש הדירות בחווי"ד
18 הוערך נכון למועד הגשתה, חודש פברואר 2023, בשעה שהשווי הרלוונטי של הדירות צריך להיות
19 תואם לתקופת החיוב במזונות, החל מחודש ינואר 2018 ועד לחודש אוגוסט 2022.
- 20
21 38. ההחלטה למינוי שמאי נכסי האשה ניתנה על רקע יישום שגוי של ההלכה הפסוקה בעניין
22 התחשבות בכלל מקורות הרכוש לשם הכרעה בתביעת מזונות. על פי ההלכה הפסוקה שנפסקה בע"א
23 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח (1) (1984) (להלן – "עניין פרייס"), בע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור,
24 פ"ד מ (1) (1986) (להלן – "עניין עמיצור") ובבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (19.7.2017) (להלן – "בע"מ
25 919/15") – יש לבחון את כלל מקורות ההכנסה של בני הזוג, לרבות רכושם, לשם הכרעה בתביעת
26 מזונות, רק במקרים שבהם לא קיימת יכולת כלכלית ממקורות של הכנסה שוטפת.
- 27
28 39. בשנת 2002 הקים האיש את חברת "XXX חברת עורכי דין" (להלן – "חברת הארנק"). האיש
29 הוא עורך דין במקצועו ושותף בכיר במשרד עורכי דין מצלית, וכן שותף ברכוש והכנסות חברת
30 "YYY", המחזיקה במניות השותפות במשרד (להלן – "החברה").
- 31
32 40. האיש מחזיק בחשבון בנק הרשום על שם חברת הארנק, שאליה מועברת משכורתו החודשית
33 מהחברה וחלקו של האיש ברווחיה השנתיים. כנלמד מחווי"ד המומחה, הסכום הממוצע של הכנסתו
34 החודשית של האיש מוערך בסך של למעלה מ-100,000 ₪ נטו לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 בנוסף, האיש מחזיק במניות של חברות ההזנק שבהן השקיע. חלק מהשקעותיו בחברות אלו
2 מנביעות לאיש הכנסה – דוגמה לחברה מעין זו היא חברת R (להלן – "חברת R") שלוותה הלוואה
3 מהאיש ומשלמת לו בגינה תשלומי ריבית מדי שנה. לפי דיווח המומחה, בחוות דעתו ובעדותו, כל
4 שותף אקוויטי בחברה השקיע 300,000 ₪ בחברת R. חרף נתון זה, לא הומצאו מסמכים בעניין חברת
5 R, לרבות בעניין סכום ההשקעה האמור, כגון: הסכם השותפות, מסמכי ההקמה, תקנון, תזכיר,
6 דוחות השקעות ורכישות וכיו"ב.
- 7
8 42. חרף הוראות בית המשפט בהחלטתו מיום 20.9.2022, המומחה לא בחן מסמכים בעניין לשם
9 בחינת מהות ההשקעה של האיש בסך של 300,000 ש"ח.
- 10
11 43. אמנם חלק מחברות ההזנק שבהן השקיע האיש כספים נבדקו בחוו"ד המומחה, אך ייתכן כי
12 ישנן חברות נוספות, ששווין לא בא לידי ביטוי בחוו"ד.
- 13
14 44. גרסת האיש אשר ליכולתו הכלכלית הייתה לא אחידה ורוויות סתירות: בעוד בכתב ההגנה
15 בתביעת המזונות טען האיש, כי הכנסתו עומדת על סך של 30,000 ₪ לחודש. בתביעת הרכוש שהגיש,
16 טען כי הכנסתו החודשית עומדת על סך של 100,000 ₪. בנוסף, האיש שינה גרסתו בין כתבי טענותיו
17 בהליכים השונים בעניין מעמדו בשותפות משרד העו"ד.
- 18
19 45. המשפחה נהנתה מרמת חיים גבוהה מאוד, שהתבטאה בחופשות יוקרתיות ותדירות בחו"ל,
20 בילויים במסעדות יוקרה, רישום הילדים לבתי ספר פרטיים ולחוגי העשרה רבים וכדומה.
- 21
22 46. אופן מימון הוצאות רמת החיים הגבוהה – הכנסותיו הגבוהות של האיש "הן שאפשרו את
23 רמת החיים הגבוהה" (סעיף 9 לכתב התביעה וסעיף 7 לתצהיר האשה). בהמשך נטען כי טענת האיש
24 שהכנסתו היא שאפשרה את רמת החיים הגבוהה אינה נכונה, אלא זו התאפשרה הן בזכות הכנסת
25 האיש, הן בזכות הכנסת האשה מדמי השכירות והן בזכות הורי האשה, שכיסו את יתרות החובה
26 "באופן עקבי וקבוע" (סעיף 6 לסיכומים וסעיף 14 לסיכומי התשובה).
- 27
28 47. הטענה לרמת החיים הגבוהה של המשפחה אוששה בהחלטה למזונות זמניים ובפסק דינו של
29 בית המשפט המחוזי, שדחה את הבר"ע שהגיש האיש על ההחלטה למזונות זמניים. בנוסף, טענה זו
30 נתמכה באסמכתאות ובהודאתו של האיש שהעיד, כי לנוכח העובדה שהוצאות הצדדים עלו על
31 הכנסותיהם (העומדות לכל הפחות על סך של כ-120,000 ₪ בחודש), נאלצו לקבל סיוע כלכלי מצד
32 הורי האשה.
- 33
34 48. האיש נהג ל"העמיס" על חברת הארנק את הוצאות המשפחה, וכיום את הוצאותיו האישיות,
35 כך שהן מוכרות כהוצאה מוכרת. הוצאות אלו כוללות, בין היתר: שכר דירתו השכורה ותכולתה;
36 הוצאות החזקת בית; נסיעות לחו"ל; בילויים במסעדות וכיו"ב.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 האשה עתרה בתביעת המזונות, שהוגשה טרם גירושי הצדדים, למזונות אשה מכוח דין תורה,
2 שלפיו זכותה להמשיך לחיות ברמת החיים הגבוהה שלה הורגלה ושאותה סיפק לה האיש במהלך
3 החיים המשותפים, וכי יש להורות על קיום הכלל – "עולה עמו ואינה יורדת עמו".
4
5 50. בסיכומי האשה נטען, כי בשל רמת החיים הגבוהה שהילדים הורגלו אליה, כלל דמי המזונות
6 ששולמו נאכלו. ראייה לכך, היא העובדה כי במהלך החיים המשותפים, כפי שהאיש אישש בעדותו,
7 נדרשו הצדדים להיעזר בסיוע כלכלי של הורי האשה, מפני שהוצאות המשפחה עלו על הכנסות
8 הצדדים.
9
10 בתצהירה, טענה האשה, כי נזקקה לסיוע מצד הוריה לאחר פרוץ המשבר, בשל הקושי במימון
11 סכומן הגבוה של הוצאותיה והוצאות הילדים, שאפיין את רמת החיים שהורגלו אליה ערב הסכסוך,
12 וכי סיוע זה התבטא בנטילת הלוואה מהוריה. האשה הלוותה מהוריה סך של 231,950 ₪ עד לחודש
13 פברואר 2019 וסך כולל נוסף של 127,300 ₪, נכון למועד הגשת תצהירה. הלוואות הורי האשה מימנו
14 חלק נכבד מהוצאות האשה והילדים: חופשות; מזון; חוגים; קייטנות וביגוד והנעלה.
15
16 51. האשה היא שממנת את מלוא הוצאות הילדים, ואף המשיכה לממנם גם לאחר מעברם לבית
17 האיש, כפי שאישש האיש בעדותו. עוד נלמד מעדות האיש, כי הוא מערים קשיים על השתתפותו
18 בהוצאות הילדים.
19
20 52. לעומת הקושי המתואר של האשה לשאת בהוצאותיה ובהוצאות הילדים, האיש נהנה מרמת
21 חיים גבוהה המתאפשרת נוכח הכנסתו הגבוהה, העומדת על סך של כ-3,000,000 ₪ בשנה: האיש שוכר
22 דירת יוקרה בהרצליה, טס מדי חודש לחו"ל ורכש לאחרונה רכב חדש ודירת מגורים משותפת עם בת
23 זוגו בתל אביב.
24
25 53. האיש תכנן מראש את מעבר הילדים לביתו לשם ביטול חיובו במזונות. כיום הילדים אינם
26 מתגוררים בבית האיש, שעבר להתגורר עם מאהבתו בדירת מגורים שרכש. עם ביטול מזונותיהם של
27 הבנים, אפשר להם האיש לשהות במלוא הזמן עם האשה. הבנים שבו להתגורר עם האשה במהלך
28 חופשותיהם משירותם בצה"ל. הקטינה מתגוררת אצל חברתה.
29
30 54. טענות האיש לעניין תביעת המזונות הן טענות זהות לאלו שנטענו מטעמו בבר"ע על החלטה
31 למזונות זמניים, שכאמור נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי.
32
33 55. גם ככל שסכום המזונות שיפסק בפסק הדין יהיה נמוך יותר מהסכום שנפסק בהחלטה
34 למזונות זמניים, אין לכך משמעות בפועל, היות שאין עילה לחיוב האשה בהפרש הסכומים. טענה זו
35 מבוססת על שני טעמים עיקריים: (1) האיש לא הגיש תביעת מזונות או תביעה להשבת מזונות; (2)
36 המזונות ששולמו נאכלו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

56. עתירת האיש בסיכומיו לסעד כספי בסך של 500,000 ₪ בגין השבת תשלומי המזונות מהווה שינוי חזית, ומבלי שהוכיח את עתירתו זו באמצעות הגשת תובענה להשבת מזונות.

פירוט צרכי הילדים והוצאות החזקת המדור – על פי הנטען בתצהיר האשה מיום 1.9.2021 ועל פי הנטען בתביעת המזונות

57. כלל צרכי הילדים (ללא הפרדה בין הוצאות חריגות, בין הוצאות תלויות שהות ובין הוצאות שאינן תלויות שהות), כמפורט להלן:

גובה הוצאותיו החודשיות של הן A לא הוערכו בתצהיר האשה משום שבמועד הגשת התצהיר הן A היה בגיר, ועובר להגשת התצהיר הושהה חיוב האיש במזונותיו מכוח ההחלטה מיום 25.3.2021.

בתביעת המזונות הוערך גובה הוצאותיו החודשיות של הן A בסכום של 16,608 ₪:

מזון – 4,300 ₪; מזון מסחרי – 800 ₪; ביגוד והנעלה – 600 ₪; חוגים – 1,150 ₪; שיעורים פרטיים – 960 ₪; בית ספר (לרבות שירות הסעות) – 1,300 ₪; מוניות – 115 ₪; טלפון נייד – 224 ₪; מדרסים – 250 ₪; טיפולי שיניים – 200 ₪; שיננית – 120 ₪; מוצרי היגיינה – 160 ₪; תרופות/ויטמינים – 150 ₪; מספרה – 80 ₪; קייטנה – 350 ₪; מתנות – 250 ₪; ימי הולדת – 500 ₪; ביטוח משלים בקופת חולים – 50 ₪; רופאים פרטיים – 200 ₪; ביטוח פרטי – 84 ₪; מחשבים וציוד נלווה – 500 ₪; ציוד לימודי – 200 ₪; ספרים, דיסקים, צעצועים, אלקטרוניקה ומשחקים אלקטרוניים – 300 ₪; חופשות בחו"ל – 2,085 ₪; חופשות בארץ – 1,250 ₪; דמי כיס – 200 ₪; חסכון – 230 ₪.

גובה הוצאותיו החודשיות של הן B הוערך בתצהיר האשה בסכום של 8,876 ₪:

מזון – 4,000 ₪; מזון מסחרי – 800 ₪; ביגוד והנעלה – 600 ₪; חוגים וכושר – 350 ₪; רב-קו – 215 ₪; טלפון נייד – 135 ₪; טיפולי שיניים – 104 ₪; שיננית – 100 ₪; מוצרי היגיינה – 270 ₪; תרופות/ויטמינים – 150 ₪; מספרה – 80 ₪; משקפיים – 50 ₪; טיפולי קוסמטיקה – 380 ₪; דמי כיס – 200 ₪; מתנות – 250 ₪; ציוד אלקטרוני – 150 ₪; ציוד לימודי – 200 ₪; רופאים פרטיים – 200 ₪; מדרסים – 170 ₪; חופשות בארץ – 472 ₪.

גובה הוצאותיה החודשיות של הקטינה הוערך בתצהיר האשה בסכום של 12,781 ₪ (לא כולל שיעורים פרטיים וחוגים):

מזון – 4,000 ₪; מזון מסחרי – 800 ₪; ביגוד והנעלה – 800 ₪; תכשיטים ואביזרי אופנה – 180 ₪; רב-קו – 215 ₪; טלפון נייד – 135 ₪; מוצרי היגיינה וטיפוח – 500 ₪; תרופות/ויטמינים – 150 ₪; טיפולי שיניים – 104 ₪; שיננית – 100 ₪; אורתודנט – 1,149 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 ; מספרה – 230 ; קייטנה – 1,416 ; דמי כיס – 200 ; מתנות – 300 ; טיפולי
2 קוסמטיקה – 380 ; טיפול פסיכולוגי – 320 ; ספרים, צעצועים ומשחקי אלקטרוניקה –
3 380 ; חופשות בארץ – 472 ;
4

הוצאות החזקת המדור החודשיות, לרבות תשלומי הלוואת המשכנתה, הוערכו בתצהיר האשה בסכום של 11,810 ₪:

7 חלקה של האשה בתשלום הלוואת המשכנתה – 1,450 ; דמי ארנונה – 1,511 ; חשבון
8 מים – 454 ; חשבון חשמל – 800 ; מנוי לחברת "הוט" – 410 ; מנוי לחברת
9 "נטפליקס" – 50 ; חשבון גז – 48 ; דמי מנוי "תמי4" – 57 ; מכשיר "תמי4" – 133
10 ; שירות "בזק בינלאומי" – 126 ; קו "בזק" ותשתית אינטרנט – 213 ; שירותי הדברת
11 חרקים – 195 ; שירות עוזרת בית – 5,000 ; שירות גינון – 500 ; שירות חברת שמירה
12 – 206 ; ביטוח דירה ותכולה – 340 ; ציוד משרדי – 100 ; תיקוני מחשבים – 80 ;
13

הוצאותיהם החודשיות של הכלבים הוערכו בתצהיר האשה בסכום של 800 ₪ לחודש:

14 עבור - מזון ; חיסונים ; רישיון ; ניקוי שיניים ; תרופות ; טיפול וטרינרי ; ניתוחים ושירותי
15 פנסיון.
16
17

הוצאות רכב הוערכו בתצהיר האשה בסכום של 2,777 ₪ לחודש:

18 רישיון רכב שנתי – 2,545 ; ביטוח שנתי – 6,350 ; טיפולי רכב שנתיים – 7,263 ; מנוי
19 שנתי לחברת "פוינטר" – 1,620 ; הוצאות דלק שנתיות – 12,000 ; שירותי חנייה
20 ושירותי "כביש 6" – 2,200 ; מנוי שנתי לחברת "גינרגיי" – 1,343 ;
21
22

23 58. **מזונות אשה** – האשה עתרה לחיוב במזונותיה בסכום של 50,459 ₪ לחודש. האשה הצהירה
24 כי הוצאותיה נכון ליום 17.3.2019 עמדו על סך של 15,000 ₪ לחודש. האשה ציינה כי סכום זה אינו
25 משקף את סכום הוצאותיה בתקופה שקדמה לסכסוך, שעמדו על סכום גבוה יותר. כאמור, תצהיר
26 האשה נחתם ביום 1.9.2021, ובשים לב לכך – כי סכום הוצאותיה נכון למועד הגשת התצהיר אינו
27 ניתן לכימות בשל הגבלות הקורונה שהשפיעו על סכום הוצאותיה.
28

29 בנוסף, הצהירה האשה, כאמור, כי היא נושאת כלפי הוריה בחוב הלוואה בסכום כולל של
30 359,250 ₪.

31 59. בסיכומיה לא התייחסה האשה לעתירתה למזונות האשה.
32
33
34
35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

טענות האיש

- 1
2
3 60. סכום דמי המזונות שנפסקו בהחלטה למזונות זמניים הוא גבוה וחריג ביותר – סך של כ-
4 25,000 ₪ לחודש, המורכב מדמי מזונות ושכר הלימוד של הילדים, בנוסף להוצאות חריגות והחזר
5 הלוואת המשכנתה. ראוי היה להפחית את סכום דמי המזונות/לבטלם מהטעמים הבאים:
- 6
7 60.1 הילדים היו מצויים באחריות הורית משותפת עד למעברם אליו, וחרף זאת חויב
8 במדורם ;
9
10 60.2 במועד מתן ההחלטה למזונות זמניים, גילם של שלושת הילדים היה מעל לגיל שש
11 שנים ;
12
13 60.3 הכנסתה החודשית של האשה גבוהה – סכומה עומד על סך של כ-22,300 ₪ נטו
14 לחודש המתקבלים מתשלום השכרת שלוש הדירות ;
15
16 60.4 האשה בעלת נכסים, ששוים הכולל עומד על סך של כ-20,000,000 ₪: שווי שלוש
17 הדירות הוערך בחו"ד נכסי האשה בסך של 13,500,000 ₪, לזה יש להוסיף את שווי
18 המגרש בגוש הגדול ושווי חלקה של האשה במחצית מזכויות הבעלות בבית
19 המגורים ;
20
21 60.5 האשה היא בעלת יכולת השתכרות גבוהה לנוכח השכלתה והכשרתה (בין היתר
22 למדה רפלקסולוגיה, שמאות, הוראת שחייה לפעוטות, ייעוץ בתחום הנדלין ועסקה
23 בעברה בתחום הפיננסים) ;
24
25 60.6 האשה לא חשפה בתביעת המזונות ובהוצאת הפרטים שצורפה לה את קיום נכסיה,
26 חרף היות נתון זה רלוונטי ומהותי לצורך ההכרעה בתביעת המזונות ;
27
28 60.7 ההחלטה למזונות זמניים חייבה את האיש בכפל – חיוב בתשלום מדור הילדים
29 בנוסף לחיובו בהשתתפות בשיעור של 75% מהחזר החודשי של הלוואת המשכנתה.
30 בשים לב שהאשה עושה שימוש בלעדי בבית המגורים, ומסרבת לפרק את השיתוף
31 שבו ;
32
33 60.8 האשה עתרה בתביעתה לסכום מופרז ושאינו תואם את הסכום המייצג של דמי
34 מזונותיהם ומדורם שלה ושל הקטינים (60,000 ₪ עבור מזונות ומדור האשה ו-
35 66,000 ₪ עבור מזונותיהם ומדורם של הילדים). ההוצאות המופרזות שנדרשו
36 בתביעת המזונות לא נתמכו בראיות ונפחו לשם הגדלת חיוב האיש במזונות. דוגמה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 לאמור: דרישה לחיוב בהוצאות כלבים בסך של 9,600 ₪ לחודש והכללת הוצאות
2 חינוך ורפואה ברכיבי המזונות;
3
4 60.9 לא נעשה שימוש בתשלום המזונות לשם מימון צרכי הילדים, אלא לשם מימון
5 הוצאותיה האישיות של האשה. לראיה, האשה סירבה לתת לילדים דמי כיס ולממן
6 חלק מצרכיהם, וכאשר האחרונים פנו אליה בבקשות למימון צרכיהם, הפנתה אותם
7 לאיש.
8
9 61. מאחר שסכום דמי המזונות שנפסק היה מופרז ולא יועד במלואו לשם מימון צרכי הילדים,
10 אלא לכיסה של האשה, המזונות לא "נאכלו". האשה ייעדה את כספי המזונות לצרכי חסכון עבורה
11 ולמימון רמת החיים הגבוהה שלה. לעניין זה, נשללה טענת האשה כי האיש אישר שהצדדים חיו ברמת
12 חיים "מופרזת", תוך טענה כי התרשמות זו בוטאה על ידי בית המשפט.
13
14 62. ראיה לכך שכספי המזונות לא יועדו לשם מימון צרכי הילדים, אלא לצרכי האשה נלמדת
15 מהתנגדותה לבקשות האיש להשהיית מזונות הילדים נוכח מעברם לביתו. לא זו בלבד, האשה הגישה
16 בקשה למחיקת תביעת המזונות רק לקראת תום ההליך המשפטי. לו האשה הייתה מגישה את
17 הבקשה בשלב מוקדם יותר, יכולה הייתה להקטין את הנזק. האשה מצאה לנכון להגישה רק עם
18 חששה, כי פסק דין בתביעה עשוי לחייבה רטרואקטיבית. יש בכך ללמד על חוסר תום ליבה של האשה.
19
20 63. האשה סירבה לשתף פעולה עם השמאי שמונה מטעם בית המשפט לשום את שווי נכסיה
21 ועיכבה את הגשת חוות דעתו למעלה משנה וחצי, אשר הוגשה לבסוף רק ביום 15.2.2023. חוסר שיתוף
22 הפעולה מצד האשה התבטא בכך שהיא לא המציאה את המסמכים והנתונים הנדרשים לעניין
23 הכנסתה ורכושה, לרבות נתונים ומסמכים בעניין זכויות הבנייה שבהן היא מחזיקה במגרש בגוש
24 הגדול.
25
26 64. בחו"ד שמאי נכסי האשה אמנם צוין כי על פי הסכמי השכירות של שלוש הדירות, סכום דמי
27 השכירות הכולל (עבור שלוש הדירות) עומד על סך של 23,500 ₪ לחודש, אך סכום זה אינו משקף את
28 דמי השכירות הריאליים עבור השכרת שלוש דירות דומות באותו אזור. סכום דמי השכירות הריאלי
29 עבור השכרת שלוש הדירות עומד על סך של 36,000 ₪ (לפי חישוב של השכרת כל אחת משלוש הדירות
30 בסך של 12,000 ₪). על כן, יש לקבוע כי הכנסת האשה עומדת היא בסך של 36,000 ₪ לחודש.
31
32 בחירת האשה שלא להעלות את דמי השכירות לאורך תקופה כבת 13 שנים, חרף גבייתה דמי
33 שכירות בסכום נמוך ביחס לסכום דמי השכירות המשולמים, מלמד על אמידותה.
34
35 65. חיזוק נוסף לאמידות האשה הוא בחירתה שלא לשוב לשוק העבודה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 בנוסף להכנסות האשה מדירותיה, הוריה תומכים בה כלכלית – רכיב נוסף המגדיל את
2 הכנסתה השוטפת.
- 3
4 67. חו"ד המומחה העריכה בחסר את הכנסת האשה וזאת בשל התחשבות בדמי שכירות נמוכים
5 ביחס לסכום הריאלי שניתן היה לגבות בגין השכרתן, ופוטנציאל השתכרות האשה לא נלקח בחשבון
6 כחלק מהערכת הכנסות האשה.
- 7
8 68. הכנסות האיש מורכבות מקבלת משכורת חודשית מהחברה בסך של כ-23,000 ₪ נטו
9 ומתשלום שנתי משתנה, התלוי בביצועיו בחברה, על פי חלקו ברווחיה, ושממנו מקוזזות המשכורות
10 החודשיות ששולמו באותה שנה, הוצאות תקורה והוצאות שונות של השותפות (סעיף 23 לתצהיר
11 האיש). בהמשך, נטען כי הכנסות האיש עבור שנת 2020 עומדת על סך של 60,000 ₪ נטו לשנה, תוך
12 הסתמכות על פרק א לחו"ד המומחה (סעיף 58 לסיכומי האיש).
- 13
14 69. חוות דעת המומחה הוכיחה, כי טענות האשה אשר לגובה הכנסות האיש הן טענות כוזבות.
- 15
16 70. בנוסף לדמי המזונות, נשא האיש בהיקף רחב של הוצאות בסכום כולל גבוה – הוצאותיהם
17 הישירות של הילדים (שבהן נשא כשהילדים היו מצויים בזמני שהות שווים, ובחלוף הזמן כאשר עברו
18 להתגורר אצלו), הוצאות שכר דירתו והוצאות החזקתה.
- 19
20 71. גם לאחר ביטול החיוב במזונות הקטינה, ובניגוד לטענת האשה, האיש אינו מתחמק מתשלום
21 הוצאות הקטינה, אלא האשה עצמה אינה פונה אליו בבקשות להשתתפותו בהוצאות אלה.
- 22
23 72. בניגוד לנטען על ידי האשה, האיש הגיש בקשה להפחתת מזונות.
- 24
25 73. החלטה הדוחה את הבר"ע על ההחלטה למזונות זמניים אינה שוללת את טענות האיש, היות
26 שהחלטה בבקשה לסעד זמני ניתנת מבלי שבית המשפט נכנס לעובי הקורה, לרבות התעמקות בכלל
27 התשתית העובדתית בהיקף רכוש הצדדים. בנוסף, בהחלטה זו נקבע כי ישנה אפשרות לחיוב האשה
28 בהשבת כספים לאיש, ככל שיפסק כי סכום המזונות הזמניים נפסק ביתר.
- 29
30 74. לא היה מקום לעתירה לתביעת מזונות אשה בשל הכנסתה וכושר השתכרותה. משנה תוקף
31 יש לטענה כי לא היה מקום לשוב ולעתור למזונות האשה, נוכח דחיית עתירה זו בהחלטה למזונות
32 זמניים, ונוכח פרק הזמן שחלף מאז עזיבת האיש את בית המגורים.
- 33
34 75. בסיכומיו עתר האיש לחיוב האשה רטרואקטיבית של מזונות הילדים, מהטעמים הבאים:
35 השבה של המזונות הזמניים נפסקו נוכח מצבה הכלכלי של האשה;
36 חיוב האשה בגין מזונות הילדים, שבהם לא נשאה חרף מעברם לבית האיש.
- 37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 יישום השיקולים שצוינו בפסיקה בעניין השבה רטרואקטיבית של מזונות שנגבו ביתר על
2 המקרה דנן תומך על חיוב האשה בהשבה האמורה.
3
4 77. בכתב הגנה שהוגש ביום 18.2.2018, טען האיש כי יש "לפסוק את צורכי הקטינים בשים לב
5 לצורכיהם בפועל ולחובת התובעת להשתתף ולזון אותם לפי יחס הכנסות הצדדים ותוך התחשבות
6 בכומר השתכרותם" (סעיף 118 לכתב ההגנה).
7
8 בתצהירו עתר האיש כי "כל אחד מאיתנו יממן באופן ישיר את הוצאות הילדים ללא כל חיוב
9 בתשלומי מזונות, וכן יורה כי נישא בהוצאותיהם המיוחדות של הילדים בחלקים שווים ביננו.
10 בהתאם אני עותר שכל תשלומי המזונות החריגים ו/או לכל הפחות חלקם ממועד החלטה למזונות
11 זמניים יושבו באופן רטרואקטיבי" (סעיף 58 לתצהיר האיש).
12 78. בסיכומיו עתר האיש לחיוב האשה בהשבת חיובי המזונות ששילם האיש ביתר מכוח
13 ההחלטה למזונות זמניים בסך כולל של 540,424 ₪, כמפורט להלן: דמי המזונות בסך 3,000 ₪
14 ששולמו עד לביטולם, מחצית מהוצאות החינוך ששולמו בסך של 5,098 ₪ והשבת מחצית מההחזר
15 החודשי של המשכנתה ששילם האיש, כך שכל צד יישא במחצית מההחזר החודשי. לחילופין, עתר
16 האיש לחיוב האשה בתשלום בסך של 158,200 ₪ בגין דמי מזונות שנגבו ביתר, בתוספת 88,024 ₪
17 בגין הוצאות החינוך שנגבו, ובתוספת מחצית מהוצאות המדור ששילם האיש.
18

דיון והכרעה

האם האשה זכאית למזונות אישה עד למועד הגירושין?

- 21 79. מקור החיוב במזונות אישה בדין הישראלי, מצוי בסעיף 2(א) לחוק לתיקון דיני משפחה
22 (מזונות), התשי"ט-1959 (להלן – "חוק המזונות") הקובע כהאי לישנא:
23

24 "אדם חייב במזונות בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו,
25 והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה".
26

- 27 80. בענייניו, הדין החל על הצדדים הוא הדין העברי, שעל פיו חיוב בעל במזונות אשתו נולדת ביום
28 הנישואין ותמה עם סיומם של הנישואין (ע"א 87/49 לוינ' נ' לוינ' פ"ד ה' 921, 935 (1951); ע"א 560/82
29 פלונית נ' פלוני פ"ד לח (3) 744 (1984); בר"ע (י-ם) 1081/05 פלוני נ' אלמונית (8.8.2006) (להלן: "עניין
30 פלוני")).
31

- 32 81. אשר לפערי ההשתכרות בין הצדדים, נקבע כי יש ליתן משמעות לפערים אלו, מקום שבו
33 עלולים הם להוביל ללחצים כלכליים וללקיחת החלטות לא מאוזנות במהלך ניהול ההליך המשפטי
34 (עניין פלוני, פסקה 69).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

82. חיוב במזונות אשה נושא פן חוזי, וככזה הוא כפוף לדרישת תום הלב הקבועה בסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (בע"מ 3148/07 פלונית נ' פלוני (13.6.2007)).

83. הצדדים חיים בנפרד כבר מחודש פברואר 2018 וגרושים מיום 10.8.2022.

84. לפי חו"ד המומחה, סכום הכנסתה החודשית של האשה מהשכרת שלוש הדירות (להלן – "דמי השכירות") עומד על סך של 19,068 ₪ נטו (סעיף 10 לפרק א, בעמ' 17 לחו"ד).

85. בסיכומיה לא חזרה האשה על עתירתה למזונות אשה. קרי, האשה זנחה את תביעתה למזונות אשה, ולפיכך יש לראותה כמי שמוותרת על טענתה זו (ע"א 401/66 מרום נ' מרום, פ"ד כא (1), 673 (1967)).

86. כאמור, בעדכון חו"ד שמאי נכסי האשה צוין, כי האשה מחזיקה ב-57.5% מזכויות הבעלות בדירה מספר 2, ולא במלוא הזכויות.

חרף זאת, מצאתי לקבוע כי האשה היא בעלים בפועל של שלוש הדירות, ומקבלת את מלוא הכנסות דמי השכירות מהשכרתן – זאת על סמך הצהרתה ועדותה של האשה כי היא הבעלים הבלעדי של שלוש הדירות, לרבות של דירה מספר 2, וכי היא מקבלת לידה את מלוא דמי השכירות בגין השכרת שלוש הדירות. אפנה לתימוכין של האמור:

סעיפים 44-45 לתצהיר האשה:

"44. קיבלתי במתנה מסבי, כשעוד היה בחיים, ומאבי שתי דירות וכן 2/3 מדירה נוספת כאשר השליש הנותר היה ע"ש אחי. שלוש הדירות נמצאות ברחוב MMM בתל אביב – בגוש הגדול. אבי שילם לאחי תמורת 1/3 הדירה והעניק לי את השליש במתנה, וכיום שלוש הדירות רשומות במלואן על שמי ואני מקבלת מהן דמי שכירות ומשלמת עבורן מיסים כחוק."

עדות האשה בעמ' 125, שו' 10-17, לפרוטוקול דיון מיום 9.5.2022:

"עו"ד דיין וולפנר: טוב. תאשרי לי בבקשה שבבעלותך 3 דירות בתל אביב.
גב' X: בוקר טוב, כן.
עו"ד דיין וולפנר: בוקר אור. בגוש הגדול.
גב' X: כן.
עו"ד דיין וולפנר: רחוב?
גברת X: MMM.
עו"ד דיין וולפנר: וכל דירה היא 4 חדרים פלוס מחסן פלוס 2 חניות?
גברת X: אכן."

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

ועדות האשה בעמ' 107, שו' 27-30, לפרוטוקול הדיון מיום 3.8.2020:

"... אבא שלי ישלם גם על הבנייה את הדירות, וגם לאחי יש דירות שם שגם הוא ירש, זה, ירשנו ביחד את הזכויות. יצא שבאותו בניין בMMM ביחד ירשנו כרבע, כל אחד 2.5 דירות. עם הזמן גם כן התקזזתי עם אח שלי על הדירה השלישית בגלל זה יש לי 3, אוקי?"

(ראו עדות האשה ביחס לקבלתה את מלוא דמי השכירות של דירה מספר 2 בעמ' 427, שו' 34-32 לפרוטוקול הדיון מיום 2.2.2023).

87. הצהרות אלו מהוות הודאת בעל דין. אמנם על פי ההלכה הפסוקה, לא כל התבטאות של בעל דין לחובתו היא בבחינה הודאה מחייבת וקשיחה, אולם הצהרה מפורשת במהלך דיון מהווה הודאה רשמית – ובהיותה כזו היא מצמצמת את המחלוקת ופוטר את הצד שכנגד מהצורך בהבאת ראיות לשם אישוש ההודאה (ע"א 279/89 "הסנה" חברה ישראלית לביטוח בע"מ נ' דמתי, מז(3) 156 (1993)). דברים אלה מקבלים משנה תוקף בעניינו, עת האשה לא הגישה בקשה לתיקון כתבי טענותיה, שבהם הצהירה על בעלות מלאה בשלוש הדירות, וחזרה על האמור, כאמור, גם במהלך עדותה.

88. הנה כי כן, לא מצאתי כי אופן רישום הזכויות בנסח לשכת המקרקעין מייצג את שיעור זכויות הבעלות האמיתית של האשה בדירה מספר 2. דה פקטו האשה מחזיקה במלוא זכויות הבעלות בדירה מספר 2 ובשל כך מקבלת לידיה את מלוא דמי השכירות בגינה.

89. אכן, על פי הדין העברי יש לפסוק מזונות אישה על פי רמת החיים שאליה הורגלה, תוך יישום הכלל "עולה עמו ואינה יורדת עמו" (ראו בעניין פרייס). ואולם, לצד כלל זה, רשאי האיש לטעון כי "למעשי ידיה" של האשה יש נפקות לעניין קביעת מזונותיה, וכי האשה אינה זכאית למזונות, נוכח הנתונים הבאים:

הוכח כי לאשה רקע השכלתי ותעסוקתי; לפי חו"ד המומחה, הכנסתה החודשית של האשה עומדת על סך של כ-20,000 ₪ נטו; טענת האשה בסעיף 6 לסיכומיה, כי עד לשנים האחרונות רמת החיים של המשפחה מומנה בעיקרה ממקורות הכנסתה וממקורות הוריה; לפי חו"ד שמאי נכסי האשה, שווי שלוש דירות עומד על סך של 13,600,000 ₪, בנוסף לשווי זכויות האשה במגרש בגוש הגדול, שלא הוערכו בחו"ד נכסי האשה; האשה היא בעלת מחצית משווי זכויות הבעלות בבית המגורים, ששווי הוערך בחו"ד שמאי בית המגורים בסך של 6,605,000 ₪. ודוק – חו"ד שמאי בית המגורים הוגשה ביום 26.12.2018, לפני כחמש שנים, שבמהלכן חלה עלייה ניכרת במחירי הנדל"ן.

90. בנוסף, בעדות האשה, נלמד כי היא עצמה הביעה תמיהה על כך שתבעה מזונות אשה נוכח הכנסתה מהשכרת דירותיה:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 עדות האשה בעמ' 129, שוי' 27-31, לפרוטוקול הדיון מיום 9.5.2022:

2 "גברת X: אני לא הבנתי, אני לא מבינה בזה. ואני לא ביקשתי,
3 עו"ד דיין וולפנר: לפני רגע את אמרת,
4 גברת X: מזונות אשה בגלל שאני מקבלת שכירות מהדירות."
5

6 ובהמשך עדות האשה בעמ' 133, ש' 28-31, לפרוטוקול הדיון מיום 9.5.2022:
7 "עו"ד דיין וולפנר: ... עכשיו, את אמרת מקודם שלא דרשת מזונות אשה.
8 אני אפתיע אותך, את כן דרשת מזונות אשה. מה יש לך להגיד על זה?
9 גברת X: זה באמת מפתיע אותי."
10

11 וראו גם: עדות האשה בעמ' 134, שוי' 21-25 לפרוטוקול הדיון מיום 9.5.2022.

12
13 91. נוכח האמור לעיל, ובשים לב לטעמים שאותם פירט האיש בכתבי טענותיו, לרבות הטעם
14 הנעוץ במעשי ידיה של האשה, ובשים לב כי האשה עצמה לא ראתה עצמה כזכאית למזונות אשה,
15 סבורתני כי די בכך כדי לאזן באופן ראוי בין החלת הדין לבין החלתן של נורמות מוסריות הנובעות
16 מעיקרון תום הלב.

17
18 92. לנוכח כל האמור, לא מצאתי לחייב את האיש במזונות האשה.
19

20 מזונות הילדים

21
22 93. סעיף 3(א) לחוק המזונות, קובע:

23 "אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן
24 זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על
25 מזונות אלה."
26
27

28 94. הצדדים שלפניי הם יהודיים. משכך, חייב האיש במזונות ילדיו הקטינים על פי הדין העברי.
29 על פי הדין העברי ישנם מספר 'מעגלי חבות' במזונות: מעגל מזונות החובה ומעגל מזונות הצדקה. עד
30 להלכה שנפסקה בבע"מ 919/15, חלה ההלכה המורה כי האב חב חבות מוחלטת במימון צרכיהם
31 ההכרחיים של ילדיו שהם מתחת לגיל 15 שנים, ומעבר לגיל 15 שנים, חל דין צדקה על שני ההורים.
32

33 95. בבע"מ 919/15 נקבע, כי ביחס לילדים שהם בגילאי 6-15 שנים תחול החבות במזונות על שני
34 ההורים, בחלוקה שווה, מכוח דין צדקה. נקבע כי חלוקת החיוב בין ההורים תיקבע תוך בחינת
35 פרמטרים שונים: יחס יכולותיהם הכלכליות מכלל המקורות; יחס חלוקת זמני השהות של הקטינים
36 אצל כל אחד מהוריהם ויתר נסיבות העניין (סעי' 147 בעמ' 87 לפסק הדין בבע"מ 919/15).
37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

96. בפסק דינו המנחה של כב' השופט ש' שוחט, אשר ניתן בעקבות בע"מ 919/15, בעמ"ש (ת"א) 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. (20.12.2017), נקבע כי לצורך ההכרעה במזונות קטינים נדרש בית המשפט לבדוק את הפרמטרים הבאים:

צרכי הקטינים;

היכולות הכלכליות של ההורים;

קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים, האחד מול רעהו;

חלוקת זמני השהות בפועל.

97. עוד נקבע, כי במסגרת שיקוליו, על בית המשפט לבחון את התא המשפחתי הספציפי הניצב לפניו, כדי להבטיח כי חלוקת הנטל תהא הולמת וראויה, וזאת בשים לב להכנסות הצדדים, חלוקת זמני השהות בפועל ומעל לכל – שמירת טובת הקטינים.

98. תביעת מזונות היא **תביעה כספית** שיש להוכיחה ככל תביעה אחרת. משכך אעבור עתה לדיון בפרמטרים הנדרשים לשם קביעת סכום מזונות הילדים שראוי לקבוע על פי האמור לעיל.

99. **צרכיו של קטין** המתגורר בבית אחד, נמוכים מצרכיו של קטין המחלק שהייתו בין שני בתים. מטיבם של דברים, חלק מצרכיו נרכש באופן כפול על ידי כל אחד מההורים בשל השימוש בצרכים אלו בכל אחד מהבתים. מתוך שכך, הוערכו צרכיו של קטין המתגורר בשני בתים בסך **מינימלי של 2,500 ₪ - 2,500 ₪** (רמ"ש (ת"א) 21-03-51912 א.נ. נ' ס.כ.נ (27.4.2021); עמ"ש מחוזי (מרי) 65692-11-19 ד. ס' נ' ל. צ. ס (22.9.2020) ועמ"ש (מרי) 18-10-59188 נ. נ' נ. (25.10.2018)).

100. בטרם יפסוק באופן סופי את סכום המזונות יידרש בית המשפט להוסיף ולהתבונן היטב על התא המשפחתי שלפניו ועל נסיבותיו הפרטניות, ולהבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר בתנאים אלה. הקביעה תהיה נטועה תמיד במכלול נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה הוא טובת הילד ורווחתו בבית שני ההורים.

101. לשם קבלת תמונה מלאה בנוגע להכנסות הצדדים יש להידרש לחוות דעת המומחים שמונו מטעם הבית המשפט: חוו"ד רואה החשבון בעניין הכנסות הצדדים וחוו"ד שמאי נכסי האשה.

חוות דעת המומחה בעניין הכנסות הצדדים

102. ביום 20.7.2020 הוגשה חוו"ד המומחה. בפרק א לחוו"ד, הוערכו הכנסות הצדדים, מכל מקור שהוא, לצורך הדיון בתביעת המזונות. הכנסות הצדדים הוערכו על סמך נתונים מיום 1.1.2017 ועד ליום 31.5.2020.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

103. בחו"ד (סעיף 10, בעמ' 17 לפרק א לחו"ד) נמצא כי הכנסתם החודשית הממוצעת של הצדדים, ללא הכללת נתוני שנת 2020 (בשל היותה שנה שאינה מייצגת נוכח משבר הקורונה שחל במהלכה), היא כדלקמן:

הכנסת האיש: 76,011 ₪ נטו;

הכנסת האשה: 19,039 ₪ נטו.

הנה כי כן, לפי חו"ד, יחס הכנסות הצדדים עומד על 80% לאיש – 20% לאשה.

ממצאי יחס הכנסות הצדדים בחו"ד לא נסתרו על ידי מי מהצדדים. משהמומחה עמד על מסקנותיו וממצאיו (וזאת לאחר מספר חקירות ובסבב תשובותיו לשאלות ההבהרה שנשלחו אליו מטעם הצדדים, ובשים לב כי מטעם האשה נשלחו ארבע פעמים שאלות הבהרה) – **מצאתי לאמץ את ממצאי המומחה אשר להכנסות הצדדים.**

104. במקרה דנן המדובר בשלושה ילדים – שכיום שניים מהם הם בגירים (בגילאים 20 ו-18 שנים) והקטינה, שהיא כבת 15 שנים. כיום על פי ההחלטה האחרונה של בית המשפט, מתגוררים כל הילדים בבית האיש. במועד מתן ההחלטה למזונות זמניים שלושת הילדים היו קטינים, מעל לגיל שש שנים, כאשר זמני השהות התחלקו ביחס של 57% מהזמן עם האשה ו-43% מהזמן עם האיש.

105. כאמור, נטען בסיכומי האשה, כי אין מסגרת משפטית לשם דיון בתביעת המזונות על רקע העובדה שכיום לא חל חיוב במזונות. הטענות נדונו ונדחו בהחלטה חלוטה – ההחלטה שדחתה את בקשת האשה למחיקת תביעת המזונות. לעניין זה יוער, כי אין בנימוק האשה, כי נמנעה מהגשת בקשת ערעור על החלטה זו "כדי לא לייתר הליכים נוספים", כדי לפגוע בסופיות ההחלטה.

106. עוד טענה האשה, כי טענות האיש נדונו ונדחו בהחלטה לדחיית הבר"ע על ההחלטה למזונות זמניים. אשר לטענה זו, יש להפנות להלכה הפסוקה, שלפיה החלטות ביניים מתקבלות על יסוד "ראיות לכאורה" בלבד, בטרם הצגת מלוא הראיות ובטרם חדירת בית המשפט לעובי הקורה, וכי החלטות אלו אינן מהוות מעשה בית דין (רע"א 5560/20 מתן דור נ' חוף שלווה (2002) (26.11.2020); ע"א 6885/14 פלח נ' דרור (16.3.2016); ע"א 3604/02 אוקו נ' שמי (28.5.2002)).

מכאן, שבניגוד לטענת האשה, אין לראות בקביעות ההחלטה לדחיית הבר"ע על ההחלטה למזונות זמניים משום קביעת ממצאים עובדתיים מחייבים, וככאלו המייתרות את הדיון ואת ההכרעה בטענות הצדדים במסגרת פסק הדין בסופי בסוגיה הנדונה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

חו"ד שמאי נכסי האשה

- 1
- 2 107. ביום 31.5.2023 הוגשה חו"ד שמאי נכסי האשה מיום 23.1.2023, שהעריכה את שווי שלוש
- 3 הדירות בסכום כולל של 13,600,000 ₪. חו"ד שמאי נכסי האשה לא כללה את שווי המגרש בגוש
- 4 הגדול, חרף היותו, כאמור, חלק מנכסי האשה.
- 5
- 6 108. ביום 4.6.2023 הוגש עדכון שמאי נכסי האשה, שלפיו באחת משלוש הדירות, דירה מספר 2
- 7 ברחוב MMM בתל אביב, מחזיקה האשה בזכויות בעלות בשיעור של 57.5% בלבד.
- 8
- 9 109. בהחלטה מיום 8.6.2023 נדרש שמאי נכסי האשה להגיש השלמה של חוות דעתו, אשר לשווי
- 10 של המגרש בגוש הגדול. ביום 9.10.2023 הגיש שמאי נכסי האשה בקשת ארכה לשם הגשת השלמת
- 11 חו"ד. ביום 9.11.2023 הוגשה ההשלמה על ידי השמאי, שבה הוערכו זכויות האשה בגוש הגדול בסך
- 12 של שלושה מיליון ₪. יצוין, כי נכון לעת הזאת טרם נובעת לאשה הכנסה מהמגרש, היות שהוא עודנו
- 13 עומד ריק. עם זאת, לשווי ישנה חשיבות כדי לאמוד את שווי נכסיה של האשה, אך אין בכך כדי
- 14 להשפיע על תוצאות פסק הדין. בשים לב שנכסי האשה מוערכים בדרך אומדנה בסך של כעשרים
- 15 מיליון ₪ לפחות.
- 16
- 17 110. לא מצאתי לקבל את טענת האשה, שלפיה עם ביטול החיוב במזונות אין רלוונטיות להשלמת
- 18 חו"ד ולממצאיה. בשעה שבהחלטה הדוחה את הבקשה למחיקת תביעת המזונות נקבע כי יש מקום
- 19 לדון בתביעת המזונות חרף ביטול החיוב במזונות, אזי מניה וביה שיש רלוונטיות וחשיבות לראיות
- 20 שהוצגו בהליך המזונות, לרבות חוות דעת שמאי נכסי האשה.
- 21
- 22 111. בנוסף, לא מצאתי לקבל את טענת האשה, הגורסת שככל שיקבע שיש רלוונטיות לשווי נכסיה
- 23 לדיון בתביעת המזונות משמעה, כי יש לגזור דין שווה אשר לדירה שרכש לאחרונה האיש, כך שיש
- 24 למנות שמאי לשם הערכתה של דירה זו. ואסביר.
- 25
- 26 ההכרעה בתביעת המזונות, אף לאחר ביטול החיוב במזונות, נדרשת נוכח חובת בית המשפט
- 27 לבחון ולהכריע בפסק הדין הסופי, האם גובה דמי המזונות הזמניים שנפסקו היו ראויים. בעת
- 28 ההכרעה בבקשה למזונות זמניים האיש לא החזיק בנכסים נוספים מלבד לחלקו בבית המגורים. מנגד,
- 29 באותו מועד האשה החזיקה בנכסיה ואף נהנתה מדמי השכירות בגינם. אין לפני טענה כי במועד
- 30 רלוונטי זה האיש החזיק בזכויות בנכס נוסף מלבד בית המגורים, קל וחומר כי השכיר נכס כלשהו.
- 31 אשר לצבירת נכסים לאחר מועד הקרע אין להם מקום בתובענה שלפניי. בפרט שהמדובר בטענה
- 32 שנטענה בעלמא ללא כל תימוכין.
- 33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

יכולת השתכרותה של האשה

- 1
- 2 112. האשה אינה עובדת מזה כעשרים שנים, החל מלידת הבן הבכור. ראה עדותו של האיש כי
3 **"הגברת הפסיקה לפני שנים על גבי שנים לעבוד"** (עמ' 274 שו' 14, עמ' 306 שו' 3-5 לפרוטוקול הדיון
4 מיום 9.11.2022).
- 5
- 6 113. כאמור, הכנסת האשה נובעת מדמי השכירות. נתון עובדתי זה נלקח בחשבון בפסיקת
7 המזונות הזמניים (סעיף 32 להחלטה למזונות זמניים). בניגוד לנטען בסיכומי האיש, האשה אכן
8 גילתה נתון זה בתביעת המזונות (סעיף 30 לתביעת המזונות).
- 9
- 10 114. לפי חוו"ד המומחה, האשה היא בעלת הכשרה מקצועית במגוון תחומים: שמאות מקרקעין,
11 רפלקסולוגיה והדרכת שחייה לפעוטות. בעדותה, העידה האשה כי **"עשיתי קורס של ניהול נדל"ן"**
12 וכי הייתה **"מתווכת נדל"ן מספר שנים"** (פרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022: עמ' 189, שו' 19-20, עמ'
13 190, שו' 9-10, ופרוטוקול הדיון מיום 9.5.2022: עמ' 136, שו' 9, 17-18 ו-25-26 ועמ' 149, שו' 26-27).
- 14
- 15 115. הנה כי כן, מצאתי כי היה בעדותה של האשה בכדי להחליש את טענתה, כי התקשתה לשאת
16 בהוצאות הילדים עד כדי כך שנאלצה ליטול הלוואות מהוריה, כפי שיוצג להלן:
- 17
- 18 בדיון מיום 9.5.2022, בחקירתה הנגדית של האשה, נשאלה האשה האם ניסתה לשוב לשוק
19 העבודה. האשה השיבה לשאלה זו כדלקמן: **"אני לא, כרגע לא אכנס לתחום של שום דבר וכלום. לא,
20 אני לא, לא במקום הזה, אני מצטערת"** (פרוטוקול הדיון מיום 9.5.2022, עמ' 150, שו' 25-28). כנטען
21 בסיכומי האיש, יש בעדות זו כדי ללמד על אודות יכולתה הכלכלית של האשה. יש להניח כי הורה
22 המתקשה לממן את הוצאותיו ואת הוצאות ילדיו, לא היה פוסל בהחלטיות אפשרות להגדלת הכנסתו
23 באמצעות יציאתו לעבודה;
- 24
- 25 האשה העידה כי היא אינה עומדת על חיוב השתתפות האיש בשיעור של 70% מההוצאות
26 טיפולי השיניים של הילדים (שלדבריה: **"18,000 ₪ עולה טיפול אצל אורתודנט"**), כשיעור חיובו מכוח
27 ההחלטה למזונות זמניים), אלא מסתפקת בהשתתפותו בשיעור של 50% (פרוטוקול הדיון מיום
28 9.5.2022, עמ' 181, שו' 2-13). בנוסף, לטענת האשה, היא מימנה את מלוא העלות השיעורים פרטיים
29 וטיפול השיניים של הקטינה בעלות של 3,305 ₪ (סעיפים 8-9 לתגובת אשה מיום 7.10.2022 לבקשת
30 האיש להשעיית מזונות הקטינה).
- 31
- 32 מהתנהלות זו של האשה ניתן להבין כי הפרוטה אינה חסרה בכיסה – כך גם ניתן להניח, כי
33 אדם אשר מתקשה לממן את הוצאותיו, לא היה נושא במלוא עלות חיובים בסכומים של עשרות אלפי
34 שקלים, תחת האפשרות לשאת ב-30% מסכומם הכולל (על פי יחס השתתפות הצדדים בהוצאותיהם
35 החריגות של הילדים, לפי ההחלטה מיום 17.10.2020).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

116. אין חולק כי הורי האשה אכן מסייעים לה כלכלית, עם זאת לא מצאתי לקבל את טענת האשה כי מדובר בכספי הלוואות, שאותן היא נדרשת להשיב להוריה, בפרט שלא צירפה כל אסמכתה להוכחת טענתה זו. קביעה זו מקבלת משנה תוקף היות שטענתה זו סותרת את גרסתה בסיכומיה, שלפיה הצדדים נהנו מסיוע כלכלי מסיבי וקבוע מצד הוריה במשך כל החיים המשותפים (סעיפים 1 ו-6 לסיכומי האשה).

קביעה זו מתיישבת עם ההלכה הפסוקה, שלפיה כאשר הורים מעבירים כספים לילדיהם, ישנה חזקה הניתנת לסתירה כי מדובר בכספי מתנה, ולא בהלוואה. עוד נפסק, כי הנטל הוא על המבקש לסתור את החזקה על ידי הוכחה טענתו כי מדובר בכספי הלוואה (רע"א 8068/16 קטן נ' כהן (25.1.2018)).

בעניינו, האשה לא עמדה בנטל לסתור את חזקת המתנה – לא צורף הסכם הלוואה, לא הוגשו תצהירים מטעם הורי האשה או מי מהם ואף לא הוגשה כל תביעה מטעם בעניין. האשה אישרה בעדותה כי הוריה לא ביקשו ממנה להשיב את כספים שהועברו לה על ידם (פרוטוקול הדיון מיום 9.5.2022, בעמ' 191, שו' 24-25).

117. עם זאת, לא מצאתי לקבל את טענת האיש, כי יש לשקלל את סיוע הורי האשה כרכיב נוסף המגדיל את הכנסת האשה. בפסיקה נקבע כי לא ניתן לסווג כספים שמקבל צד מהוריו כהכנסה קבועה, שכן מדובר בסיוע העלול להיפסק בכל עת (עמ"ש 17-12-11101-17 בואח' נ' בואח' (20.11.2018)). כך גם לא מוטלת חובה על הורי האשה לשאת בצרכי הילדים המשותפים של הצדדים.

118. כאמור לעיל, על פי הלכת בע"מ 919/15 ועל פי הפסיקה שנקבעה עוד לפני, להערכת היכולות הכלכליות של ההורים, מכל המקורות העומדים לרשותם, הוא אחד הרכיבים שעל בית המשפט לשקול בעת פסיקת מזונות לילדים בגילאי 5-16 שנים. הערכת יכולת ההשתכרות אינה מתמצה בסכום השכר החודשי המתקבל לידי מי מההורים, אלא לשם הערכת רכיב זה יש לבחון ולהעריך את כלל מקורות הרכוש וההכנסה. לעניין זה, ראו דברי כבוד השופט אליקים רובינשטיין (בע"מ 3432/09 פלוני נ' פלונית (23.6.2009), בפסקה י"ח בעמ' 7):

"בעת הערכתה של זו ההסתכלות היא רחבה; היא נגזרת לא רק מן המשכורת – בוודאי לא משורת ה'נטו' במשכורת שלעתים קרובות אינה משקפת תמונה מלאה, ואין צורך להכביר על כך מלים – אלא מסך כל המקורות הכלכליים העומדים לרשות משלם המזונות, כולל נכסים, חסכוניות, ואף פוטנציאל ההשתכרות"

119. על פי הלכה זו, בעת בחינת והערכת כושר ההשתכרות האשה, ראוי ומתחייב לשקלל את הכנסתה הפסיבית הנובעת מדמי השכירות, כפי שדה פקטו היא שוקללה בחו"ד.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 הלכה זו מקבלת משנה תוקף בעניינו, בשים לב כי האשה אישרה שדמי השכירות מימנו חלק
2 מהוצאות הקטינים. בסעיף 9 לסיכומי האשה, בפרק המזונות, נטען כי רמת החיים הגבוהה התאפשרה
3 בעיקרה הודות לדמי השכירות ולסיוע כלכלי מצד הוריה ו"להכנסתו הגבוהה של הנתבע בשנים
4 האחרונות בלבד".
5
6 120. עם זאת, בנסיבות שלפניי איני מקבלת את טענת האיש, כי לשם הערכת רכיב יכולת
7 ההשתכרות של האשה, יש להתחשב בפוטנציאל השתכרותה הנובע בין היתר מהכשרתה וברקע
8 התעסוקתי שלה. ואסביר. האשה כאמור, יצאה משוק העבודה לפני כעשרים שנים. לא מדובר בהורה
9 שעבד לאורך כל השנים וחדל מכך כצעד טקטי לשם ההליך המשפטי. כך גם האשה לא השתכרה
10 הכנסה של ממש מתחומי הכשרתה, כפי שהאיש עצמו העיד. הצדדים מימנו את הוצאות המשפחה,
11 שלימדו על רמת חיים גבוהה, מהכנסתם הנוכחית בפועל, ולא מהכנסתם בפוטנציה. ישנו קושי מובנה
12 בהערכת הכנסתה הפוטנציאלית של האשה ככל והייתה שבה לשוק העבודה, בהתחשב בהיותה כבת
13 50 שנים, נטולת ניסיון תעסוקתי עדכני – אלה, כאמור, אינם מצביעים בהכרח על מימוש מידי של
14 פוטנציאל השתכרות של האשה.
15
16 121. בפסיקה נקבע, כי כאשר ישנו פער גבוה בין הסכום המתקבל בפועל לבין הסכום המוערך, אזי
17 הערכת פוטנציאל ההשתכרות והערכתו לשם קביעת מזונות – תתאפשר במקרים חריגים בלבד. לא
18 ניתן להסיק בהכרח על פוטנציאל השתכרות מתוך ניסיון עבר. קל וחומר, שלא ניתן לעשות זאת כאשר
19 מדובר על ניסיון שארע שנים רבות עוד בטרם פרוץ הסכסוך. בנוסף, יש משקל למשך ניסיון העבר
20 ולהיקפו – ככל שמדובר בתקופה קצרה יותר, ועל היקף משרה מצומצם או זמני, אזי יפחת משקלו
21 בהערכת כושר ההשתכרות.
22
23 הנה כי כן, ישנה חשיבות לאופן שבו כלכלו הצדדים את הוצאות המשפחה בתקופה המשותפת
24 – ככל שמימון בוצע ממקורות ההכנסה בפועל העדכניות, יהיה פחות מקום לקביעת המזונות על בסיס
25 פוטנציאל השתכרות (עמ"ש (ח"י) 19-09-28448 ר.ב נ' ה.ב (12.3.2020)).
26 122. עם זאת, ראוי לציין (ועל כך יורחב בדיון בתביעת הרכוש), כי לא מצאתי ממש בטענת האשה
27 שיציאתה משוק העבודה נועדה לשם הקדשת זמנה לטיפול בילדים. האשה לא הכחישה בכלל כתבי
28 טענותיה ובעדותה את טענת האיש להעסקת קבע של "אופר", שהייתה אמונה על הטיפול בילדים ועל
29 עבודות משק הבית.
30
31 123. כאמור, לפי חו"ד שמאי נכסי האשה, שווי שלוש הדירות עומד על סך של 13,600,000 ₪,
32 בנוסף לשווי זכויותיה במגרש בגוש הגדול.
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 124. האשה היא גם בעלת מחצית משווי זכויות הבעלות בבית המגורים, ששווי הוערך בחו"ד
2 שמאי בית המגורים בסך של 6,605,000 ₪. ודוק, חו"ד שמאי בית המגורים הוגשה ביום 26.12.2018,
3 לפני כחמש, שבמהלכן חלו תמורות במחירי הנדל"ן.

4
5 125. לא מצאתי לקבל את הטענה, כי ההחלטה למינוי שמאי ניתנה בשל יישום מוטעה של ההלכה
6 שנפסקה בפסיקה בעניין עמיצור, בעניין פרייס ובע"מ 919/15. לפי הפסיקה, מזונות מדין צדקה
7 מתחלקים בין האב לבין האם על פי יחס הכנסותיהם הפנויות (ע"א 591/81 פורטוגז נ' פורטוגז, פ"ד
8 לו (3), 449 (1982); ע"א 514/89 תק-על 90 (3), 697 (1990)). בהלכה שנפסקה בע"מ 919/15, המאוחרת
9 להלכה שנקבעה בעניין עמיצור ובעניין פרייס, נקבע אופן קביעת ההכנסה הפנויה של כל הורה, כפי
10 שיובא להלן (עמ' 21, פסקה 2):

11 **יובהר כי "ההכנסה הפנויה" הרלוונטית לצורך קביעת חיובו של הורה**
12 **במזונות נקבעת תוך הערכת יכולתו הכלכלית הכוללת ב"ראיה רחבה", כך**
13 **שלא רק משכורת ה"נטו" מובאת בחשבון, אלא סך כל המקורות**
14 **הכלכליים העומדים לרשות משלם המזונות, כולל נכסים, חסכונות, ואף**
15 **פוטנציאל השתכרות".**

16
17
18 בניגוד לטענת האשה, בע"מ 919/15 לא נקבע מדרג של מקורות כלכליים, שלפיו יש לבחון
19 ראשית את ההכנסות השוטפות, ורק בהתאם לתוצאות הערכתן יש לבחון האם יש מקום לבחון
20 מקורות כלכליים נוספים, דוגמת רכושו של כל הורה. בע"מ 919/15 נקבע, כי "הכנסה פנויה" תוערך
21 בפרספקטיבה "ראיה רחבה" של הסך הכולל של המקורות הכלכליים של כל הורה, במצטבר ובמקשה
22 אחת, ולא בשלבים על פי סולם מדורג.

23
24 126. **אשר לטענת האיש לחוסר שקיפות האשה אשר לנכסיה ולחוסר שיתוף פעולה של האשה**
25 **עם שמאי נכסיה** – לא מצאתי ממש בטענה זו. בסעיף 30 לתביעת המזונות של האשה הונח פירוט
26 מלא של שלוש הדירות, ובסעיף 8 להרצאת הפרטים צוין כי לאשה הכנסה בסך של 21,000 ₪ מדמי
27 שכירות. עם זאת, ראוי לציין, כי לא הוזכרו זכויות בעלות האשה במגרש בגוש הגדול.

28
29 **לעניין שיתוף הפעולה של האשה עם שמאי נכסיה** – לא מצאתי כי התנהלות האשה סיכלה
30 את עבודת השמאי. טענות אלו לא אוששו בדיווחים שהוגשו על ידי השמאים שמונו על ידי בית
31 המשפט. יתרה מכך, בית המשפט נתן החלטות שהורו לשמאי להגיש פסיקות מתאימות, ככל שיש
32 צורך במסמכים מצד צדדים שלישיים (ראו: ההחלטה מיום 20.2.2022 עמ' 128, שו' 33-34 לפרוטוקול
33 וההחלטה מיום 27.4.2022 עמ' 209, שו' 30-31 לפרוטוקול).

34
35 127. אשר לטענת האשה כי יש **לקזז** מסכום הכנסת דמי השכירות את סכום הוצאות החזקתן –
36 עיון בתימוכין שצורפו לתצהיר האשה, לשם תמיכתה בטענה זו (נספח 2 לתצהיר), מעלה כי סכום
37 הוצאות הקבלות המצורפות עומד על סך של 2,902 ₪ לשנה – כלומר, סך 241 ₪ לחודש (בחישוב זה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 לא נלקח בחשבון סכום הקבלה מאת "מי אביבים", שהאשה צירפה לתצהירה, מאחר שחשבון המים
2 השוטף מוטל, כאמור, על השוכרים). לא מצאתי שיש בגובה סכום זה, כדי להשפיע על הכנסתה
3 הכוללת של האשה מדמי השכירות, שאותם היא מקבלת לידיה.
4
5 128. כעולה מחו"ד המומחה, הכנסת האשה מדמי השכירות עומדת על סך של כ-19,039 ₪ נטו.
6 עיון בהסכמי השכירות העדכניים שצורפו לחו"ד שמאי, מעלה כי סכום הכנסתה החודשית של
7 האשה מדמי השכירות עומד על סך של 21,150 ₪ נטו (סכום דמי השכירות הכולל עומד על סך כולל
8 של 23,500 ₪ לחודש, ובקיזוז 10% מס – 21,150 ₪).
9
10 לעניין זה, יצוין כי מצאתי שהאשה לא דייקה בעדותה בעניין גובה סכום דמי השכירות –
11 בעדותה בדיון מיום 9.5.2022 העידה האשה כי שכר הדירה הגבוה ביותר שהיא גובה הוא 7,600 ₪
12 ("והיא הכי יקרה שלי") (פרוטוקול הדיון מיום 9.5.2022, עמ' 131, שו' 19-21). כאשר נלמד מחו"ד
13 שמאי נכסי האשה, כי סכום שכר הדירה המצוין בהסכם השכירות של דירה מספר 4 ברחוב MMM
14 בתל אביב מיום 1.3.2022, חודשיים בטרם מועד מתן עדותה עומד על סך של 8,700 ₪ לחודש.
15
16 129. לא מצאתי ממש בטענת האיש, כי יש להעריך את הכנסת האשה בסך של 36,000 ₪, שלשיטתו
17 מייצגים את דמי השכירות הריאליים המשולמים בגין דירות דומות באזור, לעומת דמי השכירות
18 המשולמים בפועל, נוכח הטעמים שלהלן:
19
20 ראשית, הטענה נטענה בעלמא. האיש לא תמך טענתו אשר לסכום דמי השכירות הריאלי
21 בראשית ראייה. לעניין זה יובהר, כי עיון בחו"ד שמאי נכסי האשה מעלה כי חו"ד נשלחה לבאי כוח
22 הצדדים עוד ביום 16.1.2023, בטרם מועד קיום דיון ההוכחות האחרון ביום 22.2.2023. חרף זאת,
23 האיש בחר שלא לשלוח שאלות הבהרה לשמאי נכסי האשה ושלא לבקש לחקרו בגין חוות דעתו.
24
25 שנית, האיש עצמו טוען כי "התובעת הודתה כי מזה כ-13 שנים שהיא בוחרת מרצונה החופשי
26 שלא להעלות את שכר הדירה שבבעלותה". קרי, אין חולק כי בחירת האשה שלא להעלות את שכר
27 הדירה, קדמה לסכסוך ולא נולדה על רקע ההליכים המשפטיים. נימוקה של האשה לבחירתה זו
28 ("והיה שווה לי את זה, ראש שקט", בפרוטוקול הדיון מיום 9.5.2022, עמ' 131, שו' 18).
29
30 130. למרות שנמצא כי מאז מועד הגשת חו"ד, הכנסת האשה מדמי השכירות רק עלתה, לא
31 מצאתי לתת ביטוי לעלייה זו בקביעת הכנסתה החודשית, וזאת נוכח עדות המומחה כי הכנסות שני
32 הצדדים גדלו לאחר יום הקרע (פרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 206, שו' 15-16).
33
34 131. הנה כי כן, חרף העובדה כי סכום הכנסת האשה מהשכרת שלוש הדירות על פי חו"ד נמוך
יותר מהסכום העדכני המצוין בחו"ד שמאי נכסי האשה, מצאתי להעריך את הכנסתה על פי
הסכומים המצוינים בחו"ד.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 התוצאה – לנוכח האמור, אני מעמידה את גובה ההכנסה החודשית של האשה מדמי השכירות,
2 לצורך ההכרעה בתביעת המזונות, על סך של כ-19,039 ₪ נטו.
3

יכולת השתכרות האיש

4
5
6 133. אין חולק, כי לאורך החיים המשותפים של הצדדים היה האיש המפרנס העיקרי של המשפחה.
7 זמן קצר לאחר נישואי הצדדים, הקים האיש את חברת הארנק. לצד זאת, החל האיש לעבוד כעורך
8 דין במשרד עורכי דין וזאת, עד למועד שבו נסגר. לאחר מכן, החל האיש לעבוד כעורך דין שותף
9 בחברה.

10
11 134. לפי חו"ד, החברה היא הגוף המספק את שירותי עורכי הדין, גובה את שכר הטרחה, ומשלמת
12 את שכר עורכי הדין. החברה מוחזקת על ידי השותפות "YYY ושות'". האיש הוא אחד השותפים
13 בשותפות, ובמרוצת השנים הפך לשותף הון בה (Equity Partner). חברת הארנק שבבעלותו מחזיקה
14 ב-4% מהון המניות של השותפות (עדות המומחה בעמ' 165, שו' 23-26, לפרוטוקול מיום 27.4.2022
15 ועמ' 253, שו' 31-32 לפרוטוקול מיום 20.9.2022). המומחה ציין כי שיעור ההחזקה ב-4% מהון
16 המניות של השותפות הוא "דבר דינאמי" (עמ' 269, שו' 13-19, לפרוטוקול הדיון מיום 20.9.2022).

17
18 135. האיש אישר בעדותו כי "הרוויח סכומים לא מבוטלים, בהיקפים מאוד גבוהים ויפים" וכי
19 בשנים טובות השתכר כ-100,000 ₪ ברוטו לחודש (עמ' 267, שו' 14-18, לפרוטוקול מיום 9.11.2022,
20 ועמ' 342, שו' 28-33, לפרוטוקול מיום 22.2.2022). יתרה מכך, העיד האיש, כי "היו שנים שההייטק
21 היה בפריחה מדהימה ועשינו "הר של כסף" (עמ' 343, שו' 9-11, לפרוטוקול מיום 22.3.2022).

22
23 136. אשר לטענת האשה בעניין גרסאות סותרות שסיפק האיש לעניין גובה משכורתו – בסעיף 25
24 לכתב ההגנה מטעם האיש נטען, כי סכום המשכורת החודשית שהאיש מושך מחברת הארנק עומד על
25 סך של 30,000 ₪, בנוסף לסכום הדיבידנד השנתי שהוא מקבל. עם זאת, יש לתת את הדעת כי האיש
26 לא דייק, בעניין סכום המשכורת החודשית הנמשך מחברת הארנק. כעולה מחו"ד המומחה, סכום
27 המשכורת החודשית שמשך האיש מחברת הארנק עמד על סך של כ-39,000 ₪, ולא 30,000 כנטען על
28 ידו בכתב ההגנה.

29
30 בסיכומיו, הסתמך האיש על הערכת חו"ד הכנסות הצדדים עבור התקופה 5-1/2020, שבה
31 הוערך יחס הכנסות כעומד על 40%-60%. יש טעם לפגם בהסתמכות על נתון זה ובחיזוקה בפנייה
32 לעדות המומחה בדיון מיום 3.8.2020, תוך השמטה של חלקים מהותיים ממנה בעניין זה. התקופה
33 שחלה בחודשים 5-1/2020 אינה תקופה מייצגת לעניין הערכת הכנסות האיש בשל משבר הקורונה,
34 שהיה בשיאו באותם ימים. משבר הקורונה הזמני הוא שהביא לירידה בהכנסות האיש לאותה תקופה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 אמורה בלבד, ובגינה נחזתה בחו"ד ירידה בהכנסת האיש מהדיבידנד השנתי עבור שנת 2020. בנוסף,
2 בשל מימוש השקעה משותפת של הצדדים באחת מחברות ההזנק, התווספה תוספת חד-פעמית
3 להכנסת האשה, כשם שהתווספה להכנסת האיש.
4

5 האמור לעיל נמסר על ידי המומחה בעדותו המלאה במהלך חקירתו (עדות המומחה
6 בפרוטוקול הדיון מיום 3.8.2020: עמ' 66, שו' 25-26, עמ' 67, שו' 15-17, עמ' 68, שו' 31-32, עמ' 69,
7 שו' 1-11).

8
9 137. לפי חו"ד, האיש משקיע ומחזיק במניות של 14 חברות הזנק שונות, והכנסתו החודשית
10 עומדת על סך של 76,011 ₪ (פרק א', סעיף 10 בעמ' 17 לחו"ד). הכנסה זו מורכבת מקבלת הכנסה
11 חודשית קבועה ומקבלת חלקו בדיבידנד שנתי, שסכומו משתנה ושנקבע על פי חישוב נוסחה המורכבת
12 מ"קרדיט של עבודה וקרדיט של הבאת לקוחות חדשים לשותפות" (עדות המומחה בעמ' 39, שו' 16-
13 10, לפרוטוקול מיום 29.7.2020 ובעמ' 63, שו' 26-28 לפרוטוקול מיום 3.8.2020). לעניין קבלת
14 התשלום השנתי, העיד המומחה כי אמנם מדובר בסכום המותנה בביצועי החברה ובביצועי האיש, אך
15 מדובר ב"מצב תיאורטי" ו"שלא קרה לפחות" (עמ' 65, שו' 10-14, לפרוטוקול מיום 3.8.2020).

16 לפי עדות המומחה, כלל ההכנסות מהחברה מתנקזות לחשבון הבנק של חברת הארנק, למעט
17 הכנסה שנתית בסך של כ-18,000 ₪ שמועברת ישירות לחשבוננו הפרטי, המוגדר על ידי החברה כ"דמי
18 שכירות מוניטין אישי" (עמ' 25, שו' 22-34 ועמ' 26, שו' 1-5 ועמוד 49, שו' 12-18, לפרוטוקול מיום
19 29.7.2020).

20
21 בעדותו, שלל המומחה את טענת האשה כנגד מהימנות דיווחי החברה אשר להכנסת האיש,
22 על סמך אופי וגודל החברה, על סמך היות האיש "שותף equity", כמו עשרות שותפים נוספים
23 במשך הזה" ועל סמך התרשמותו האישית משיחותיו עם הגורמים הרלוונטיים (כגון: רואה החשבון
24 של האיש, חשב החברה וכיו"ב) (ראו עמ' 29, שו' 14-16, עמ' 32, שו' 19-26 לפרוטוקול הדיון מיום
25 29.7.2020, ועמ' 79, שו' 13-15, ועמ' 97, שו' 24-29, לפרוטוקול מיום 3.8.2020).

26
27
28 138. אשר להיקף הרכוש הדלא נייד שלי האיש אזי עסקינן בשווי מחצית מבית המגורים.

29
30 139. בהינתן ניתוח ואיזון הנתונים שלעיל, מצאתי לאמץ את מסקנת חוות דעת המומחה ביחס
31 להכנסת האיש, ולקבוע כי לצורך הכרעה בתביעת המזונות, תועמד הכנסתו החודשית של
32 האיש בסך של 76,011 ₪ נטו לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

יחס הכנסות הצדדים

140. כאמור, הכנסת האשה הוערכה בסך 19,039 ₪ נטו לחודש, ואילו ושל האיש בסך של 76,011 ₪ נטו לחודש. משכך, יחס הכנסות של 80% לטובת האיש ו 20% לטובת האשה.

צרכי הקטינים לפי רמת החיים שאליה הורגלו

141. כאמור, לפי הפסיקה, צרכי הרגילים של קטין – שהורגל ברמת חיים סטנדרטית והמתגורר בשני בתים – מוערכים בסך של 2,250-2,500 ₪ לחודש.

142. מנגד, יש להניח כי עלויות הצרכים ההכרחיים והצרכים שהם מדין צדקה של קטין, שהורגל לרמת חיים גבוהה בשל היותו בן למשפחה אמידה, עולים בשיעור ניכר על צרכיו של ילד שהורגל ברמת חיים רגילה (ראו הקבוע בעניין ד.מ., ששם הועמדו צרכיו של קטין בשיעור שלא יפחת מכפל צרכיו של קטין ממוצע, היינו כ-4,500 ₪).

143. בכל הקשור לסוגיית המדור, בעניין ד.מ. נקבע כי על מנת שלא ליצור חשש לבית עני ולבית עשיר (דוגמה אב השוכר דירה ב – 10,000 ₪ אל מול אם השוכרת דירה ב – 5,000 ₪ כאשר האב יטען לקיזוז חלקו העודף בהוצאות המדור), יש לקבוע עלות מדור סבירה ולחלוק את אותה עלות בין הצדדים על פי יחס השהייה ויחס ההשתכרות ביניהם.

144. עד לפני מספר שבועות האשה התגוררה בגפה בבית המגורים, בעוד האיש מתגורר עם הילדים בדירה שכורה. לפי ההחלטה למזונות זמניים, האיש נושא בשיעור השתתפות של 75% מהחזר המשכנתה, והאשה ב-25%. לשיטת האיש, בטרם הפירוד הכנסתו מימנה את מלוא החזר המשכנתה, וכי הוא היה משלם את הוצאות החזקת הבית (פרוטוקול הדיון מיום 22.2.2023, עמ' 336, שו' 15-16, ועמ' 343, שו' 27-29).

145. טענת האשה כי המשפחה חיה ברמת חיים גבוהה אושרה בעדות האיש, שלפיה המשפחה חיה "חיי שפע", שכללו העסקת גן, מנקה ואופר שהתגוררה בבית המגורים (פרוטוקול הדיון מיום 9.11.2022: עמ' 268, שו' 4, עמ' 270 שו' 30-31, ועמ' 306, שו' 10). עוד העיד האיש כי "הגברת הייתה אמונה על ההוצאות, והגברת עשתה עבודה טובה מאוד בהוצאות" (פרוטוקול הדיון מיום 9.11.2022, עמ' 275, שו' 20-21).

הראיות שהציגה האשה איששו את טענתה לרמת חיים גבוהה, כגון: הקבלות, דפי האשראי ודפי הבנק שצורפו לתצהיר האשה (נספחים 11-16 לתצהירה).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

146. לעניין זהות הגורם בעל הכיס העמוק שמימן את רמת החיים הגבוהה של המשפחה – מצאתי
חוסר עקביות בטענות האשה. ואסביר.

לשם ביסוס חיוב האיש בדמי מזונות גבוהים, נטען בתביעת המזונות, כי הכנסותיו הגבוהות של האיש "הן שאפשרו את רמת החיים הגבוהה" (סעיף 9), וכי האיש הוא שסיפק "מהכנסותיו את צרכי התובעים ביד רחבה" (סעיף 47). עוד נטען, כי דמי השכירות שימשו את האשה לאחר פרוץ הסכסוך ורק "בלית ברירה למימון הוצאות הילדים והוצאותיה שלה, לאור העובדה כי הנתבע אינו מעביר כספים" (סעיף 19). יתרה מכך, בתצהיר האשה, נטען כי נוכח מצוקתה נאלצה ללוות כספים מהוריה. לעומת זאת, בסיכומיה, לשם ביסוס טענת האשה כי המזונות ששולמו נאכלו, נטען כי דמי המזונות ששולמו לא כיסו את הוצאות הילדים היות והוצאות המשפחה היו גבוהות יותר מהכנסותיהם, ולכן מאז ומתמיד רמת החיים הגבוהה מומנה באמצעות סיוע מצד הורי האשה, שהוענקו כמתנה ולא כהלוואה, וממקורותיה, לצד הכנסת האיש (בשים לב, לסתירה בטענותיה של האשה בעניין זה).

147. אשר לטענת האשה כי בנוסף על מימון הוצאות המשפחה מכספי חשבון הבנק המשותף, הן מומנו גם ישירות מחשבון הבנק של חברת הארנק – האיש אישר בעדותו, כי אכן חלק מהוצאות המשפחה אכן מומן מכרטיס האשראי המשויד לחשבון חברת הארנק. בעניין זה אפנה לעדות האיש בפרוטוקול הדיון מיום 9.11.2022, עמ' 265, שו' 5-17:

"ככל שיש הוצאות שיכולתי להוציא בחברת הארנק מן הסתם הן קיימות... ככל שהיו דברים שיכולתי להעמיס לחברת הארנק כמו ביגוד או מחשב או דברים כאלה"... אם הוא טוען שיש שם תשלום על נסיעות לחו"ל אני מסופק, אם היה אז אולי זה היה בתור הלוואה של החברה לפרטי, כי השתמשתי בכרטיס של החברה אולי..."

148. עם זאת, יש לתת את הדעת כי עיקר הכנסותיהם החודשיות של הצדדים בוזבוזו בהיות הבית "עתיר הוצאות", מבלי שהכנסות הצדדים נותבו לאפיקי חסכוניות משמעותיים (עדות האיש בעמ' 268, שו' 4-17, עמ' 269, שו' 5-6, עמ' 269, שו' 4-6, ועמ' 274, שו' 11, לפרוטוקול מיום 9.11.2022). לצד זאת, נלמד כי חלק מסוים כן נחסך, על פי חו"ד ועדות האיש (עמ' 374, שו' 31-32, לפרוטוקול מיום 22.2.2023).

149. חרף קבלת הטענה כי הצדדים והמשפחה חיו ברמת חיים גבוהה, מקובלת עלי טענת האיש כי סכום המזונות שנתבע על ידי האשה היה מופרז, ולא שיקף את הוצאות המשפחה בפועל. דוגמה טובה לאמור היא הערכת תביעת המזונות, כי הסכום החודשי בגין הוצאות מזון חודשיות עומד על סך של 15,000 ₪ עבור שלושת הילדים (בתצהיר צוין סך של 9,600 ₪ עבור הבן B וסך נוסף זהה עבור הקטינה היות והתצהיר הוגש לאחר מעברו של הבן A לבית האיש).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 150. לעניין הוצאות תלויות שהות, דוגמת הוצאות המזון שצוינו לעיל – מצאתי טעם רב בטענת
2 האיש, כי יש לתת את הדעת על כך שבמועד ההחלטה למזונות זמניים, נשא האיש במחצית עלותן
3 מכוח קיום זמני שהות בחלוקה של 57% לאשה ו-43% לאיש, כאשר בשלב מאוחר יותר עברו הילדים,
4 בזמנים שונים, להתגורר בביתו בלבד. האשה אישרה נשיאת האיש בהוצאות הילדים במהלך שהותם
5 בביתו (עמ' 182, שו"1-3 לפרוטוקול מיום 9.5.2022).
- 6
- 7 151. בנוסף, יש לקבל את טענת האיש, כי הסכומים החריגים והמופרזים לעניין צרכי הילדים לא
8 נתמכו בראיות. לראיה – האשה עצמה העידה כי לא צירפה קבלות בגין הוצאות מזון (עמ' 183, שו"5-
9 2 לפרוטוקול מיום 9.5.2022).
- 10
- 11 152. אשר לנטל חלוקת הוצאות הילדים לאחר מעברם לבית האיש – האשה טענה כי גם לאחר
12 מועד זה, המשיכה לממן את הוצאותיהם השונות של הילדים. חרף הכחשתו האיש טענה זו, מעדותו
13 עולה כי אכן האשה המשיכה לממן חלק מהוצאות הילדים, גם לאחר מעברם לבית האיש – דוגמת
14 הוצאות בגין טיפולי שיניים (ראו פרוטוקול הדין מיום 9.11.2022, עמ' 289, שו"9-13).
- 15
- 16 153. לא מצאתי לתת משקל לטענת האשה, כי כיום מתגוררים עמה הבנים, במהלך חופשותיהם
17 מהצבא, ואילו הקטינה מתגוררת בבית חברתה, ואסביר.
- 18
- 19 אשר לטענת האשה לשינוי במגורי הבנים – טענה זו הועלתה לראשונה בסיכומי האשה. מה
20 גם, שהאשה לא תמכה טענה חדשה זו בתימוכין ונמנעה מפירוט מידע רלוונטי בעניין, כגון באילו
21 מועדים כל אחד מהבנים שב להתגורר בבית המגורים, מה תדירות החופשות מהצבא וכיו"ב.
- 22
- 23 אשר לטענה כי הקטינה מתגוררת בבית חברתה – טענה זו נטענה בתגובת האשה מיום
24 12.10.2022 לבקשת האיש לביטול החיוב במזונות הקטינה, ונדחתה בהחלטה מיום 24.10.2022,
25 שהורתה על ביטול החיוב במזונות הקטינה. מאז מתן ההחלטה על ביטול החיוב במזונות הקטינה, לא
26 הגישה האשה בקשה בעניין המכילה טענה חדשה או ראייה חדשה, שיש בהן כדי לתמוך בגרסתה כי
27 הקטינה מתגוררת בבית חברתה.
- 28
- 29 154. לצד זאת יש לתת משקל לטענת האשה לנשיאתה בהוצאות הקטינה – בסעיף 17 (ג) לסיכומי
30 האשה, פורטו הוצאות רבות ומגוונות של הקטינה (הוצאות בגין צרכים הכרחיים ומותרות). בסיכומי
31 התשובה מטעם האיש, לא זו בלבד שלא הוכחשה טענתה זו של האשה, אלא האיש אף ציין כי לא
32 השתתף בהוצאות אלו היות שהאשה לא פנתה אליו בנדון (סעיף 77). על כן, מצאתי לקבל את טענת
33 האשה, כי למרות העובדה שהקטינה אינה מתגוררת עמה, האשה עודנה נושאת בחלק מהוצאותיה.
- 34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 155. **אשר לרמת החיים שבה חיו הצדדים** – מצאתי כי אכן הוכחה הטענה לרמת חיים גבוהה, אך
2 מנגד, מעדות שני הצדדים נלמד כי רמת חיים גבוהה זו לא מומנה באמצעות הכנסת האיש בלבד, אלא
3 מומנה גם מהמקורות הנוספים שלהלן:
- 4 **סיוע מצד הורי האשה** – הן מכתבי טענותיה והן מעדותה של האשה נלמד, כי הצדדים קיבלו
5 סיוע כלכלי מהורי האשה מעת לעת באופן הבא: הורי האשה מימנו את שיפוץ בית המגורים בשנת
6 2016 (סעיף 33 לתצהיר האשה; פרוטוקול הדיון מיום 9.5.2022, עמ' 190, שו' 26-28);
- 7 הורי האשה סייעו בקניית רכבים עבור שני הצדדים. רכב חדש שנרשם על שם האשה ומצוי
8 בשימושה, מסוג מיצובישי, ורכב מסוג סובארו, דגם אאוטבק, שהיה רשום על שם אבי האשה, ושהיה
9 בשימוש של האיש (סעיף 40 לתצהיר האשה; עדות האיש בפרוטוקול הדיון מיום 22.3.2022, בעמ'
10 408, שו' 9-27). תימוכין לכך ניתן למצוא בעדות האשה – **"זה היה פשוט טבעי, הם תמיד כיסו, הם**
11 **תמיד שילמו, הם תמיד נתנו, כי הם לא רצו שיהיו לנו בעיות ולא יהיה קשה"** (עמ' 457, שו' 4-5,
12 לפרוטוקול מיום 22.2.2023); וכן טענת האשה לקבלה מהוריה **"כספי תמיכה חודשית"** בחיים
13 המשותפים (סעיף 43 לתצהיר עדות ראשית שהוגש בתביעה לשיתוף ספציפי).
- 14 **הכנסות האשה מדמי השכירות** – האשה טענה כאמור, כי רמת החיים הגבוהה של המשפחה
15 התאפשרה **"תודות לדמי השכירות של האשה, להכנסתו הגבוהה של הנתבע בשנים האחרונות בלבד**
16 **ולעזרה הכספית של הורי האשה"** (סעיף 6 לפרק תביעת המזונות בסיכומי האשה). מעדות האשה
17 עולה, כי דמי השכירות לא נחסכו, וכי אלה מימנו חלק מ**"הוצאות הבית, האוכל, המזון, החוגים**
18 **וכיוצא בזה"**, וכי הוצאות עבור שיעורים פרטיים לילדים, ביגוד, נסיעות משפחתיות וצרכיה שלה
19 שולמו מכרטיסי האשראי המקושרים לחשבונה הפרטי, שבו הופקדו דמי השכירות (פרוטוקול דיון
20 מיום 9.5.2022: עמ' 240 שו' 9-24; ראו פרוטוקול הדיון מיום 22.3.2023: עמ' 401 שו' 15-18; עמ' 435
21 שו' 8-9; עמ' 437 שו' 10-6; עמ' 454 שו' 11-13).
- 22 156. האשה טענה כי הכספים שניתנו לה על ידי הוריה, לרבות כספי מימון השיפוץ והכספים
23 שניתנו לה על ידם מאז פרוץ ההליכים המשפטיים, ניתנו כהלואה. עם זאת, האשה אישרה בחקירתה
24 כי לא נחתם הסכם הלואה בינה לבין הוריה וכי **"זה לא שהם מחכים ככה"**, וכי הוריה טרם ביקשו
25 את השבת הכספים (עמ' 191 שו' 18-20 לפרוטוקול הדיון מיום 9.5.2022). גרסתה של האשה בסוגיה
26 זו כאמור לא היתה עקבית לאורך ההליך.
- 27
- 28 157. בתביעתה, עתרה האשה לסכום של 109,451 ₪ לחודש עבור מזונות, כאשר סך זה מורכב
29 מסך של 58,992 ₪ עבור מזונות הילדים וסך של 50,459 ₪ עבור מזונותיה. בתצהירה, עתרה האשה
30 לסכום של 36,657 ₪ עבור מזונות, כאשר סכום זה מורכב מסך של 36,657 ₪ בגין מזונות הבן B
31 והקטינה ומסך של 15,000 ₪ עבור מזונות אשה. בסיכומיה, לא צוינו סכומים ונטען, כי סכום המזונות
32 שנפסק לא כיסה את מלוא הוצאות הילדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

מדור הצדדים

158. בתקופה הרלוונטית התגוררה האשה בבית המגורים, שעליו רבצה הלוואת משכנתה, שהחזרה החודשי עמד על סך של כ-6,200 ₪ בחודש. לפי ההחלטה למזונות זמניים חויבה האשה בשיעור של 25% מהחזר המשכנתה, כלומר כ-1,550 ₪ לחודש.

159. בתקופה הרלוונטית התגורר האיש בדירה שכורה שעלות שכר הדירה בגינה עמד על סך של כ-8,500 ₪ לחודש.

חיוב גובה דמי המזונות הראוי

160. הפסיקה שהוצגה לעיל, בעניין צרכיו של קטין המתגורר בשני בתים מתייחסת לאמת מידה ממוצעת של קטין, המתגורר בבית המאופיין ברמת חיים סטנדרטית. לא כן, עת עסקינן בקטין שהורגל ברמת חיים גבוהה המתגורר בבית אמיד, שצרכיו אף יכולים לעמוד על פי שניים מצרכיו של קטין שהורגל ברמת חיים רגילה (ראו הקבוע בעניין ד.מ.). עת עסקינן, בהורים שהכנסתם החודשית הכוללת עומדת על סך של כ-100,000 ₪ נטו – יש להניח, כי צרכי הבילוי, התרבות והפנאי של ילדיהם עולים בשיעור ניכר על צרכי ילד החי ברמת חיים ממוצעת, לרבות עלויות ביגוד והנעלה.

161. בטרם פסיקת דמי המזונות, ראוי לתת את הדעת על ההלכה, שלפיה אין להיצמד לנוסחה אריתמטית דווקנית, אלא על בית המשפט לבחון את התא הספציפי הניצב לפניו, על מנת להבטיח חלוקת נטל ראויה והולמת. פסיקת המזונות, תיפסק באמצעות איזון כולל של הכנסות המשפחה, מכל המקורות השונים. אשר לכושר ההשתכרות, יתחשב בית המשפט הן בגובה ההכנסה בפועל, הן בפוטנציאל השתכרות עתידי הן ברכוש הצדדים (בע"מ 5750/03 אוחנה נ' אוחנה, פסקה 5 (8.6.2005); בע"מ 2433/04 צינובוי נ' צינובוי (2.10.2005)).

162. נוכח האמור לעיל, לאחר שעיינתי בתשתית העובדתית והראייתית שהונחה לפניי, ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים הנדרשים למקרה דנן, מצאתי כי צרכיו של כל אחד מהילדים, שאינם כוללים דמי מדור והחזקת מדור בתקופה הרלוונטית, עומד על סך של 5,000 ₪ לחודש – המורכבים מסך של 3,000 ₪ עבור צרכים תלויי שהות וסך של 2,000 ₪ עבור צרכים שאינם תלויי שהות. סך הכל 15,000 ₪ עבור שלושת הילדים.

לפי יחס הכנסות הצדדים, חלקו של האיש בסכום הוצאות הילדים הוא 12,000 ₪ (80% מ-15,000). בתקופה הרלוונטית נשא האיש ישירות, בעין, ב-43% מסכום המזונות, בתחשב בחלוקת זמני שהות. קרי, יש להפחית מחלקו של האיש סך 6,450 ₪ (43% מ-15,000). לאחר קיזוז שיעור השתתפותו הישירה של האיש בצרכי הילדים (6,450-12,000 ש"ח), על האיש לשלם סך של 5,550 ₪ עבור מזונות הילדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 היות שאופן חלוקת זמני השהות אינו משליך על סכום הוצאות דמי המדור, דמי המדור
2 מהווים כהוצאות שאינן תלויות שהות. על כן, דמי המדור יחושבו על פי יחס הכנסות הצדדים, כך
3 ששני הצדדים משתתפים בחלקם של הילדים בדמי המדור לפי יחס הכנסותיהם, ללא התחשבות
4 בחלוקת זמני השהות (תלה"מ (ראשל"צ) 20-07-20877 פלונית נ' פלוני (21.7.2021)). **משכך, היה על**
5 **האיש לשאת ב-80% מעלות מדור הילדים עם האשה בבית המגורים, ועל האשה היה לשאת ב-20%**
6 **מעלות דמי מדור הילדים בדירתו השכורה של האיש.**
7
8 164. כנקבע בהחלטה למזונות זמניים, עלות מדורם של הילדים תעמוד על סך של 4,500 ₪ בחודש.
9 חלקם של הילדים בסכום זה הוא 50%, כלומר 2,250 ₪. על פי יחס ההכנסות, על האיש לשלם לאשה
10 שיעור של 80% מסכום מדורם של הילדים – 3,600 ₪. לצד האמור, על האשה לשלם לאיש 20%
11 מסכום מדורם של הילדים – 900 ₪. הפחתת חלקה של האשה בעלות מדור הילדים בדירת האיש
12 מחלקו בעלות מדור הילדים (900-3,600) תביא לכך שעל האיש היה לשלם לאשה 2,700 ₪ עבור מדורם
13 החודשי של הילדים.
14
15 165. על כן, על פי החישוב שחושב להלן, היה על האיש לשלם סך של:
16 סך של 5,550 ₪ דמי מזונות עבור שלושת הילדים;
17 סך של 2,700 ₪ עבור מדורם של הילדים;
18 חלוקת יחס השתתפות בהוצאות החריגות, כפי שפורטו בסעיפים 57 (ג-ה) להחלטה
19 למזונות זמניים. כך שהאיש נושא בשיעור של 80% מסכום ההוצאות
20 החריגות, והאשה נושאת בשיעור של 20% מסכומן.
21
22 166. חרף החישוב שהוצג לעיל, לא מצאתי להיצמד לנוסחאות חשבונאיות. בעניינו מדובר על אב
23 בעל הכנסה של כ-76,000 ₪ נטו לחודש, ומנגד אם בעלת הכנסה של כ-19,000 ₪ נטו בחודש. תשלום
24 מזונות זה היה מותיר פער כלכלי בין הצדדים, תוך יצירת תחושה של בית עשיר ובית עני.
25
26 167. בשים לב לשיקולים שצוינו לעיל ולנסיבות שתוארו, מצאתי לנכון לקבוע כי בתקופה
27 הרלוונטית, סכום המזונות החודשי הראוי שנדרש האיש היה לשלם הוא 8,200 ₪, כאשר לפי ההחלטה
28 למזונות זמניים, היה על האיש לשלם מזונות ומדור בסך של 9,000 ₪ עבור מזונות ומדור הילדים.
29
30 168. הנה כי כן, סכום דמי המזונות שנפסק עתה נמוך בכ-800 ₪ מסכום דמי המזונות שנפסק
31 בהחלטה למזונות זמניים.
32
33 חרף האמור, לא מצאתי מקום להורות על חיוב האשה בתשלום רטרואקטיבי בגין הפרשי סכום
34 דמי המזונות שנפסקו לעיל לבין סכום המזונות הזמניים, וזאת לנוכח הנסיבות שלהלן:
35 - שיעור חלקו של האיש בהוצאות החריגות השתנה ועתה הוא גבוה יותר מהשיעור שנקבע
36 בהחלטה למזונות זמניים (80% לעומת 70%);

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 - האיש לא הכחיש, לא בעדותו ולא בכתבי טענותיו, כי גם לאחר ביטול מזונות הילדים,
2 המשיכה האשה לשאת בחלק נכבד ומהותי בהוצאותיהם. האשה תמכה את האמור בראיות.
3 לכך יש נפקות.
4

5 **התוצאה – סכום דמי המזונות שאותו ראוי היה לפסוק עבור מזונות הקטינים בתקופה** .169
6 **הרלוונטית עומד על סך של 8,200 ₪. בנסיבות העניין, כפי שפורטו לעיל, לא יוטל חיוב בגין**
7 **ההפרש בין המזונות ששולמו לבין סכום המזונות הראוי שנקבע לעיל.**
8 **לא נמצא כי האשה הייתה זכאית למזונות אשה עד למועד הגט.**
9 **חלוקת יחס ההשתתפות הצדדים הראוי בהוצאות החריגים עבור התקופה הרלוונטית עבור**
10 **הצרכים שפורטו בסעיפים 57 (ג-ה) להחלטה למזונות זמניים, הוא שיעור של 80% מצד**
11 **האיש ו-20% מצד האשה.**

12
13 .170 **אשר לסוגיית ההוצאות – זאת תידון בסוף הפרק האחרון בפסק הדין הכולל בכלל התובענות.**
14 **עתה נעבור לדון בתובענה לרכוש.**

תביעת הרכוש – תלה"מ 18-01-63643

15
16
17 **האם יש לאמץ את ממצאי המומחה לעניין איזון המשאבים, הערכת רכיבי המוניטין האישי והעסקי**
18 **של האיש כפי שהובאו בחו"ד;**

19 **האם יש להורות על פירוק השיתוף בבית המגורים, לרבות יישום סעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון,**
20 **התשל"ג-1973 (להלן – "חוק יחסי ממון") באופן שבו האשה תקבל חלק גדול יותר מהאיש בבית**
21 **המגורים;**

22 **מהו המועד הקובע לעניין הערכת שווי בית המגורים.**

23 **אילו עיקר השאלות המונחות לפתחי והדורשות הכרעה.**

רקע עובדתי וטענות הצדדים

24
25 .171 **היות שבתביעת הרכוש מטעם האשה ובתביעת הרכוש מטעם האיש מתעוררות סוגיות**
26 **ומחלוקות שבהן שאלות דומות של עובדה ומשפט, שתי התובענות ידונו בפסק הדין בפרק אחד**
27 **במאוחד. זאת למעט הדיון וההכרעה בעתירת תביעת הרכוש מטעם האיש לקביעת תחולת שיתוף**
28 **הספציפי בנכסיה החיצוניים של האשה (כפי שיפורט בהמשך פסק הדין), שתידון ותוכרע בפרק נפרד.**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

172. לאחר נישואיהם, התגוררו הצדדים בדירת מגורים בבעלות האשה, שאותה קיבלה במתנה מסבה בטרם הנישואין, המצויה ברחוב FFF בתל-אביב (להלן – "הדירה FFF").

173. ביום 27.7.2002 רכשו הצדדים את בית המגורים, אשר נרשם על-שם שני הצדדים בחלקים שווים. ביום 13.11.2005 מכרה האשה את הדירה ברחוב FFF במחיר של 380,000 דולר. תמורת מכירת הדירה ב FFF נותבה לצורך כיסוי חלק מהלוואת המשכנתה שרבצה על בית המגורים.

174. על בית המגורים רובצת הלוואת משכנתה לטובת "בנק הפועלים משכנתאות" שיתרתה עומדת על סך של כ-400,000 ₪ ושהחזרה החודשי עומד על סך של כ-6,200 ₪.

175. תקופת החיים המשותפת היא ממועד נישואי הצדדים ועד למועד הקרע – 1.6.2002 - 1.1.2018, מועד הקרע (להלן – "תקופת השיתוף").

חוות דעת המומחה לעניין איזון המשאבים

176. ביום 20.7.2020 הוגשה חוות דעת המומחה, שבה הוערכו זכויות וחובות הצדדים שנצברו במהלך תקופת השיתוף לשם איזון המשאבים בין בני הזוג.

177. לשם הנוחות, יובאו להלן ממצאי ומסקנות חו"ד המומחה:

בטבלת הנכסים וההתחייבויות אשר נצברו בתקופת השיתוף (סעיף 6, בעמ' 11, לפרק א

לחו"ד) – נמצא כדלקמן:

<u>שוי הזכות בניכוי החובות</u>	<u>הבעלים הרשום</u>
1,978,722 ₪ פירוט: חברות – 1,220,543 ₪ בנקים – 2,681 ₪ זכויות סוציאלות – 755,498 ₪	האיש (חברות, בנקים, זכויות סוציאליות)
138,000 ₪	האשה (רכב)
5,956,768 ₪	משותף (בית המגורים וחשבונות בנק)
8,073,490 ₪	סך הזכויות, בניכוי החובות, הרשומים על שם הצדדים במשותף ועל ידי מי מהם

הערכת שווי חברת הארנק, לרבות בחינת והערכת רכיבי המוניטין האישי והעסקי – חברת הארנק הוערכה בשיטת השווי הנכסי (NAV). על פי שיטה זו נמצא כי שוויה של חברת הארנק, נכון למועד

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 הקרע, הוא בסך של 966,515 ₪ (סעיף 10 בעמ' 14 לפרק ב לחו"ד). לסכום זה יש להוסיף סך של
2 254,028 ₪ בגין יתרת בזכות בחברת הארנק (טבלת הנכסים בעמ' 11 לפרק א לחו"ד).

3
4 המוניטין האישי – המוניטין האישי של האיש מתבטא באמצעות קליטת חברת הארנק את הכנסות
5 החברה אשר מועבר בצורה טכנית לחברת הארנק (סעיף 9 (3) בעמ' 12 לפרק ב לחו"ד).

6
7 המוניטין העסקי – אין לייחס מוניטין עסקי לחברת הארנק היות שזכות השותפות של האיש בחברה
8 אינה מהווה נכס סחיר.

9 הערכת הפרשי כושר השתכרות – נמצא כי:

- 10
11 (1) תקופת הפיצוי - 48 חודשים ;
12 (2) סכום הפיצוי החודשי - 9,017.85 ₪;
13 (3) סכום הפיצוי שחב האיש לאשה בגין רכיב זה – 432,857 ₪ [תקופת הפיצוי (48 חודשים)
14 X סכום הפיצוי החודשי (9,017.85)].

15
16 זכויות האיש בחברות ההזנק – בחו"ד צוינו 14 חברות הזנק שבהן האיש מחזיק במניות (עמ' 5-6
17 סעיף 4 לפרק ג לחו"ד). המומחה המליץ על חלוקה בעין של השקעות האיש בחברות ההזנק (עמ' 4
18 סעיף 2 לפרק ג לחו"ד).

19
20 178. על פי ממצאי טבלת הרכוש, הציע המומחה שלוש חלופות בחו"ד (בסעיף 11 בעמ' 18 לפרק
21 א לחו"ד), כמפורט להלן:

חלופה	אופן פירוק השיתוף בבית המגורים	תשלום האיזון
1	רכישת חלקה של האשה בבית המגורים על ידי האיש	האיש ישלם לאשה תשלום איזון בסך של 3,898,745 ₪
2	רכישת חלקו של האיש בבית המגורים על ידי האשה	האשה תשלם לאיש תשלום איזון בסך של 2,085,023 ₪
3	מכירת בית המגורים לצד שלישי	האיש ישלם לאשה תשלום איזון בסך של 924,689 ₪

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 179. למומחה נשלחו שאלות הבהרה מטעם הצדדים במספר סבבים (מטעם האשה: ביום
2 22.7.2020; ביום 26.7.2020; ביום 30.8.2020. מטעם האיש: ביום 24.1.2021). המומחה הגיש תשובות
3 הבהרה לכל אחד מסבבי שאלות ההבהרה שלעיל.
4
5 180. ביום 22.11.2022 הגיש המומחה לתיק בית המשפט את חומרי גלם ששימשו אותו לשם הכנת
6 חוו"ד.
7
8 181. על פי החלטת בית המשפט מיום 20.9.2022, בחן המומחה האם לאיש זכויות בחברת R, והאם
9 מוחזקים בחברה יתרת רווחים של חברת הארנק שלא חולקו במסגרת חלוקת הרווחים השנתית. ביום
10 8.1.2023 הגיש המומחה עדכון אשר לתוצאות בדיקתו שלעיל. **בעדכון המומחה דווח כי האיש אינו**
11 **מחזיק בזכויות נוספות מלבד הזכויות שהוערכו בחוו"ד, בחברת R ובחברה.**
12
13 182. בהחלטה מיום 10.8.2023 נעתרתי חלקית לבקשת האשה לחשיפת הסכם השותפות ומסמכי
14 החברה, כך שהוריתי לאיש להמציא לידי האשה את הסכם השותפות ו"מסמכים נוספים של
15 השותפות, ככל שיש להם השלכה על תוכן זכויותיו ביחס להסכם השותפות". ביום 28.8.2023 הגישה
16 האשה בקשה להגשת שאלות הבהרה לחברה, בטענה כי עם חשיפתה להסכם השותפות ביום
17 22.8.2023 (מכוח בהחלטה מיום 10.8.2023) עלו סוגיות הדרושות הבהרה מאת החברה. בהחלטה
18 מיום 16.10.2023 הוריתי על דחיית בקשתה זו של האשה, בין היתר, מהטעם שעיון במערכת "נט
19 המשפט" העלה כי בא כוחה של המבקשת צפה גם צפה בהסכם השותפות עוד ביום 22.10.2020.
20 במהלך דיוני ההוכחות נחקר המומחה ארוכות על ידי ב"כ האשה ביחס להסכם השותפות. כאמור,
21 אנו מצויים בשלב שלאחר תום דיוני ההוכחות והגשת הסיכומים, ונראה כי הבקשה הוגשה על מנת
22 שלא לאפשר את סיום המחלוקות שבין הצדדים. לכל דבר יש עת.
23

טענות האשה

- 24
25
26 183. אין להורות על פירוק שיתוף בבית המגורים בנפרד מאיזון המשאבים הכולל, ובטרם הכרעה
27 בטענה לחלוקה לא שוויונית של הזכויות שבו מכוח סעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון – וזאת כדי לאפשר
28 לאשה לקנות את חלקו של האיש בבית המגורים. משכך יש לפרק את השיתוף בבית המגורים במסגרת
29 איזון המשאבים הכולל ברכוש המשותף, כמקשה אחת.
30
31 184. יש להורות על **חלוקה לא שוויונית** של הזכויות בבית במגורים ביחס של 20%-80% לטובת
32 האשה, מכוח סעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון, משני טעמים עיקריים:
33
34 ראשית, מימון רכישת ושיפוץ בית המגורים ממקורות האשה בלבד – כלל כספי ההון העצמי
35 שהושקעו ברכישת בית המגורים מקורם בכספים שמקורם באשה ובמשפחתה, שנבעו מתמורת מכירת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 הדירה שהייתה בבעלות האשה בFFF ובכספים נוספים שהעבירו הוריה. בנוסף, בשנת 2016 מימנו
2 הורי האשה שיפוץ בבית המגורים בעלות של כ-500,000 ₪.
3
4 נוכח תשלום ההון העצמי לשם רכישת בית המגורים ממקורותיה וממקורות הוריה, בנוסף
5 לפריעת סך של 1,500,000 ₪ מקרן הלוואת המשכנתה מכספי תמורת מכירת דירת האשה, **התחייב**
6 האיש כי החזרי המשכנתה יפרעו מהכנסתו בלבד. בסיכומי האשה, נטען כי התחייבות האיש הייתה
7 לפריעת הלוואת המשכנתה עד תומה, שיתרתה עומדת כיום על סך של כ-400,000 ש"ח. מכאן, שחוב
8 ההחלטה למזונות זמניים להשתתפות האשה בתשלום החזר המשכנתה בשיעור של 25% וחיובה
9 בתשלום מחצית מיתרת הלוואת המשכנתה – מנוגדות להסכמת הצדדים האמורה, שלפיה עול תשלום
10 הלוואת המשכנתה מוטל על האיש בלבד.
11
12 **שנית, נוכח פערי ההשתכרות שבין הצדדים** – האשה הקריבה את התפתחותה המקצועית
13 לטובת התפתחותו המקצועית של האיש, המשתכר כ-3,000,000 ₪ לשנה. על כן, יש להורות על חלוקה
14 לא שוויונית לשם צמצום פערי ההשתכרות שבין הצדדים.
15
16 האשה זכאית לקבלת פיצוי בגין נכסי העתודה הכלכלית, המוניטין האישי של האיש
17 והמוניטין העסקי של החברה. זכאותה זו מתבססת על תרומתה המשמעותית בחיי הנישואין לצבירת
18 ההכנסות, הרכוש והמוניטין באמצעות נטילתה על עצמה את כלל עבודות משק הבית והטיפול
19 בילדים.
20
21 185. לחילופין טענה האשה, כי יש להורות על חלוקה לא שוויונית של בית המגורים באמצעות קיזוז
22 של מלוא יתרת הלוואת המשכנתה מחלקו של האיש בתמורת מכירת בית המגורים. יש לקבוע כי
23 האשה זכאית לרכוש את חלקו של האיש בבית המגורים על פי חוות דעת שמאי בית המגורים מיום
24 26.12.2028, שבה הוערך שווי בית המגורים בסך של 6,605,000 ₪ (ולצורך סעיף 49 לחוק מיסוי
25 מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 בסך של 5,830,000 ₪).
26
27 186. המומחה סטה מצו המינוי שניתן לו ומהנחיות ההלכה הפסוקה, מבלי לבקש את אישור בית
28 המשפט, ממניע זר – רצונו של המומחה כי ממצאי חו"ד יטיבו עם האיש.
29
30 187. **עיקר טענות האשה לפגמים אשר נפלו בחוות דעת המומחה** – כמפורט להלן:
31
32 **אשר למוניטין של האיש** – בניגוד לצו המינוי, המומחה לא העריך בחוות דעתו את ערכי
33 המוניטין העסקי של חברת הארנק והמוניטין האישי של האיש;

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 שגה המומחה עת כרך את המוניטין האישי של האיש לרווחי האיש מהחברה גרידא, חרף
2 הקמת חברת הארנק בשנת 2002, עת עבד האיש במשרד עורכי הדין קלגסברד ;
- 3 הנחת המוצא בחו"ד, שלפיה איזון רכיב המוניטין של האיש מבוצע בפיצוי בגין פערי כושר
4 השתכרות היא שגויה: הן בעצם הכללת תשלומי המזונות המשולמים לאשה, הן בתלותה
5 בכושר השתכרות האשה ובכך שהיא מיושמת במקרים שבהם כאשר שני בני הזוג הם בעלי
6 קריירה. בעניינו, מדובר בבן זוג "קרייריסט" ובבת זוג "בייתית", שלא עבדה כעשרים שנה ;
- 7 **אשר לכושר ההשתכרות של האשה** – שקלול דמי המזונות המשולמים לאשה בחישוב
8 המומחה את כושר השתכרותה היא בניגוד לפסיקה. בנוסף כושר השתכרות האשה חושב
9 ביחס לתקופה בת 48 חודשים, חרף חציית חלק מהילדים את גיל 18 במשך תקופה אמורה זו
10 וחרף ביטול החיוב במזונות ;
- 11 המומחה שגה עת חישב את הכנסתה הפסיבית של האשה, הנובעת מדמי השכירות, במסגרת
12 חישוב פיצוי בגין פערי כושר השתכרות. כפועל יוצא של האמור, יש לשלול את טענת האיש,
13 שלפיה יש לעדכן את סכום הפיצוי בחו"ד נוכח עליית דמי השכירות ;
- 14 **אשר לכושר ההשתכרות של האיש** – המומחה שגה בהערכה בחסר של כושר השתכרות
15 האיש. חרף הערכת הכנסתו השנתית של האיש בשנת 2016 בסך של 1,750,000 ₪, נמצא כי
16 הערכת האיש עומדת על סך של 1,250,000 ₪, על סמך תחזית שגויה המנבאת ירידה בהכנסות
17 האיש, חרף נסיקתה לסך של כ-3,000,000 ₪ בשנה. היה על המומחה להעריך את רכיב
18 המוניטין האישי המבטא את כישורי האיש ונסיונו. לפי הפסיקה, הערכה ראויה ונדרשת זו
19 מוערכת בחישוב תזרים המזומנים של בעל המוניטין ותזרים הכנסותיו העתידיות.
- 20 **טעות באופן שיטת החישוב ביחס לחברת הארנק** – בניגוד לצו המינוי, המומחה לא חישב
21 את המוניטין העסקי של חברת הארנק, שאותו היה ראוי לחשב בשיטת DCF. שווי חברת
22 הארנק חושב בשיטת חישוב NAV, במקום שיטת החישוב DCF, שהיא שיטת החישוב
23 שנקבעה בפסיקה כשיטה הנכונה לחישוב ערך שווי חברה ;
- 24 בניגוד לטענת האיש, לא קיים חוב לרשויות המס, שאותו יש לקזז משווי חברת הארנק
25 במסגרת איזון המשאבים. אדרבא, לפי עדות המומחה, בגין כספי חשבון חברת הארנק שולמו
26 כל מקדמות המס ואף שולמו החזרי מס. מעדות המומחה עולה כי סכום מקדמות המס היה
27 גבוה מחובות המס של חברת הארנק.
- 28 **אשר לחברות ההזנק** – המידע, שעליו הסתמך המומחה לשם הערכת שווי מניות האיש
29 בחברות ההזנק, נמסר לו ישירות על ידי האיש, במקום בדיקה מול חשב החברה – בדיקה
30 שהייתה מבטיחה את גילוי מלוא המידע הרלוונטי בעניין מניות חברות ההזנק המצויות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 בשליטת האיש. בסיכומיה, טענה האשה כי היה מקום לחשב אף את רווחי חברות ההזנק
2 בשיטת DCF ;
- 3 בניגוד לצו המינוי, המומחה המליץ על חלוקה בעין של זכויות האיש בחברות ההזנק, חלף
4 הערכת שווי השקעות האיש בהן. בנוסף, חווי"ד לא סיפקה את הוודאות הנדרשת בעניין היקף
5 החברות שבהן השקיע האיש, וזאת נוכח חוסר בהירות אשר למקור המידע שעליו בוססו
6 ממצאי חווי"ד בעניין ;
- 7 מניות האיש בחברות ההזנק נרכשו באמצעות השקעת כספים או כתמורה לייעוץ וטיפול
8 משפטי מצד האיש. האיש רכש מניות אלו הן באמצעות החברה והן בנפרד מהחברה.
- 9 **אשר לשותפות האיש במשרד עו"ד** – חרף היות האיש שותף בכיר בשותפות משרד עורכי
10 הדין, לא חושב ערך חלקו של האיש בשותפות. הסיבה לכך נעוצה בסירוב השותפות לחשוף
11 את הסכם השותפות בין השותפות לשותפיה ;
- 12 **אשר לחשבונות הבנק** – המומחה לא בדק את כלל החשבונות ולא דרש דפי חשבונות בנק
13 עבור שנתיים עובר מועד הקרע, שבמהלכן תכנן האיש את גירושיו והבריה כספים מחשבון
14 חברת הארנק ;
- 15 **אשר לזכויות הסוציאליות** – המומחה לא בחן את שווי הזכויות הסוציאליות על שם האיש
16 באמצעות מסמכים חיצוניים, אלא הסתפק במידע מוטה וחלקי שמסר לו סוכן הביטוח של
17 האיש. המלצת המומחה לאזן את זכויותיו הסוציאליות של האיש באמצעות רישום חלקה
18 של האשה בהן על שמה אינה מעשית, נוכח צמצום האיש את היקפן בנטילתו הלוואה בסך כ-
19 80,000 ₪ מהקרנות על שמו.
- 20 יש לאזן את שווי הזכויות הסוציאליות באמצעות היוון. הצורך בהיוון נדרש בשל פדיית האיש
21 חלק מהזכויות הסוציאליות שהן בנות איזון, ומשכך לא ניתנות עוד לרישום על שם האשה
22 לשם מימושן בעת הבשלתן.
- 23 188. נוכח הפגמים האמורים הגישה האשה את בקשות תקיפת חוות דעת, שעיקרן בין היתר,
24 להגשת חווי"ד חלופית או להשלמת חווי"ד או לתיקונה של חווי"ד.
25
- 26 189. בנוסף לסטייה מצו המינוי ולפגמים בחווי"ד, המומחה **לא מילא אחר הנחיות החלטות בית**
27 **המשפט**, שניתנו בעקבות עדות המומחה בדיון מיום 20.9.2022, כמפורט להלן :
28 עיון במסמכי החברה לשם בחינת זכויות שותף פורש ;
29 בירור מועד מינויו של האיש לשותף ומועד מינויו לשותף אקוויטי בחברה ;
30 בחינת זכויות האיש ברכוש החברה על רקע סעיף 13.14 להסכם השותפות שבו נקבע כי :
31 **"השותף הפורש יהיה רשאי למכור את חלקו בחברת הנדל"ן בחברות ההייטק או בחברות**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 אחרות של השותף הפורש, שיש בהן חלק לכל לכול שותף אחר בשותפות שירצה בכך, אך
2 הכל בכפוף להוראות הקונה החברות הרלוונטיות." סעיף זה סותר את ממצאי חו"ד,
3 שלפיהם לאיש לא מוקנות זכויות בשותפות, לא כיום ולא במועד פרישתו;
4 חוזה השותפות אינו נושא תאריך.
5

6 190. המומחה לא מילא אחר הנחיות בית המשפט בעדכונו מיום 28.1.2023, היות שהמסקנות שבו
7 נגזרו מדיווח חשב החברה גרידא, מבלי שעיין במסמכי החברה (כגון: דוחות כספיים, תקנון החברה
8 וכיו"ב).

9
10 191. האיש מקבל 4% מרווחי השותפות מדי שנה. בנוסף, האיש בעל זכויות בחברת R. בשנת 2012
11 נדרש האיש, בהיותו שותף אקוויטי בשותפות, להשקיע בחברת R סך של 300,000 ₪. הזכויות
12 האמורות של האיש בחברה אינן מתיישבות עם מסקנת חו"ד, לפיה זכות האיש בשותפות אינה
13 סחירה ומשום כך אינה בת איזון בהיותה חסרת ערך.

14
15 192. נכסי האשה, בנוסף ליצירות האומנות ופסנתר הכנף שקיבלה האשה מהוריה, הם נכסים
16 חיצוניים, ומשום כך אין לאזנם במסגרת איזון המשאבים.

טענות האיש

17
18
19
20 193. הצדדים חיו כיחידה כלכלית משותפת אחת, כאשר השיתוף חל גם על נכסי האשה. על כן,
21 כלל נכסי האשה הם בני איזון.

22
23 194. ככל שטענה זו תידחה, עתר האיש כדלקמן: לשם צמצום פערי הרכוש העצומים שבין
24 הצדדים, המוטלים לטובת האשה, אין לחייב את האיש בתשלום כספים לאשה מכוח איזון משאבים
25 בין הצדדים. כך, שכל צד יוותר עם הזכויות הרשומות על שמו, וחייב האשה בהשבת תשלומי המס
26 והביטוח ששולמו בגין נכסי האשה.

27
28 195. ככל שהן עתירת האיש להכללת נכסי האשה באיזון המשאבים תידחה לרבות עתירתו
29 החלופית להורות על איזון לא שוויוני לטובתו, אזי יש לאשר את חו"ד, תוך התיקונים שלהלן:

30
31 לאחר מספר שנות נישואין סגרה האשה את חשבון הבנק הפרטי שלה בבנק דיסקונט, שנפתח
32 בטרם הנישואין, והצדדים התנהלו בחשבון המשותף בלבד. משכך יש להורות על סגירת
33 החשבון המשותף, תוך מתן השבת כספים לאיש בסך כולל של 75,865 ₪, ששולמו לאיש בגין
34 עבודתו, עבור ובתקופה שלאחר מועד הקרע (המורכבים מסך של 68,865 ₪ בגין החזרי מס
35 וסך נוסף של 7,000 מהחברה);

36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 קיזוז סך של 100,000 ₪ שחויב האיש בפסק דינו של בית הדין הרבני האזורי בתל אביב
2 בתביעת הגירושין, שהגיש מכוח ההלכה (בגין סכום הכתובה), מסכום חלקה של האשה
3 באיזון המשאבים ("אין כפל מבצעים").
4
5 196. **חברות ההזנק** – עד למועד הקרע, השקיע האיש השקעות בהיקף קטן ב-12 חברות הזנק
6 (שפורטו בסעיף 32 לתצהיר האיש). כלל השקעות האיש בחברות ההזנק נכללו בחו"ד. השקעות אלו
7 אינן מניבות הכנסות. יש לאמץ את המלצת חו"ד לחלוקה בעין של השקעות בחברת ההזנק.
8
9 197. עיקר המיטלטלין המשותפים נותרו בבית המגורים בחזקת האשה ויש לחלקם בין הצדדים.
10
11 198. על שם האיש רשומים חמישה חשבונות בנק: החשבון המשותף; חשבון בנק Pepper; חשבון
12 בנק בבנק לאומי; חשבון חברת הארנק וחשבון בנק ב- One Zero (הבנק הדיגיטלי).
13
14 199. **אשר לחו"ד המומחה** – טענות האשה שהטילו דופי במומחה ובמהימנות חוות דעתו נבעו
15 מטעמים זרים ושאינם ענייניים. טענות אלו נבעו והועלו אך כתוצאה מחוסר שביעות רצונה של האשה
16 ממסקנות וממצאי חו"ד. יש לדחות את טענות האשה כנגד חו"ד וכנגד מקצועיותו של המומחה.
17 חו"ד של המומחה היתה מקיפה ויסודית; המומחה סיפק מענה מפורט לכלל שאלות והסתייגויות
18 האשה באמצעות תשובותיו לשלושת סבבי שאלות ההבהרה ובעדותו בחקירותיו הנגדיות; טענות
19 האשה האמורות נשללו בשתי החלטותיו של בית המשפט, שדחה הן את בקשת האשה לצירוף חוות
20 דעת מומחה מטעמה והן את בקשתה לפסילת המומחה.
21
22 200. **אשר לחברת הארנק** – שיקול הדעת, המוקנה למומחה מכוח מינויו, כולל את סמכותו לבחור
23 את שיטת החישוב הראויה לשם הערכת מושא הערכתו. שיטת החישוב שבה הוערכה חברת הארנק
24 היא השיטה הראויה, נוכח אפיוןן בחברות שאינן מחזיקות בנכסים סחירים ובכך שהכנסות חברת
25 הארנק מקורן בכשרונו האישי ומיגע כפיו של האיש.
26
27 יש להעריך את שווי חברת הארנק בערכי נטו לפי חו"ד – חלוקת שווי חברת הארנק מהווה
28 **ארוע מס**, זאת משום שחלוקה זו היא למעשה חלוקת עודפי הדיבידנד של החברה, כפי שגם נלמד
29 מעדות המומחה. על כן, בחישוב איזון המשאבים יש לשקלל את שווי חברת הארנק לאחר קיזוז 30%
30 מרווחה הצבור, העומד על סך של 312,970 ₪. יוצא מכך, כי שווי חברת הארנק לשם איזון המשאבים,
31 עומד על סך של 635,423 ₪ (312,970-966,515).
32
33 201. אין אחיזה לטענת האשה להיותה בת זוג ביתית לשם ביסוס עתירתה לחלוקה לא שווה של
34 הרכוש המשותף. הוכח כי הצדדים שילמו לנותני שירות עבור ביצוע מטלות משק הבית והטיפול
35 בילדים, כפי שמוכח בפירוט ההוצאות בתביעת המזונות.
36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 202. עדכון המומחה אשרר כי כלל רווחי החברת משולמות לאיש כמפורט בחו"ד, והוא אינו זכאי
2 לזכויות או לרווחים נוספים מלבדם.
- 3
4 203. **אשר לחברת R** – חברת R אינה מחזיקה בנדל"ן, אלא עיסוקה הוא ניהול רכוש החברה.
5 הכספים שהועברו על ידי האיש לחברת R אינם כספי השקעה, אלא כספים שהלווה לחברת R, מכוח
6 חיובו לפי חוזה השותפות. כספים אלה נכללו בהערכת חו"ד, כנלמד מעדכון המומחה.
7
- 8 204. **אשר לפיצוי ההשתכרות לטובת האשה** – האשה אינה זכאית לפיצוי כושר השתכרות. הפער
9 הכלכלי שבין הצדדים הוא דווקא לטובת האשה. פיצוי בגין יכולת השתכרות מוקנה מכוח סעיף 8 (2)
10 לחוק יחסי ממון. בעניינו, ככל שטענת האיש לשיתוף ספציפי בנכסי האשה תידחה, יש להחיל את
11 סעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון, באמצעות ביצוע איזון משאבים שלא מחצה על מחצה דווקא לטובת
12 האיש, שיוותר הצד החלש לעומת האשה, שתיוותר הבעלים של מלוא זכויות הבעלות בכלל נכסיה.
13 לאשה פוטנציאל השתכרות שלא מומש כעולה מהרקע ההשכלתי והתעסוקתי שלה, כמצוין בחו"ד,
14 שייחסה לאשה שכר מינימום. רקע תעסוקתי זה של האשה הוכח, חרף התכחשות האשה לקיומו.
- 15
16 גם אם תוכר זכאות האשה לפיצוי בגין פערי השתכרות, סכום הפיצוי שנפסק אינו תואם את
17 הנסיבות דנן. מעדות המומחה נלמד כי תקופת הפיצוי שהומלצה בחו"ד, 48 חודשים, אינה תואמת
18 את עמדת הפסיקה בעניין. לפי עדות המומחה, בפסיקה הועמדה תקופת הפיצוי המקסימלית,
19 שבמהלכה ישולמו תשלומי פיצוי כושר השתכרות, על פני 36 חודשים. כושר ההשתכרות של האשה
20 הוא גבוה יותר מסכום הערכתו בחו"ד – כושר השתכרות האשה נמדד בחו"ד לפי סכום הכנסתה
21 מדמי השכירות, שהועמדו בחו"ד על סך של 21,500 ₪ לחודש. דא עקא, כעולה מחו"ד שמאי נכסי
22 האשה, הכנסת האשה מדמי השכירות היא בסך של 23,500 ₪ לחודש.
23
- 24 205. **אשר לזכויות הסוציאליות** – יש לאזן את הזכויות הסוציאליות של הצדדים במועד הבשלתן,
25 ושלא על דרך של תשלום מהוון חד-פעמי. האמור נתמך בפסיקה, שלפיה לא ניתן לכפות את אופן
26 תשלום שווי הזכויות הסוציאליות.
27
- 28 206. האיש נשא, ועודנו נושא, בתשלומים שמהם התנערה האשה. על כן, האשה חבה לאיש את
29 חלקה בחובות אלו (כגון: ביטוחים, הוצאות החזקת בית, כיסוי מסגרת האשראי בחשבון המשותף,
30 תשלומי מס, מענקי קורונה וכיו"ב). מלבד לטענה לחובות האשה כלפיו בגין תשלומי מס וביטוח
31 ששולמו עבור נכסי האשה, לא חזר האיש על טענותיו לחובות נוספים כלפיו מצד האשה.
32
- 33 207. הכנסת האיש השנתית הממוצעת הרלוונטית למועד הקרע, כעולה מחו"ד, עומדת על סך של
34 862,869 ₪ או לכל היותר על סך של 912,130 ₪. על כן, הסכומים הנטענים ביחס להכנסת האיש עבור
35 השנים 2020-2021 שגויים ואינם רלוונטיים היות ומועד הקרע חל בשנת 2018.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 208. בטרם פתיחתה בהליכים המשפטיים, נקטה האשה בפעולות חד-צדדיות, הכוללות משיכת
2 שיקים עתידיים של דמי השכירות ומשיכות שסכומם המצטבר הוא בסך של 89,600 ₪. טענה זו נזנחה
3 בסיכומי האיש.

4
5 209. יש להורות על פירוק שיתוף מידי בבית המגורים. אין עילה לעיכוב פירוק השיתוף בבית
6 המגורים, בהתחשב בעובדה שהוגשה חוות דעת המבהירה בבירור את התמונה הרכושית של הצדדים.
7 האיש נושא בחלק הארי של החזר הלוואת המשכנתה, בעוד האשה בעלת השליטה בעיקר הרכוש
8 המשותף, בית המגורים, שבו היא מתבצרת ללא תשלום דמי שימוש מאז עזיבתו על ידי האיש לפני
9 כחמש שנים. יתרה מכך, מאז מעבר הקטינה למגורים בבית האב, לצד אחיה שעברו לשם קודם לכן –
10 התגוררה האשה בגפה בבית המגורים, שמסיבותיה שלה התנגדה נחרצות לפירוק שיתופו פעם אחר
11 פעם. אין עילה להורות על פירוק שיתוף בית המגורים שלא מחצה על מחצה נוכח הטעמים שלהלן:

12
13 האישה לא הוכיחה כי כלל כספי מכירת הדירה בFFF הושקעו בבית המגורים או הופקדו
14 בחשבון המשותף. לא זו בלבד, הוכח כי רכישת בית המגורים מומנה גם על ידי הורי האיש. האיש לא
15 התנגד למימון שיפוץ בית המגורים מממקורות החשבון המשותף, שבו הופקדה הכנסתו. אין משמעות
16 לשיעור ההשקעה של מי מהצדדים בהינתן הרישום המשותף והעדר הסכם ממון המורה על עריכת
17 איזון לא שוויוני של בית המגורים. בניגוד לנטען, האיש אמנם נשא בהחזרי הלוואת המשכנתה, אך
18 מעולם לא התחייב לשאת בפרעון קרן הלוואת המשכנתה.

19
20 יש להורות על פירוק השיתוף בבית המגורים על בסיס שווי עדכני, בדרך של התמחרות. דברים
21 אלה מקבלים משנה תוקף עת התנגדותה הממושכת והנחרצת של האישה למתן צו לפירוק שיתוף
22 מידי של בית המגורים. פירוק השיתוף בבית המגורים על פי שוויו במועד הקרע יביא לתוצאה שאינה
23 צודקת ואינה הוגנת – תגמול האשה על עיכובה את פירוק השיתוף בבית המגורים לשם המשך מגוריה
24 ללא תמורה.

דיון והכרעה

25
26
27
28 210. הצדדים נישאו ביום 3.6.2002. משום כך, חלוקת הרכוש המשותף תחולק על פי הסדר איזון
29 המשאבים, הקבוע בסעיף 5 לחוק יחסי ממון. עם פקיעת הנישואין יהיה זכאי כל אחד מבני הזוג
30 למחצית משווי כלל הנכסים שצברו בני הזוג בחיים המשותפים, למעט נכסים שבהם הם החזיקו ערב
31 הנישואין או בנכסים שקיבלו במתנה או בירושה בחיים המשותפים. לשם הנוחיות, יובא להלן נוסחו
32 של סעיף 5 לחוק יחסי ממון:

33 5" (א) עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג
34 (בחוק זה – פקיעת הנישואין) זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שוויים של
35 כלל נכסי בני הזוג, למעט –
36 (1) נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה
37 בתקופת הנישואין;

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

(2) גימלה המשתלמת לאחד מבני הזוג על-ידי המוסד לביטוח לאומי, או גימלה או פיצוי שנפסקו או המגיעים על פי חיקוק לאחד מבני-הזוג בשל נזק גוף, או מוות;
(3) נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוויים לא יאוזן ביניהם."

211. עתה אפנה לדון בטענות הצדדים על פי התשתית העובדתית והראייתית שהונחה לפני, תוך יישום הוראות הדין והפסיקה.

הערכת שווי חברת הארנק

212. חברת הארנק הוערכה, נכון למועד הקרע ולפי שיטת השווי הנכסי בסך של 966,515 ₪ (סעיף 9, הערה (1) (א) (14), בעמ' 13 לפרק ב לחו"ד – סכום זה כולל את הון המניות בסך של 5,000 ₪). לסכום זה יש להוסיף סך של 254,028 ₪ בגין יתרת זכות האיש בחברת הארנק. כך שסך הזכויות של האיש בחברת הארנק הוערך בסך של 1,220,543 ש"ח נכון ליום מועד הקרע:

10) הערכת שווי החברה ליום 01/01/2018 לפי שיטת השווי הנכסי NAV :				
חברת עורכי דין - נתונים מאוזנים	יתרה מאוזנת בין ליום 31/12/2017	התאמה לשווי שוק	מיסוי	יתרת שווי שוק משוערת ליום 31/12/2017
₪	₪	₪	₪	₪
מזומנים ושווי מזומנים	1,090,696	0	0	1,090,696
המחאות לבבייה	197,138	0	0	197,138
הכנסות לקבל	-	17,040	3,919	13,121
השקעות	337,124	0	0	337,124
רכוש קבוע, נטו	13,378	0	0	13,378
זכאים ויתרות זכות	-684,942	0	0	-684,942
הון מניות	-5,000	0	0	-5,000
יתרת רווח	-948,394	0	0	-961,515

213. בחו"ד הוגדרה "חברת ארנק" (סעיף 9, בעמ' 12 לפרק ב לחו"ד) כך שבעל השליטה בחברת ארנק, ובעניינו – האיש, מקבל תשלום מהגוף שלו הוא מספק את שירותיו. ובעניינו – החברה באמצעות תשלום המשולם מהחברה לחברת הארנק (לעומת, קבלת תשלום משכורת לעובד שכיר או תשלום כנגד הנפקתו חשבוניות מס לעובד עצמאי).

התכלית היחידה של חברת הארנק היא קליטת הכנסות האיש מהחברה, וזאת לשם חסכון בתשלום מס או לשם יכולת השליטה בעיתוי תשלום המס, על פי עיקרון המיסוי הדו-שלבי הפועל באופן הבא :

בשלב הראשון משלמת חברת הארנק מס חברות על הכנסותיה בהיותה חברה;

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 **בשלב השני** משלמת החברה לאיש תשלום, המורכב משני סוגי תשלומים: תשלום שכר חודשי שוטף
2 בסכום קבוע ותשלום דיבינד שנתי בסכום משתנה.

3
4 התנהלות על פי עקרון **המיסוי הדו-שלבי** מאפשרת לאיש לשלוט על מועד העיתוי שבו תחויב
5 חברת הארנק במהלך השלב השני, היות והוא רשאי לקבוע את מועד משיכת הכנסות חברת הארנק
6 (כדיבידנד או כשכר או כדמי ניהול). בהינתן שמשרכת ההכנסות כרוכה בתשלום במס, יכולת האיש
7 לקבוע את מועד משיכת ההכנסות משמעה דה פקטו והיכולת לקבוע את מועד חיובו במס בגין
8 הכנסותיו.

9
10 **חברת הארנק נטולת נכסים ומוניטין**. החברה היא תשקיף של בעל השליטה בה – שהאיש
11 הוא בעליה הבלעדי. המומחה מצא כי נכסיה של חברת הארנק הם **"אך ורק הכספים שקשורים**
12 **לפעילות שלו ממשד YYY"** (פרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 160, שו' 28-30). מעצם מאפייניה
13 אלו של חברת הארנק, כמפורט לעיל, המומחה מצא כי שוויה של חברת הארנק מחושב על פי
14 **"המזומנים ושווי המזומנים שנותרו בחברה ושטרם חולקו לבעל המניות מר XX"**. (סעיף 9, הערה 1
15 (א) (9), בעמ' 12, לפרק ב בחו"ד).

16
17 מעדכון המומחה נשללה טענת האשה כי לא נבדקו המסמכים הרלוונטיים לשם הבדיקות
18 הנדרשות. מפניית המומחה לחברה, שצורפה כנספח א לעדכון המומחה, נלמד כי אכן נדרשו מסמכים
19 מחברת YYY לשם יישום ההחלטות מיום 20.9.2022.

20
21 **214. אשר לטענת האיש כי יש לקזז משווי המוערך של חברת הארנק בחו"ד את תשלומי המס**
22 – אזי לפי עדות המומחה, לא קיימת חבות במס של חברת הארנק עבור השנים 2017-2018. אדרבא,
23 החברה זכאית להחזר מס בסך 10,484 ₪ (פרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 201, שו' 3 ו-10-14).

24
25 המומחה אמנם העיד כי, ככל שהאיש נשא בתשלום מס בגין חלוקת דיבידנד של רווחים שהם
26 מתקופת השיתוף, אזי יש לחייב את האשה במחצית התשלום ששולם במס, בכפוף להמצאת תימוכין
27 לכך. האיש לא צירף אישור על תשלום מס בגין חלוקת דיבידנדים של רווחי חברת הארנק מתקופת
28 השיתוף. על כן, לא מצאתי להורות על קיזוז הוצאות מס, שלא הוכח ששולם לאחר מועד הקרע,
29 משווי המוערך של חברת הארנק בחו"ד.

אופן שיטת חישוב חברת הארנק

30
31
32
33 **215.** בהינתן מאפייני חברת הארנק, כפי שפורטו לעיל, מצא המומחה להעריך את שוויה על פי
34 שיטת השווי הנכסי (NAV) – המעריכה את נכסי החברה שנוצרו **בעבר**, חלף שיטת היוון תזרימי
35 מזומנים (DCF) – שיטה המהוות תזרימי מזומנים הנוצרים מפעילות **עתידי** של החברה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

בעניינו, לפי עדות המומחה פרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 143, שו' 10-1), יישום שיטת השווי הנכסי כלל חישוב של:

"לא רק מזומנים ושווה מזומנים ושווה מזומנים, יש גם המחאות לגבייה, יש הכנסות לקבל שזה אותן הכנסות שאני קיבלתי פרדס שעבודה בגינן נעשתה עד 1.1.2018, זה יום הקביעה, אבל התמורה התקבלה לאחר מכן... וזה לא רק עניין המזומנים, יש עניין של השקעות, יש שם כספים שהם הלוו לחברה אחרת, יש שם קצת רכוש קבוע, יש יתרה זכות שגם היא נכללה באיזון המשאבים של מר X בחרה של עצמו, יש את הון המניות ויש את יתרת הרווחה הבלתי מחולקת מיום הקמת החברה..."

טענותיה העיקריות של האשה בבקשות תקיפת חו"ד נסובו סביב בחירת המומחה להערכת שווי חברת הארנק בשיטת השווי הנכסי (NAV) חלף שיטת DCF, שהיא לטענתה השיטה המועדפת שבה היה על המומחה להשתמש לשם חישוב שווי חברת הארנק. טענות אלו של האשה נדחו בהחלטות מנומקות ומפורטות ולשם הנוחות אניחם גם כאן:

ההחלטה מיום 28.9.2021 בבקשת האשה מיום 31.8.2021 לצירוף חוות דעת חלופית מטעמה; ההחלטה מיום 7.3.2023 על הבקשה מיום 29.6.2022 לפסילת המומחה; החלטת בית המשפט המחוזי מיום 17.5.2023 בבר"ע על ההחלטה הדוחה את בקשת פסילת המומחה.

המומחה נימק, בפירוט ובבירור, בחו"ד, בתשובותיו לשאלות ההבהרה ובעדותו, את הטעמים שהצדיקו בעניינו את בחירתו בשימוש בשיטת השווי הנכסי (NAV) על פני שיטת DCF.

המומחה תמך את גישתו בנימוקים מעמיקים ומקצועיים, גם כאשר ב"כ האשה עימת אותו מול פסיקות שונות שתמכו בשימוש בשיטת DCF, וגם כאשר עומת מול חוות דעת מומחי בית משפט אחרים (שהוגשו בהליכים אחרים) שבהן נעשה שימוש בשיטת DCF. לשם הנוחות ראו עדות המומחה בפרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 130, שו' 30-32, ועמ' 131, שו' 9-1:

"אני מכיר פסק דין של בית המשפט העליון שהיא הלכה פסוקה. פסק דין רע"א 77906 "קייטאל החזקות" נגד ממון, שם אכן בית המשפט העליון עיגן את שיטת ה-DKF כשיטה מועדפת להערכת חברה בכלל, אבל הוא אפשר להשתמש בחריגים ולסטות מהשיטה הזו ואני חושב שבמקרה שלנו, בתיק הספציפי הזה, זה אחד החריגים. החריג נובע מזה שמאחר והומצא לעיני וגם לעיני כבוד בית המשפט חוזה השותפות של משרד YYY ששם אפשר לראות בצורה חד משמעית שהזכות בשותפות שיש לחברת הארנק היא זכות לא סחירה, הוא לא יכול למכור אותה לאף אחד. למעשה יש לו זכות לעבוד, לקבל רווחים, אולי אפילו רווחים גבוהים ממשרד YYY, אבל הוא לא יוכל למכור אותה ולקבל כסף כתמורה הונית בגין אותה זכות"

וכן בפרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 137, שו' 6-11:

"תזרים המזומנים בתוך שיטת ה-DKF שרו"ח בוכניק עשה כלל פיצוי בגלל זה שלקחו לו את הסוכנות הזאת, אם זה לא מכירה, סעיף 88

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 לפקודת מס הכנסה, הגדרת מכירה: כל תמורה בגין נכס, אני לא יודע מה
2 היא מכירה. זה מכירה גם אם הצדק שקנה כאילו חזרה את הזכות לעצמו
3 זאת הסוכנות עצמה. זאת אומרת שהוא קיבל תמורה הונית על זה שלקחו
4 את הסוכנות"
5

6 וכן עמ' 140, שו' 27-30, עמ' 141, שו' 1-6, לפרוטוקול מיום 27.4.2022:

7 "ככל שהייתי נוקט בשיטת ה-DCF במקרה הזה ומעריך נכס לא סחיר
8 שלעולם לא ייפגש עם כסף, על פי מבחנים של שיטת ה-DCF הייתי
9 מביא לתוצאה כלכלית אבסורדית... הייתי מביא לתוצאה אבסורדית
10 ובלתי הגיונית בעליל כלכלית בתיק הזה שבו נכס שלעולם לא ייפגש עם
11 כסף יאוזן כנגד נכסים שכן ייפגשו עם כסף. בשביל להבין את האבסורד,
12 נניח שכל מה שיש זה הזכות בשותפות שהיא לא סחירה ודירה שהיא כן
13 סחירה והאשה הייתה לוקחת את הדירה והבעל היה נשאר עם הזכות
14 בשותפות, איזה מן חלוקה זאת?"
15

16 (עוד לעניין זה, ראו עדות המומחה בפרוטוקול הדיון מיום 20.9.2022: עמ' 256, שו' 27-35,
17 ועמ' 257, שו' 1-3).

18
19 עדות המומחה הפריכה את טענת האשה כי שיטת השווי הנכסי מיושמת רק במקרים שבהם
20 מוערך שוויין של חברות בפירוק או של חברות הזנק בלבד.

21
22 אין חולק כי נכסי חברת הארנק הם נכסים כספיים בלבד (לעניין זה, ראו עדות המומחה
23 בעמ' 160, שו' 28-30, לפרוטוקול מיום 27.4.2022) – ועל כן, מכוח אותה הלכה, שעליה נתמכת האשה
24 עצמה, לא נפל פגם בבחירת השיטה שבו הוערך שווייה של חברת הארנק.
25

26 **נכסי חברת הארנק הם נכסי העבר וההווה שלה. לחברת הארנק אין נכסי עתיד שהם שווי**
27 **ערך כספי.** חברת הארנק מבוססת על הכנסות האיש שהם תוצר של כישוריו האישיים ויגיעתו
28 האישית בלבד. חברת הארנק אינה מבוססת על הכנסות שהם תוצר של מפעל, מותג, חנות, מגרש
29 וכיו"ב.
30

31 חרף טענת האשה, הזכות בשותפות אינה מהווה נכס עתיד שהוא שווה ערך כספי. הסיבה לכך
32 היא שעל פי הוראות הסכם השותפות שבין החברה לבין האיש, האיש מנוע מהעברת זכות השותפות
33 לצד שלישי. כלומר, הפעילות העתידית של חברת הארנק היא נכס לא סחיר "שלעולם לא יפגש עם
34 כסף".
35

36 שיטת DCF מחשבת ערך שווי חברה באמצעות היוון תזרימים מזומנים הנוצרים מפעילות
37 עתידית של החברה. בעניינו, כאמור, הפעילות העתידית של החברה היא נכס לא סחיר. ודוק, הזכות
38 שיש לאיש בשותפות אינה סחירה. הנה כי כן, הכללת הזכות בשותפות באיזון המשאבים הייתה עלולה
להוביל למצב שבו האיש היה נדרש לשלם לאשה כסף עבור נכס שהוא חסר ערך בהיותו נכס שלא יוכל

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 להניב תמורה כלשהי בעתיד (סעיף 12, בעמ' 17, לפרק ב לחו"ד; עדות המומחה בפרוטוקול הדיון
2 מיום 27.4.2022, עמ' 140, שוי' 27-30, ועמ' 141, שוי' 9-1).

3
4 216. אשר לטענת האשה לכך שחלקו של האיש בשותפות לא הוערכה – דין טענה זו להידחות הן
5 מטעמים עובדתיים הן מטעמים משפטיים. טענה זו הועלתה לראשונה בתצהיר עדות ראשית מטעם
6 האשה מיום 1.9.2021. בסעיפים 36-41 לתביעתה האשה פירטה את הרכוש על שם האיש, שבו החברה
7 והשותפות צוינו כמקור הכנסה של חברת הארנק, ותו לא. בסעיף 61 לכתב התביעה צוינו הסעדים
8 המבוקשים לשם מימוש חלקה של האשה ברכוש הרשום על שם האיש, ובין סעדים אלה לא נמנה סעד
9 העותר לזכויות בשותפות. ודוק, בכתב התביעה שבה וחזרה האשה על טענתה כי האיש הוא שותף
10 בכיר בשותפות. הטענה לזכויות של האיש בשותפות כשותף בכיר (כמעמדו במועד הגשת התביעה)
11 נולדה רק לאחר הגשת חו"ד. יש להניח, כי טענה חדשה זו נולדה על רקע חוסר שביעות רצונה של
12 האשה מתוצאות חו"ד, בשים לב שלא חלו נסיבות חדשות ולא התגלו עובדות חדשות שהביאו
13 להולדת טענה זו. דה פקטו המומחה בדק את חלקו של האיש בשותפות והעריך אותה בסכום של אפס,
14 וזאת על פי בדיקתו את הסכום השותפות עליו חתום האיש, המונע בין היתר את העברת זכויותיו
15 בשותפות לצד שלישי.

16
17 217. **חברת R** – בניגוד לנטען על ידי האשה, המומחה פעל על פי הנחיות והחלטות בית המשפט
18 מיום 20.9.2022. חברת R אינה מחזיקה בנדל"ן, ורכוש חברת R ממומן מהלוואות שמעמידים
19 לרשותה השותפים בשותפות YYY שהאיש הוא אחד מהם. ביום 8.1.2023 הגיש המומחה עדכון
20 ממנה עולה, כי הסכום שהלווה האיש לחברת R בסך של 300,000 ₪ על פי הסכם השותפות, ושאותו
21 הוא עתיד לקבל בחזרה במועד פרישתו מהשותפות (ושנכון למועד הקרע הועמד על סך של 337,124
22 ₪), נכלל בהערכת השווי לחברת XXX תחת רכיב ההשקעות בחברת הארנק (ראו טבלה בסעיף 212
23 לעיל).

24
25 218. **התוצאה** – לנוכח כל האמור, לא מצאתי כי המומחה חרג ממתחם שיקול הדעת שהוקנה לו
26 מכוח צו המינוי. כך גם לא מצאתי כי נפל פגם בהערכת המומחה את שווי חברת הארנק בשיטת ה-
27 NAV, אשר הוערכה, נכון למועד הקרע ולפי שיטת השווי הנכסי בסך של 966,515 ₪. לסכום זה יש
28 להוסיף סך של 254,028 ₪ בגין יתרת זכות האיש בחברת הארנק. כך שסך הזכויות של האיש בחברת
29 הארנק הוערך בסך של 1,220,543 ש"ח נכון ליום מועד הקרע.

הערכת המוניטין העסקי של חברת הארנק

30
31 219. טענה נוספת שחזרה ועלתה מטעם האשה - היא כי המומחה חרג מצו מינויו בכך שהמוניטין
32 העסקי של חברת הארנק לא הוערך בחו"ד. לא מצאתי לקבל טענה זו.

33
34 ממצאי חו"ד כי חברת הארנק אינה מחזיקה במוניטין עסקי שהוא שווה ערך מתיישבת עם
35 תכלית איזון המשאבים. ואסביר.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

220. התכלית העיקרית של הסדר איזון המשאבים, הכולל את איזון רכיב מוניטין (ככל שקיים), היא חתירה לצמצום הפערים הכלכליים שבין הצדדים. משום כך, יש לאזן נכסים שחלוקתם תצמצם את הפערים שבין הצדדים – זאת באמצעות חלוקת נכסים בני איזון. מכאן, לשם הגדרת נכס כבר איזון, עליו להיות נכס סחיר ושניתן להעריכו בשווי כספי, וזאת כדי שניתן יהיה לחלקו בין בני הזוג לשם צמצום הפערים הכלכליים ביניהם. לעניין זה, אפנה לדבריו הכתובים של עו"ד נ' שלם, בספרו **יחסי ממון ורכוש – הדין והפסיקה**, מהדורה שנייה, מעודכנת ומורחבת, תשע"ט-2019, 73-84 :

"... ההנמקה הנכונה היא, כלום ניתן להצביע על נכס שנצבר שהינו נכס עובר לסוחר. אם התשובה חיובית, הרי שהנכס יהיה בר שיתוף או בר איזון. אם התשובה שלילית, הנכס לא יהיה בר איזון או בר שיתוף. להבהרת העניין אדגיש כי המבחן צריך להיות מבחן מסחרי, היינו, האם קיים "שוק" לאותם מוניטין הנטענים על ידי בן הזוג כלפי רעהו, בנפרד מנושא המוניטין."

221. על פי ממצאי חו"ד, שחוזקו ובוססו בתשובות ובעדות המומחה, חברת הארנק אינה אוזנת במוניטין המהווה נכס "עובר לסוחר". אין ביקוש ואין "שוק" למוניטין חברת הארנק. לא נראה כי האשה עצמה חולקת על העובדה כי המוניטין אינו סחיר, אלא טענתה היא כי אין בכך כדי לשלול את קיומו. ראו את עדות המומחה בעניין זה בפרוטוקול הדיון מיום 22.6.2021, עמ' 123, שו' 25-36, ועמ' 124, שו' 1-7 :

"... מוניטין עסקי אולי יש במשרד YYY אבל מנקודת הראות של עו"ד X וחברת הארנק שלו לאור הסכם השותפות שעליו הוא חתום, מדובר בנכס בלתי סחיר שהוא לא היה יכול למכור אותו הוא לעולם לא ייפגש עם כסף אם ימכור אותו, הוא לא יוכל למכור אותו ולכן לא מצאתי להכניס לטבלת איזון המשאבים נכס שלעולם לא ימומש במזומן למעט שני מקרים חריגים שצינתי בחוות דעתי של מכירת כל השותפות או פירוק השותפות, בשני המקרים האלה הצעתי שתהיה חלוקה בעין אך לא ראיתי סבירות ביום הקרע למימוש כזה. אני מבקש להמחיש את זה, כדי להבהיר את התזה שלי – כמו שחבר קיבוץ לא יכול למכור את חברותו בקיבוץ אבל הקיבוץ יכול למכור את נכסיו או כל הקיבוץ, זה המקרה שלפנינו האם כאשר שחבר קיבוץ מתגרש מבת זוגתו והוא חבר קיבוץ והיא לא האם היא תוכל להיפרע משווי של חברות בקיבוץ, הרי זה נכס שהוא לא סחיר הוא לא יכול למכור אותו ולכן זה בדיוק המקרה שלפנינו, וכל שותף לפי הסכם השותפות ב YYY לא יכול למכור את חלקו בשותפות, הוא לא יכול גם אם הוא פורש הוא לא מקבל שום דבר בהסכם השותפות. גם אם הוא חס וחלילה הולך לבית עולמו, הוא לא מקבל דבר. במקרה הספציפי הזה על אף שלמשרד כמשרד יש מוניטין עסקי מנקודת ראותו של עו"ד X אין אפשר לייחס שווי של מוניטין עסקי על נכס שלעולם לא ימומש למזומן, זה לא הוגן לאזן נכס שלא ימומש למזומן עם נכסים אחרים שיפגשו או שהם כבר מזומן. כמו יתרות בבנק, כמו דירת מגורים. אז למעשה יאזן נכס בלתי מוחשי, עם נכסים מוחשיים סחירים. כלכלית אני חושב שזה פסול ולא נכון."

וכן בפרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 166, ש' 15-23 :

"יש מוניטין עסקי למשרד "YYY", השאלה אם המוניטין הזה שייך למר X ולחברה שלו וניתוח מדוקדק של הסכם השותפות, אני יכול להפנות אפילו לסעיפים הספציפיים, מוכיח שאין לו חלק במוניטין

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
 תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
 תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
 תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

הזה, בתיק הלקוחות. מה זה המוניטין, תיק הלקוחות. אין לו חלק בתיק
 הלקוחות הזה, הוא לא יוכל לעולם למכור לקוחות של השותפות, הוא
 לא יוכל למכור את חלקו בשותפות, אפילו כשהוא יפרוש מהשותפות
 הוא לא יקבל שום דבר, כמו שהשותף המנהל אמר לי, אלו המילים שלו,
 אני מצטט: הוא נכנס בחינם והוא יצא בחינם."

וכך גם בפרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 167, שו' 8-9:

"מבחינה כלכלית הוא סוג של שכיר, שכיר יכול למכור את חוזה למכור
 את חוזה העבודה שלו? הוא לא יכול, זה בדיוק אותו דבר."

אף האשה אינה טוענת כי המוניטין העסקי של חברת הארנק הוא נכס סחיר. עם זאת, טענתה
 היא כי אין הכרח כי לסיווג רכיב המוניטין כנכס סחיר, על מנת שיוקנה לו ערך, וככזה יהיה בר איזון.

האשה תמכה טענתה זו על בפסק הדין שניתן בע"א 5321/98 אינווסט אימפקט בע"מ נ' פקיד
 שומה תל אביב 1, פ"ד נח (2), 241 (2003), שבו זוהה המוניטין כמבטא:

"את מכלול היתרונות שנצברו לעסק בשל תכונותיו – מיקומו, שמו
 הטוב, דימויו, איכות השירות שהוא מציע ואיכות המוצרים שהוא
 מספק. העסק בעל המוניטין משמר את הרגלם של לקוחותיו לשוב
 ולפקוד אותו."

אין בפסיקה שלעיל כדי לשלול את דרישת רכיב הסחירות לשם הכרה במוניטין העסקי כנכס
 שהוא בעל ערך ובר חלוקה. בפסיקה מאוחרת יותר, שניתנה בע"א 229/10 שי שילר נ' מנהל מקרקעי
 ישראל (16.1.2014) נקבע כי שם טוב, כשלעצמו אינו יוצר רכיב נפרד ומובדל מתוך רכיב המוניטין,
 במובנו הכלכלי של רכיב זה, וכי מבין המאפיינים המובהקים של זכות קניינית היא עבירותה
 וסחירותה של הזכות. לשם הנוחות, ראו דבריו של כבוד השופט צ' זילברטל שם:

" שנית, משום שאיני סבור כי שמו הטוב של הישוב, כשלעצמו,
 יוצר רכיב נפרד ומובחן מתוך התמורה החוזית המבטא "מוניטין"
 במובנו הקנייני. אומנם, מוניטין של מוצר הוגדר, בין היתר,
 כתדמיתו "החיובית של המוצר בעיני הציבור, אשר הודות לה קיים
 שוק של לקוחות-בכוח אשר מעוניין ברכישתו" (רע"א 371/89
 ליבוביץ נ' א. אתי. אליהו בע"מ, פ"ד מד (2) 309, 315 (1990)). ואולם,
 מבין המאפיינים המובהקים של זכות קניינית היא עבירותה של
 הזכות (ראו: ע"א 2850/99 בןחמו נ' טנא נוגה בע"מ, פ"ד נד (4)
 849, 858 (2000); ויסמן בעמ' 55)."

222. פסיקה נוספת שבה תומכת האשה את בקשות תקיפת חו"ד חרף הפרכתה את טענותיה היא
 פסק הדין בה"פ (ת"א) 994/00 רפאל נ' רבינוביץ (3.1.2011) – בפסק דין זה נקבע כי עצם ההכרה
 בקיומו של מוניטין, אינה מלמדת על שוויו.

מצאתי כי עדות המומחה תואמת קביעה זו. ראו עדות המומחה (עמ' 137, שו' 23-24,
 לפרוטוקול מיום 27.4.2022):

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 "אני הערכתי את המוניטין של חברת הארנק, אלא שהערכתי אותה
2 בשווי אפס."
3

4 223. יש בסיס לעמדת האשה, כי אין באפיון מוניטין העסקי של חברת הארנק כנכס לא סחיר כדי
5 לשלול את קיומו של המוניטין. עם זאת, במקרה דנן, אין בקבלת טענה זו כדי להועיל לאשה – היות
6 שלשם הגדרת רכיב המוניטין כנכס בר איזון עליו להיות בין היתר "רכיב סחיר" כזה שימצא לו קונה
7 מרצון.
8

9 224. התוצאה – המוניטין העסקי של חברת הארנק נקבע על ידי המומחה כנכס לא סחיר אשר
10 שוויו אפס, ומשכך אינו נכס בר איזון.
11

הערכת המוניטין האישי של האיש

12 225. בחו"ד נמצא, כי כושר ההשתכרות של האיש מבוסס על המוניטין האישי שלו הנובע מעבודתו
13 כעורך דין, לעומת מצב שבו הכנסות של אדם נובעות מנכס מוחשי (כגון: חנות, מכונה וכיו"ב).
14

15 226. האשה טענה כי המומחה סטה מצו מינויו היות שלא מילא את הוראות צו המינוי, ככתבו
16 וכלשונו, עת לא העריך את המוניטין האישי של האיש. לא מצאתי לקבל טענה זו. ואבהיר.
17

18 מסקנת המומחה, כי רכיב המוניטין האישי של האיש בוטא בפיצוי בגין הפרשי כושר
19 ההשתכרות, היא על פי פרשנות הפסיקה אשר למהות רכיב המוניטין. בבע"מ 4623/04 פלוני נ' פלונית,
20 פ"ד סב(3) 66 (2007), הגדיר בית המשפט העליון את מהותו של נכס המוניטין. שם נקבע כי בחינת
21 קיום רכיב המוניטין תעשה באמצעות בחינת פער פוטנציאל ההשתכרות שנוצר במהלך הנישואין
22 ואיזונו בכסף או בשווה כסף. הגדרה זו מתיישבת עם העמדה, כי במקרים שבהם ההכנסות של האדם
23 נובעות מיגיע כפיים, יבוטא איזון המוניטין האישי שלו בשיפוי בגין פערי השתכרות.
24

25 ראו עדות המומחה לעניין זה (עמ' 123, שו' 21-24 לפרוטוקול מיום 22.6.2021):
26

27
28 "התבססתי גם על הגיון כלכלי כי הפרשי כושר השתכרות בתיק זה
29 באותו מרכיב של עו"ד X נובעים מהכנסת העבודה שלו ולא משום דבר
30 אחר וזה שונה מהמקרה של האשה. במקרה שלו, יכולת ההשתכרות
31 היא אך ורק מיגיעה אישית והיגיעה האישית שלו זה בדיוק משקף את
32 המוניטין האישי שלו"
33

34 (וראו עוד: עדות המומחה בעמ' 255, שו' 5-9, ובעמ' 256, שו' 13-17, לפרוטוקול מיום 20.9.2022)
35

36
37 227. כאמור, האשה טענה שרכיב המוניטין האישי של האיש הוערך בחסר בחו"ד. זאת מאחר
38 שרכיב זה נמדד אך מהכנסות חברת הארנק שהתקבלו מהחברה, תוך התעלמות מהכנסות קודמות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 של האיש, שהתקבלו בטרם החל לעבוד בחברה. לא זו בלבד שאין ממש בטענה זו, יש בה אף להפריך
2 את טענת האשה להטיית חו"ד לטובת האיש. המומחה נתן דעתו לנתון זה בהערה מספר 2, בסעיף 6,
3 "חישוב הפרשי השתכרות", בפרק ג לחו"ד, שבו צוין:

4
5 **"2. ככל שתומצא לי שומת בני הזוג לשנת המס 2002 שהינה שנת המס**
6 **של תחילת תקופת השיתוף, אוכל להפחית מהפרשי כושר ההשתכרות**
7 **לעיל, את הפרשי כושר ההשתכרות שהיו בין בני הזוג בתחילת תקופת**
8 **השיתוף ויתכן והדבר יחייב שינוי בחישובים שערכתי. בשלב זה, ביקשתי**
9 **מרו"ח של עו"ד X, רו"ח רונן גנור, להמציא לי את הנתון האמור, אולם**
10 **טרם קיבלתי לידי את השומה המבוקשת."**
11

12 דווקא האיש הוא שהמציא למומחה את שומות הצדדים לשנת 2002, במסגרת שאלות
13 ההבהרה ששלח למומחה מיום 24.1.2021. בסעיף 20, בעמ' 3, לתשובות המומחה מיום 28.1.2021
14 לשאלות ההבהרה מטעם האיש, הוערך חישוב מחדש של פיצוי פער כושר ההשתכרות, שבו נכללו
15 הכנסות הצדדים שעלו משומות המס לשנת 2002. תיקון זה, ששקלל את כושר השתכרות האיש תוך
16 חישוב הכנסותיו בעבר, הפחית את פיצוי כושר ההשתכרות שלו זכאית האשה.

17
18 חישוב המומחה את כושר השתכרות האיש בחו"ד לפי הכנסות חברת הארנק הנובעות
19 מהחברה בלבד פעל לטובתה של האשה. לא בכדי שומות המס לשנת 2002 הומצאו מטעם האיש, כנגד
20 המנעות האשה מלהמציאן למומחה. ככל שהמומחה היה מוטה לטובת האיש, מלכתחילה היה מחשב
21 את הפיצוי תוך התחשבות הכנסת האיש לשנת 2002.

22
23 בנוסף, טענה זו סותרת את טענת האשה עצמה בסעיף 6 לסיכומיה, שלפיה הכנסת האיש
24 הייתה גבוהה די כדי לסייע במימון רמת החיים הגבוהה של המשפחה "בשנים האחרונות בלבד", כפי
25 שיובא לעיל:

26 **"רמת חיים גבוהה זו... התאפשרה הודות לדמי השכירות של האשה,**
27 **ולחכמתו הגבוהה של הנתבע בשנים האחרונות בלבד ולעזרה הכספית**
28 **הגבוהה של הורי האשה."**
29

30 228. אשר לטענת האשה כי המומחה לא בדק ולא דרש דפי חשבונות בנק החל משנת 2018 ועד
31 היום – מצאתי כי יש לדחות טענה זו, וזאת מהטעמים הבאים:

32
33 בהחלטה מיום 3.8.2020, שניתנה במהלך דיון קדם משפט שבו נחקר המומחה, נדרשו
34 הצדדים להמציא למומחה "את כל דפי החשבון של חשבונות הבנק שלהם ואת תדפיסי התנועות
35 החל משנת 2018 ועד היום". לא מצאתי כל דופי בכך שהמומחה נדרש לבחון מידע וחומרים, לרבות
36 דפי חשבונות בנק, בעקבות חקירתו בבית המשפט.

37 הכנסות חברת הארנק בוטאו בדוחות מס ומאזני בוחן שהומצאו לידי המומחה על ידי חברת
38 הארנק. כל שיש בדפי חשבונות הבנק ללמד הוא על עיתוי משיכת ההכנסות. לעיתוי משיכת ההכנסות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 אין רלוונטיות לעניין שווי חברת הארנק. יחסי הגומלין שבין המשיכות מחברת הארנק (הרשומים
2 בכרטיס חו"ז של האיש) לבין הפקדתם בחשבון המשותף שאוזן משולים "כלים שלובים". לפי
3 בחינת והשוואת המסמכים שהומצאו למומחה, נמצא כי ישנה התאמה מוחלטת בין הסכומים
4 שנמשכו מחברת הארנק לסכומים שהופקדו בחשבונות הרשומים על שם האיש, שאוזנו באיזון
5 המשאבים (ראו עדות המומחה לעניין זה: בפרוטוקול הדיון מיום 29.7.2020, עמ' 31, שו' 25-29;
6 פרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 150, שו' 30-32 ועמ' 151, שו' 1-5).

7 המומחה פסל אפשרות כי האיש דחה פדיית דיבידנדים, ששולמו עבור רווחים שנצברו
8 בתקופה המשותפת, למועד המאוחר למועד הקרע – זאת על סמך העובדה כי הן חברת הארנק והן
9 החברה מדווחים על בסיס מזומנים לצרכי מס, כך שלא יכול להיווצר מצב של צבירת תשלומי דיבידנד
10 בחברה. ראו עדות המומחה בעניין (פרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 145, שו' 3-16):

11 **"כב' השופטת: מר קידר, האם יכול להיות מצב שכל מיני דיווידנדים**
12 **וכל מיני סכומים שהזכות להם בעצם הוקנתה או זכו בהם במהלך 2017,**
13 **אבל התקבולים נפדו ב-2018 או 2019 ?**

14 **ת: מעשית לא יכול להיות דבר כזה. מאחר ושני הגופים, גם חברת**
15 **הארנק של עו"ד X וגם "Y" וגם ענייני בהסכם השותפות מדווחים**
16 **על בסיס מזומנים לצרכי מס אז זה חייב לצאת מ"YYY", שזה ייחשב**
17 **כהוצאה בשנת 2017 ואני גם ראיתי שזה נרשם.**

18 **כב' השופטת: אני שואלת משהו אחר, משהו נדחה ?**

19 **ת: זה מלווה בתזרים מזומנים כי אחרת זה לא יירשם כהוצאה, הנה,**
20 **יש לי גם אישור שמוכיח את זה. ברגע שזה המצב אני בדו"ח שלי כבר**
21 **איזנתי את זה, בין אם על ידי חברת הארנק בשיטת ה-DCF ובין אם על**
22 **ידי זה שאם הוא משך את זה אליו אז בחשבון הבנק שלו, אני איזנתי**
23 **את זה."**

24 בשל הדינמיות והתנודתיות המאפיינות את ההליך המשפטי, ובפרט את הליך איזון
25 המשאבים, שכיח ומקובל כי מומחים מטעם בית המשפט מונחים, אף לאחר הגשת חוות דעתם, להגיש
26 עדכונים או לערוך בחינה חוזרת או משודרגת של מושא חוות דעתם. לפיכך, ישנו קשר אינהרנטי בין
27 המועד שבו מוצו, נבחנו ונחקרו כלל רכיבי חו"ד לבין המועד שבו בשל ההליך למתן פסק דין בו.
28 ברמ"ש (חי') 16-03-34778 פלוני נ' פלונית (15.11.2016), בפסקה 8 לפסק הדין, נפסק כי קיימת
29 אפשרות לדרוש מהמומחה מסמכים ועדכונים אף לאחר מועד הגשת חוות דעתו.

30 229. אשר לטענת האשה כי המומחה לא בדק ולא דרש דפי חשבונות בנק עבור תקופה הקודמת
31 למועד הקרע – יש לדחות גם טענה זו. ואסביר. המומחה פעל על פי צו המינוי ועל פי הוראות החלטות
32 בית המשפט שניתנו מעת לעת – על פי ההחלטה מיום 3.8.2020 נדרשו להמציא למומחה את דפי
33 החשבון של כלל חשבונות הבנק שלהם לתקופה שבין שנת 2018 עד ליום 3.8.2020. המסמכים כאמור,
34 הומצאו למומחה על ידי הצדדים (ראו תשובות המומחה לשאלות ההבהרה מיום 5.11.2020 בסעיף
35 "תשובה לשאלה 3.2", בעמ' 4).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 אישוש להעדר הרלוונטיות של דפי בנק לתקופה מוקדמת או מאוחרת יותר מהתקופה
2 שנקבעה בהחלטה מיום 3.8.2020 וחוסר המידתיות בדרישתם – כפי שניתן להיווכח בתשובת
3 המומחה, המתיישבת עם שורת ההיגיון והשכל הישר שלפיה, ככל שמבדיקות דפי חשבונות הבנק
4 שהומצאו יתגלו ממצאים המקימים את הצורך לדרוש ולבחון דפי בנק לתקופה רחבה יותר או
5 מסמכים נוספים – רק אז יעדכן המומחה את הצדדים ואת בית המשפט בעניין. היות שממצאים מעין
6 אלו לא עלו בדפי הבנק שנדרשו ונבדקו, אזי לא קם הצורך להידרש ולבחון דפי בנק נוספים לתקופה
7 מוקדמת יותר (עדות המומחה בעמ' 203, שו' 1-3, לפרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022).

פיצוי בגין פערים בכושר השתכרות

8
9

10 230. בחו"ד הוערך רכיב פיצוי בגין פערי כושר השתכרות הצדדים. רכיב זה חושב בשיטת צמצום
11 פער ההכנסות. שיטה זו נהגתה ופותחה על ידי פרופ' ש' ליפשיץ בספרו השיתוף הזוגי (התשע"ו), עמ'
12 299-296. לפי שיטה זו, במהלך חיי הנישואין נוצרה "קהילה משפחתית", שבה החליטו בני הזוג
13 החלטות המבוססות על הסתמכות הדדית על כלל המשאבים המשותפים, לרבות על כושר ההשתכרות
14 של בן הזוג. נקודת ההנחה של שיטה זו, היא כי בהינתן מצב דברים זה, ראוי שבית המשפט יגן על בן
15 הזוג שהסתמך על כושר ההשתכרות של בן זוגו, לתקופה זמנית לאחר הגירושין. שיטה זו מיושמת על
16 ידי פיצוי בן הזוג בעל ההשתכרות הנמוכה לאחר בחינת פערי ההשתכרות בין בני הזוג. כמו כן, בשיטה
17 זו מתן הפיצוי אינו מותנה בכך שכושר ההשתכרות (של בעל כושר ההשתכרות הגבוה) צמח במהלך
18 הנישואין.
19

20 בשיטה זו מחושב סכום הפיצוי לפי ערך של אחוז אחד מפער השתכרות הצדדים עבור כל שנת
21 שיתוף. תקופת השיתוף היא בת 5,693 ימים. יוצא אפוא, שהפיצוי הוא בשיעור של 15.59% מהפרש
22 כושר השתכרות הצדדים.

23 כאמור, המומחה העמיד את תקופת הפיצוי לאחר שנבחנו על ידו נתונים רלוונטיים, כגון: גיל
24 האשה; אפשרות שובה לשוק העבודה; היקף הנטל המוטל על האישה בגידול הילדים; גילם של
25 הילדים; התשלום הצפוי להתקבל לידה במסגרת איזון המשאבים; השכלתה וכיו"ב (ראו סעיף 5 (ב),
26 עמ' 5 לפרק ג לחו"ד). בחינת פרמטרים אלה על ידי המומחה מתיישבת עם עמדתו של כבוד השופט
27 נ' שילה בתמ"ש (ת"א) 47769-01-12 פלונית נ' אלמוני (26.8.2014) (להלן – "עניין פלונית"):

28
29

30 "ככלל, השיטה לפיה הפיצוי יהיה אחוז מהפער בגין כל שנת נישואין
31 הוא ראוי. נראה לי כי את משך הזמן שבו ישולם פיצוי זה, יש לגזור
32 מהיקף הפער וכן בהתחשב בהיקף הנכסים שקיבל בן הזוג הביתי
33 במסגרת האיזון הכולל ויכולתו למצות את פוטנציאל הכנסתו מכאן ואילך.
34 נראה כי משך הזמן שבו ישולם פיצוי זה ייקבע בהתאם לקריטריונים
35 הבאים שלא יהו רשימה סגורה: היקף הפער בכושר ההשתכרות, גיל
36 בן הזוג הביתי ואפשרות כניסתו למעגל העבודה, האם בן הזוג הביתי נושא
37 בנטל העיקרי של גידול הילדים וגיל הילדים שנותרו במשמורתו, היקף
38 הרכוש שבן הזוג הביתי מקבל כתוצאה מאיזון המשאבים, היקף השכלתו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

של בן הזוג הביתי והמועד שהוא עתיד לקבל את חלקו בפנסיה של בן זוגו.
בענייננו, מאחר והאישה מקבלת סכום משמעותי במסגרת איזון
המשאבים וילדיה גדולים, כך שהיא יכולה לצאת לעבוד באופן מלא, יש
לפצות אותה בגין הפרשי השתכרות על הצד הנמוך דהיינו בגין תקופה
של שלוש שנים בלבד."

231. שיקולים אלה הובילו את המומחה בין היתר להעמדת תקופת החיוב בפיצוי למשך 48
חודשים (ראו סעיף 5 (ב) בעמ' 5 לפרק ג לחוו"ד, ועדות המומחה בעמ' 250 שו' 33-34 ועמ' 251, שו' 5-
1, לפרוטוקול מיום 20.9.2022). הנה כי כן, מצאתי כי תקופת הפיצוי וסכום הפיצוי הכולל כפי שבאו
לידי ביטוי בחוות הדעת הולמים את נסיבות המקרה שלפני.

232. אשר לטענת האשה להערכת כושר השתכרות האיש בחוסר, שנבעה מתחזית שלילית
ושגויה של הכנסתו העתידית – טענה זו חוטאת לממצאי חוו"ד אשר לכושר השתכרות של האיש.
בניגוד לנטען, כושר השתכרות האיש, שחושב לצורך פיצוי בגין פער כושר השתכרות, חושב על בסיס
חישוב ממוצע של שלוש השנים שקדמו למועד הקרע (2015-2017), ולא על סמך תחזיות הכנסות
עתידיות (ראו סעיף 6, עמ' 6, לפרק ג לחוו"ד). ההפרש בין הכנסתו השנתית של האיש לשנת 2016
(1,228,749 ₪) לבין כושר השתכרותו ההממוצע (1,125,526 ₪) אינו עומד על סך של כ-500,000 ₪,
אלא על סך של 103,223 ₪. כאמור, הפרש זה חושב על בסיס הכנסות בפועל, ולא על פי תחזיות.
תחזיות מעין אלו נערכו עבור הערכת הדיבידנד שישולם לאיש עבור שנת 2020 לשם הערכת הכנסות
הצדדים לצורך פסיקת המזונות, ולא לצורך הערכת פיצוי בגין פערי כושר השתכרות. למעלה מן
הצורך, יצוין כי אף תחזית זו לא נלקחה בחשבון לשם הערכת הכנסות הצדדים לצורך פסיקת
המזונות, היות ושנת 2020 הוגדרה בחוו"ד כשנה לא מייצגת בשל "משבר הקרוונה" (ראו סעיף 10, עמ'
17, לפרק א לחוו"ד).

233. כאמור, בחוו"ד חושב הפרש כושר השתכרות של הצדדים, שהביא למסקנה כי האיש חב
לאשה פיצוי בגין הפרשי כושר השתכרות בסך של 432,857 ₪. פיצוי זה נגזר מן ארבעת הרכיבים
שהועמדו בטבלת חישוב הפרשי כושר השתכרות (סעיף 6, בעמ' 12 לפרק ב לחוו"ד) כמפורט להלן:
(1) **ממוצע הכנסתו השנתי והחודשי של האיש בין השנים 2015-2017** – מורכב מנתוני הכנסותיו
ממשכורתו, מדיבידנד ומהכנסה המועברת מחברת הארנק ומהכנסה מעסק, הוערך סך של
1,125,526 ₪ נטו לשנה/וסך של 93,793 ₪ נטו לחודש (ללא קיזוז בפועל ורעיוני של תשלום
דמי מזונות), ובסך של 970,126 ₪ נטו לשנה/וסך של 80,844 ₪ נטו לחודש (לאחר קיזוז בפועל
ורעיוני של תשלום דמי מזונות);

(2) **ממוצע הכנסתה השנתי והחודשי של האשה עבור השנים 2015-2017** – מורכב מייחוס
הכנסת משכר מינימום ומדמי השכירות בסך של 276,000 ₪ נטו לשנה/וסך של 23,000 ₪
נטו לחודש;

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 (3) שיעור פיצוי חודשי של 15.59% – שיעור זה חושב על בסיס פיצוי בשיעור של 1% מפער
2 ההשתכרות לכל שנת שיתוף, לפי שיטת צמצום פער ההכנסות;
- 3 (4) תקופת פיצוי למשך 48 חודשים – משך תקופת הפיצוי הועמדה תוך בחינת הפרמטרים
4 שנקבעו בעניין פלונית, כפי שפורטו לעיל בסעיף 230 לפסק הדין.
- 5 234. **בחישוב הפרשי כושר ההשתכרות נכלל המוניטין האישי של האיש** באמצעות שיטת השווי
6 הנכסי (NAV). בחו"ד הודגש, כי הפיצוי חושב על פי ערכי כושר ההשתכרות המוערך, ולא על פי
7 כושר ההשתכרות בפועל. כלומר חישוב הכולל את פוטנציאל ההשתכרות של כל אחד מהצדדים. מתוך
8 נקודת מוצא זו – כושר השתכרותו של האיש הוערך לפי ערך הכנסתו בפועל, וזאת בהתבסס בין היתר
9 על מסקנות המומחה, שלפיהן האיש ממצה את מלוא פוטנציאל השתכרותו מעבודתו כעורך-דין. מנגד
10 כושר השתכרותה של האשה הוערך לפי פוטנציאל השתכרותה מהכשרותיה השונות (רפלקסולוגיה,
11 הדרכת שחייה לפעוטות, שמאות), תוך ייחוס לה הכנסת שכר **מינימום** וקביעת תעריף נמוך בשל
12 התקופה הארוכה שלא הייתה חלק משוק העבודה.
13
- 14 235. **אשר לטענת האיש, כי האשה אינה זכאית לפיצוי כושר השתכרות נוכח פוטנציאל**
15 **ההשתכרות שלה, נוכח הכנסתה ונוכח העובדה כי לא הקריבה הקרבה כלשהי למען התפתחותו**
16 **המקצועית של האיש – לא מצאתי לקבל טענה זו.** ואסביר.
17
- 18 אין בקיום פוטנציאל השתכרות שלא ממומש כדי לשלול זכאות לפיצוי בגין פערי כושר
19 השתכרות. על פי הפסיקה, אין הכרח בהוכחת ויתור או הקרבה מצד אחד מבני הזוג לשם פסיקת
20 פיצוי בגין פערי כושר השתכרות, היות שתכלית איזון המשאבים היא להביא את שני הצדדים למצב
21 כלכלי דומה בסמוך למועד פירוק התא המשפחתי (עמ"ש (חי) 20-06-56634 פלוני נ' פלונית
22 (15.2.2021); עמ"ש (חי) 20-06-64867 פלונית נ' אלמוני (11.5.2021); עמ"ש (חי) 16-09-31035 ש.ג.
23 נ' ד.ג. (20.4.2017));
- 24 בעניינינו, ישנו פער ניכר בהכנסות הצדדים. על פי טבלת כושר ההשתכרות, הכנסתו החודשית
25 של האיש עומדת על סך של 93,793 ₪ נטו, ואילו הכנסתה החודשית של האשה (בתוספת ייחוס הכנסת
26 שכר מינימום) הוערכה בסך של 23,000 ₪ נטו. המדובר על פער בסך של כ-70,000 ₪. על פי הפסיקה
27 שצוינה לעיל, לשם איזון פער ניכר זה, יש מקום לפסוק פיצוי בגין הפרשי כושר השתכרות.
- 28 במהלך חישוב הפרשי כושר ההשתכרות, אכן ניתן משקל לרקע התעסוקתי ולהכשרתה של
29 האשה. משקל זה בא לידי ביטוי בייחוס לאשה שכר מינימום. אין בעובדה כי בן זוג או חזו בניסיון
30 תעסוקתי או בהכשרה כדי לבטל לחלוטין את זכאותו לקבלת פיצוי בגין פערי כושר השתכרות. רקע
31 זה יכול להישקל ולהתבטא בייחוס שכר עבודה לאותו בן זוג במסגרת חישוב פערי ההשתכרות.
32 בעניינינו, ייחוס שכר עבודה בתעריף מינימום לבן הזוג המפוצה (ראו מקרים שדומים שבהם במסגרת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 פערי כושר השתכרות יוחס לבן הזוג המפוצה שכר מינימום בהינתן רקע תעסוקתי קודם: תלה"מ
2 (פי"ת) 18-07-70224 אלמונית נ' פלוני (9.4.2022); תלה"מ (חי) 18-06-35042 א.ש נ' ב.ש (25.8.2020).

3 236. אשר לטענת האיש כנגד גובה כושר השתכרות האשה שהוערך בחו"ד בחסר – דין טענה זו
4 להדחות. ואסביר. סכום ההכנסה הרלוונטי שאותו יש לבחון לשם פסיקת פיצוי בגין פערי כושר
5 השתכרות הוא סכום ההכנסה המייצג לתקופת מועד הקרע. לפי עקרון זה, חו"ד העריכה את כושר
6 השתכרות של הצדדים עבור התקופה הרלוונטית לאיזון המשאבים ביחס להכנסתם הממוצעת במהלך
7 השנים 2015-2017. הכנסת האשה הממוצעת החודשית עבור שנים אלו עמדה על סך של 21,500 ₪.
8 לעומת זאת, הכנסת האשה מסכום דמי השכירות כפי שמצוין בחו"ד נכסי האשה, אינה רלוונטית
9 לשם בחינת רכיב כושר ההשתכרות, היות שהיא התבססה על הסכמי שכירות לשנת 2022 לאחר מועד
10 הקרע. על כן, סכום הכנסת האשה הרלוונטי לדיון בסוגית פיצוי בגין פער כושר ההשתכרות הוא
11 הסכום המייצג את כושר השתכרות האשה במועד הקרע – שהוא הסכום המצוין בחו"ד.
12

13 237. אין ממש בטענת האיש, כי על פי הפסיקה בתמ"ש 12-01-47769 פלונית נ' אלמוני (26.8.2014)
14 (להלן – "תמ"ש 12-01-47769") לפיה תקופת הפיצוי המקסימלית בגין פער בכושר השתכרות היא
15 בת 36 חודשים, וזאת ההלכה הקובעת. ואסביר. בעניין תמ"ש 12-01-47769 לא נקבע כי תקופת הפיצוי
16 בת 36 חודשים היא תקופת הפיצוי המקסימלית. נקבע כי תחילת תקופת הפיצוי תלויה במשתנים
17 שונים, כגון: גודל פער ההכנסות, היקף חלקו של הצד המפוצה באיזון המשאבים הכולל ויכולת
18 השתכרותו של הצד המפוצה (עמ"ש (חי) 21-10-5420 א נ' ב (18.4.2022)). בחו"ד שקל המומחה את
19 כלל המשתנים שלפניו תוך יישום הדין כפי שמופיעו בתמ"ש 12-01-47769 (עדות המומחה בפרוטוקול
20 הדיון מיום 20.9.2022, עמ' 250, שו' 32-34, ועמ' 251, שו' 1-5).
21

22 238. אשר לטענת האשה כי לא היה על המומחה לחשב את הכנסתה הפסיבית במסגרת חישוב פערי
23 כושר ההשתכרות – דין טענה זו להידחות.
24

25 כפי שפורט לעיל, פיצוי בגין פערי השתכרות נועד לצמצם את הפערים שבין בני הזוג.
26 התעלמות מיכולת כלכלית של הצד "החלש" יותר תחטיא למטרה זו. כשם שיש משקל לרכוש האשה
27 ופירותיו לעניין הכרעה בתביעת מזונות, כך גם יש לכך משקל במסגרת איזון משאבים, הנובע מדיני
28 הצדקה (תמ"ש (קר) 06/5050 נ.ח נ' א.ח (23.5.2010)). לשם הנוחות ראו עדות המומחה בפרוטוקול
29 הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 172, שו' 26-32 ועמ' 173, שו' 1:

30 "והסיבה שעשיתי את זה כי מדובר בהפרשי כושר השתכרות, כל
31 התכלית של הפרשי כושר השתכרות זה לפצות את בן הזוג החלש על
32 ההסתמכות שהייתה לו בתקופה שהם היו ביחד. במקרה הזה חלק
33 מההסתמכות הייתה גם כשהיא מכניסה והכניסה את זה לחשבון
34 הבנק המשותף, את שכר הדירה, אפשר להראות את זה, במשך
35 תקופת השיתוף. ולכן אני חושב שכלכלית היו צריכים כן להכניס את
36 שכר הדירה הזה מנכסים חיצוניים"
37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

ובפרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 175, ש' 24-26 :

"לא נשמע לי הגיוני שבן זוג ואני בכוונה אומר בן זוג ולא בעל או אשה,
שיש לו הכנסות פסיביות משמעותיות יהיה זכאי להפרשי כושר
השתכרות כשהוא לא צריך אותם. כל הפיצוי נועד לפצות את בן הזוג".

239. נוכח האמור, הוכח פער בכושר השתכרות בין הצדדים, ואכן האשה זכאית לפיצוי בגין כך.
במסגרת חישובי כושר ההשתכרות נלקחו בחשבון דמי המזונות החודשיים ששולמו בפועל ודמי
המזונות הרעיוניים.

רכיב המזונות לעניין תחשיב פיצוי כושר ההשתכרות

240. עיון בטבלת פערי כושר ההשתכרות מלמד, כי מכושר ההשתכרות של האיש קוזז סך של
155,400 ₪ בגין רכיב "מזונות בפועל ורעיוני לצורך התחשיב" (להלן – "רכיב המזונות").

המומחה נימק את שקלול רכיב המזונות במסגרת תחשיב פיצוי כושר ההשתכרות (באמצעות
קיוזו מכושר השתכרותו של האיש) בחקירתו הנגדית בדיון מיום 27.4.2022. המומחה העיד כי רכיב
המזונות קוזז מכושר השתכרות האיש כדי "למנוע כפל" (פרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 185,
ש' 6-8). בהמשך עדותו זו, פירט המומחה את אופן חישוב קיוזו סך של 155,400 ₪ בגין רכיב המזונות
(פרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 186, ש' 10-14):

"יש החלטה של כבוד בית המשפט מיום 16.6.2020 שהמזונות הם
17,000 ₪ לחודש, אני הפחתתי מזה את מרכיב המשכנתא שזה 4,050
כי על המרכיב הזה כבר התחשבנו במסגרת איזון המשאבים והגעתי ל-
12,950 ₪ לחודש ושנתי זה יצא 155,400 וזה מה שאני הפחתתי בטבלה
שלי בעמוד 6"

241. כאמור, האשה התנגדה לקיוזו רכיב המזונות במסגרת תחשיב הפיצוי. התנגדות האשה
נשענה על שלוש הנמקות: (1) שקלול דמי המזונות המשולמים לאשה בהערכת כושר השתכרותה הוא
בניגוד לפסיקה; (2) כושר השתכרות האשה חושב ביחס לתקופה בת 48 חודשים, חרף חציית חלק
מהילדים את גיל 18 במשך תקופה אמורה זו; (3) הלכה למעשה, חיוב האיש בדמי המזונות בוטל.

אשר להנמקה הראשונה – היה מוטב לו הנמקה זו לא הייתה מועלת, היות שרכיב המזונות
קוזז מכושר השתכרותו של האיש, ולא התווסף לכושר השתכרותה של האשה (ראו: טבלת כושר פערי
ההשתכרות). אשר לשתי הנמקות הנוספות של האשה – ביאור המומחה את רכיב המזונות תומך
בהנמקות התנגדות האשה לקיוזו רכיב המזונות בתחשיב פיצוי כושר ההשתכרות, ואסביר.

חוו"ד העמידה את תקופת הפיצוי למשך 48 חודשים, שתחילתה הוא ממועד הקרע. במהלך
תקופה זו אמנם הופחת חיוב האיש בדמי מזונות עד לביטולו המלא. משום כך, לפי ביאור עדות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
 תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
 תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
 תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 המומחה את תכלית קיזוז רכיב המזונות, היה מקום לקזז את סכומי דמי המזונות ששולמו בפועל
 2 מצד האיש מכושר השתכרותו. עם זאת, בעניינו, קיזוז רכיב המזונות אינו מגשים את תכלית הפיצוי
 3 בגין פערי כושר השתכרות. הסיבה לכך היא כי בעניינו טרם חויב האיש בתשלום פיצוי זה כלפי האשה
 4 (לא כתשלום חד-פעמי ולא באמצעות פרישה לתשלומים חודשיים). משום כך טרם יושמה תכליתו של
 5 הפיצוי, שהיא, וכפי שהורחב לעיל, סיפוק הגנה זמנית לבן הזוג שהסתמך על בן הזוג בעל ההכנסה
 6 הגבוהה מבין בני הזוג. תקופת הפיצוי, שבמהלכה תסופק אותה הגנה זמנית לאשה, תסופק החל
 7 מחיוב האיש בפיצוי האמור, קרי החל ממועד פסק דין זה.

8
 9 242. על כן, מצאתי לבטל את רכיב המזונות שקוזז מהכנסת האיש בטבלת חישוב פערי כושר
 10 השתכרות. קביעה זו מתיישבת עם עמדת המומחה, שהובעה במהלך חקירתו לעניין הכללת רכיב
 11 המזונות בחישוב פערי ההשתכרות, בהתחשב בכך שהאיש אינו מחויב עוד במזונות (פרוטוקול הדיון
 12 מיום 27.4.2022, עמ' 186, שו' 16-19):

13
 14 **"חשוב לי להגיד שהפרשי כושר ההשתכרות חושבו ל-48 חודשים מיום**
 15 **הקרע.. אז אם היה שינוי באותם 48 חודשים אני חייב לעדכן"**
 16

17 243. התאמה זו הביאה לכך שהחישוב העדכני, לאחר איון רכיב המזונות ועל פי שיטת צמצום פער
 18 ההכנסות שיושמה על ידי המומחה בחוות דעתו, הוא על פי הנתונים הרלוונטיים והנוסחה שיובאו
 19 להלן:

20 הכנסתו החודשית של האיש – 93,793 ₪ נטו ;
 21 הכנסתה החודשית (כולל שכר מינימום) של האשה – 23,000 ₪ נטו ;
 22 הפרש כושר ההשתכרות הממוצע בין הצדדים – 70,793 ₪ נטו ;
 23 תקופת השיתוף – 5,693 ימים (15.59 שנים) ;
 24 שיעור פיצוי – 15.59% מהפרש כושר ההשתכרות (1% מהפרש כושר ההשתכרות לכל שנת
 25 שיתוף (15.59 X 1%)) ;
 26 תקופת החיוב בפיצוי – 48 חודשים (על פי עמדות הפסיקה והמומחה כמפורט לעיל).
 27 **חישוב סך הפיצוי בגין הפרשי כושר ההשתכרות:**

28
 29 **סך פיצוי חודשי – 15.59% (שיעור הפיצוי) מסך 70,793 ₪ (הפרש כושר ההשתכרות) =**
 30 **11,0037 ₪ (70,793 X 15.59%).**

31
 32 **סך פיצוי בתשלום אחד – 11,037 ₪ (סך הפיצוי החודשי) X 48 (תקופת החיוב בפיצוי) =**
 33 **529,776 ₪ (48 X 11,037).**

34
 35 244. בחו"ד הוצעו שתי חלופות לאופן תשלום כפי שיוצגו להלן (ראו: הערה מספר 3 (א-ב),
 36 בעמודים 6-7 לפרק ג לחו"ד):

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
 תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
 תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
 תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 (1) תשלום אחד מרוכז בגין התקופה שממועד הקרע ועד למועד כתיבת חו"ד 30
 2 חודשים - בתוספת ריבית שנתית בשיעור של 3% בשנה), בנוסף להעברת תשלומים עיתיים
 3 חודשיים לתקופה 16 תשלומים ;
 4 (2) תשלום חד-פעמי בסך של 440,099 ₪.
 5
 6 245. אשר לשאלת אופן התשלום, תשלומים עיתיים או תשלום חד-פעמי, נקבע בבע"מ 4623/04
 7 פלוני נ' פלונית (26.8.2007), כי על דרך הכלל וכלל שהדבר אפשרי ומועיל, דרך המלך לאיזון בגין פערי
 8 כושר השתכרות היא על דרך של תשלום חד-פעמי לשם ניתוק הקשר הכלכלי שבין הצדדים.
 9
 10 246. התוצאה – בעניינו, מצאתי להורות כי הפיצוי בגין פערי השתכרות ישולם בסכום חד-פעמי, על
 11 פי חוות דעת המומחה המעודכנת שתוגש על פי הוראות שיינתנו בסיפא לפסק דין זה, באמצעות
 12 קיזוז חלקו של האיש מבית המגורים.
 13

איזון מניות/ההשקעות בחברות ההזנק

- 14
 15
 16 247. בחו"ד מצוינות 14 חברות הזנק, שבהן השקיע האיש. בסעיף 5, בעמ' 7, לפרק ג לחו"ד,
 17 מדווח כי חלק ניכר מהשקעות אלו ירד לטמיון; בחינת חלקן הייתה כפופה לסיפוק מתן הבהרות
 18 ומידע מטעם האיש; וחלקן מהוות השקעות פעילות – שמומלץ לחלקן בעין בין בני הזוג, כפי שיורחב
 19 בהמשך פרק זה.
 20
 21 248. לפי עדות המומחה, האיש מחזיק בעשירית אחוז בכל אחת מחברות ההזנק בתור משקיע
 22 פסיבי. שש חברות, מתוך ארבע עשרה חברות ההזנק, "חוסלו עם הקרן", ושמונה חברות הזנק נוספות
 23 "נמצאות בשלבי פיתוח ראשוני לגמרי" (עמ' 195, שו' 4-15, לפרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022)
 24
 25 249. לפי חו"ד, שיטת האיזון המועדפת של השקעות/מניות בחברות הזנק היא חלוקתן בעין בין
 26 בני הזוג. הנימוק העיקרי להעדפת חלוקה בעין הוא היות חברות הזנק חברות בראשית דרכן. מטבע
 27 הדברים, ישנו קושי מובנה בחישוב נוסחאות הערכות שווי, כאשר אין בנמצא נתוני אומדנים ותחזיות
 28 שניתן להציבם בנוסחאות אלה.
 29
 30 250. המומחה העיד כי סיבה נוספת להעדפת חלוקה בעין של מניות חברות ההזנק היא כי השקעת
 31 האיש בהן היא השקעה פסיבית. המומחה הסביר בעדותו כי "בהשקעות פסיביות הם שותפים
 32 לסיכונים ולסיכויים בהשקעה בסטרט אפ כזה.. אם זה ירוויח היא תקבל את כל הרווח ואם זה
 33 יפסיד אז היא לא תקבל כלום" (עמ' 196, שו' 12-18, לפרוטוקול מיום 27.4.2022).
 34
 35 251. המלצת המומחה לחלוקת שווי מניות חברות ההזנק בשל הקושי לחזות את שוויין, מתיישב
 36 עם הפסיקה. בתמ"ש (חי') 5848-07-08 א.פ. נ' י.פ (6.2.2013) נקבע כי מניות האיש יחולקו בין בני הזוג

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 בעין, משום שהתחזיות החיוביות שניבאו את עליית שווי המניות התבדו במרוצת הזמן, עד שבמועד
2 מימושן יהיו חסרות ערך. נקבע כי באמצעות חלוקה בעין תהיה אפשרות לאשה להפיק תועלת מאותן
3 מניות (עמ' 6 לפסק הדין):

4 **"בבחירה בין קבלת אפס לבין רישום מחצית המניות על שם התובעת,**
5 **דומה כי למרות השיקולים שצויינו בפסיקה, רישום במחצית מזכויות**
6 **הנתבע במניות, עשוי להוביל בעתיד לאפשרות יציאה מהחברה בהתאם**
7 **לדיני החברות... מכל המקובץ לעיל ולאחר ששקלתי את הדברים הריני**
8 **מורה על רישום מחצית ממניות הנתבע בחברה על שמה של התובעת."**

9
10 252. אשר לטענת האשה כנגד אופן איזון חו"ד השקעות האיש בחברות ההנזק מכוח הטענה
11 להסתמכות חו"ד על מידע חלקי, שסופק על ידי האיש בלבד – כעולה מעיון בסעיף 4, בעמ' 5-6,
12 לפרק ד בחו"ד, הערכת השקעות האיש בחברות ההנזק הסתמכה על מידע רחב היקף הכולל את נסחי
13 הרישום של חברות ההנזק ברשם החברות, חוזים, דוחות שהוגשו לרשות המסים, המשתרעים על פני
14 225 עמודים, שצורפו כנספחים לפרק ד לחו"ד, שעסק כולו בהשקעות האיש בחברות ההנזק.

15
16 אשר לטענת האשה כי השקעות האיש בחברות ההנזק הוערכו בחסר בחו"ד או כי לא היה
17 בידי המומחה מידע שלם ומהימן לשם הערכה מיטבית של רכיב זה – לא מצאתי בטענה זו ממש. לפי
18 הדין, יש לתת משקל לכך שהמומחה לא נחקר ביחס לטענה זו במהלך חקירותיו על ידי בא כוח האשה.
19 משמעות בחירת בעל דין שלא לחקור שאלה שבמחלוקת פועלת כנגדו. קל וחומר על בעל דין שהוא
20 התובע, שעליו מוטל נטל הראיה. לעניין זה, ראו את דבריו של כבוד השופט י' קדמי בספרו על הראיות,
21 חלק שלישי, עמ' 1699, התשס"ד-2003:

22 **"החובה לחקור בכל נקודה של אי הסכמה. היריב חייב במסגרת**
23 **החקירה שכנגד לחקור את העד במישרין ובמפורש בקשר לכל נושא**
24 **שיש לגביו מחלוקת: ראשית על מנת לחזק את השנוי במחלוקת**
25 **ולהעמיד את העד על כך שאין נותנים אמון בדבריו באותה נקודה: שנית**
26 **– על מנת לאפשר לעד לבחון עמדתו מחד, לחזקה או לסטות ממנה:**
27 **ושלישית – והוא העיקר – על מנת לאפשר לבית הדין להתרשם מן**
28 **הצורה שבה העד "מגן" על גרסתו. אשר על כן, כאשר לא מציגים לעד**
29 **שאלות בחקירה שכנגד בקשר לנושא מסויים, ההנחיה היא – בהעדר**
30 **הסבר סביר אחר – כי אין חולקים על דברי העד באותו נושא: ואפילו**
31 **מוסברת אי ההתייחסות – יש לה משקל לטובת גרסת העד, באשר**
32 **באותה נקודה לא הייתה לעד הזדמניות ל"הגן" על עמדתו."**

33
34 253. כך גם מצאתי לדחות את טענת האיש, שלפיה יש להורות על חלוקה של חברות ההנזק רק
35 ביחס לחברות שנטען מטעמו כי הושקעו בהם כספים משותפים, וזאת מהטעמים הבאים:

36
37 האיש לא הניח ראשית ראייה כי ישנן חברות הזנק שבהן הושקעו כספים שאינם משותפים;

38
39 האיש הציג טענה זו לראשונה בסיכומים בפשטניות ובכלליות (רע"א 7799/22 פלונית נ'
40 משרד הפנים רשות האוכלוסין וההגירה (21.1.2023); רע"א 5174/19 כמאל מרגי נ' נסאר
41 ברניידת (11.9.2019));

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

טענת האיש כי במהלך החיים המשותפים השקיע בחברות הזנק כספים נפרדים משלו, שאינם כספים משותפים **סותרת** באופן מובהק את טענתו כי הצדדים היו "יחידה כלכלית אחת" ו"כי נכסינו מכל מין מסוג משותפים, כי זכויותינו משותפות וכי כל כספינו הינם רכוש משותף" (סעיף 66 לסיכומי האיש). על כן, האיש מנוע לטעון טענה זו מכוח דוקטרינת ההשתק השיפוטי (רע"א 4224/04 בית ששון בע"מ נ' שיכון עובדים והשקעות בע"מ, פ"ד נט(6) 637, 625 (2005)).

254. התוצאה – נוכח האמור לעיל, מצאתי לאמץ את המלצות המומחה אשר לאופן חלוקת זכויות האיש בחברות ההזנק, ואני מורה על חלוקתן בעין, בחלקים שווים, בין הצדדים. על כן, מחצית מזכויות הרשומות על שם האיש בכל אחת מחברות ההזנק ירשמו על שם האשה. תוצאה זו דוחה כל טענה של האשה ביחס להערכת שווי/ אי הערכת שווי על ידי המומחה.

דיון בסוגיית המס בעת העברת מניות בחברות ההזנק ואיזון הזכויות בחברת הארנק

אגב גירושין

255. אשר לטענת האיש, כי המדובר באירוע מס יובהר, כי לא הוצגה תשתית ראייתית בעניין מטעם האיש והטענה נטענה בעלמא. משכך ביום 30.10.2023 ניתנה החלטה המורה לצדדים, להשלים את סיכומיהם בסוגייה זו לרבות פנייה למומחהלסם השלמת חוות הדעת ועמדת רשויות המס ככל שיש בעניין. הצדדים הופנו להחלטת מיסוי 7681/14 של רשות המסים ולפסיקה בעניין, וכן מוקדו בשלוש שאלות שיובאו להלן, וזאת על מנת להקל את מלאכתם.

256. עמדת המומחה בעניין הוגשה ביום 14.12.2023 ולצדדים ניתנה זכות ליתן עמדתם ביחס אליה. משכך, אפנה עתה לדון בסוגיית המס ביחס למניות בחברת ההזנק ואיזון הזכויות בחברת הארנק והשאלות שהן מעוררות יובאו עתה לדיון, ונתחיל בשאלה הראשונה:

האם העברת זכויות בחברת ההזנק ותשלום שווי מחצית מחברת הארנק אגב גירושין בין בני זוג כחלק מאיזון המשאבים – מהווים אירוע מס?

257. חברות ההזנק של האיש כלולות כחלק מנכסי התא המשפחתי, והן יאוזנו בשיטה של "חלוקה בעין". חברת הארנק הכלולה כחלק מנכסי התא המשפחתי תאוזן בשיטה של "איזון בכסף" נכון ליום הקרע (בתוספת ריבית והפרשי הצמדה כחוק וזאת עד למועד התשלום), וזאת בשים לב לסעיף 6 (א) לחוק יחסי ממון בין בני זוג הקובע:

"לצורך איזון המשאבים לפי סעיף 5 יש לשום את נכסי כל אחד מבני הזוג, פרט לנכסים שאין לאזן שוויים; משווי הנכסים האמורים של כל בן-זוג יש לנכות את סכום החובות המגיעים ממנו, למעט חובות בקשר לנכסים שאין לאזן שוויים".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 258. שיטת מיסוי החברות הנוהגת בישראל הנה **שיטת המיסוי הדו שלבית** – **בשלב הראשון**,
2 מחויבת החברה במס חברות ששיעורו הרגיל כיום עומד על 23% (סעיף 126(א) לפקודת מס הכנסה
3 [נוסח חדש]). **בשלב השני**, במצב שבו החברה מחלקת דיבידנד, ישולם על ידי בעלי המניות היחידים
4 מס הכנסה, ששיעוריו הרגילים כיום הם 25% עד 33% (סעיפים 125 ו-121ב לפקודת מס הכנסה).
5 מימוש הערך הכלכלי הגלום בשווי כל אחת מהחברות יכול להיעשות הן בדרך של חלוקת דיבידנד, הן
6 בדרך של מכירת מניות החברה ומיסוי רווח ההון הנוצר, וזאת על פי הוראות פרק ה' לפקודת מס
7 הכנסה.

8
9 259. **אשר לחברת הארנק** – כאן העניין קצת יותר מורכב. הערכת השווי שביצע המומחה בחוות
10 הדעת שהוגשה לתיק ביום 4.8.2022 התייחסה לשלב המיסוי הראשון, הכוללת ניכוי מס החברות. עם
11 זאת, הערכת השווי לא התייחסה כלל לשלב המיסוי השני של "חברת הארנק", קרי, המס החל על
12 דיבידנדים או מס רווח ההון החל על מכירת מניות התאגיד. משכך נדרשה השלמתו בעניין זה, וזאת
13 הוגשה לתיק ביום 14.12.2023. ככל שהאיש יחלק דיבידנד או ימכור את מניות חברת הארנק, על
14 האשה לשאת במחצית מהמס הנגזר בגין פעולה זו ביחס לערכים כלכליים שנצברו במהלך תקופת
15 השיתוף והכלולים בהערכת השווי.

16
17 **לטענת האישה** – כלל המניות בחברה מוחזקות על ידי האיש. משעה שהמדובר בחברת עורכי
18 דין, הרי שלא ניתן למכור את המניות לצד ג' (הדבר מתכתב עם חוות הדעת של המומחה בעניין,
19 ועמדתו של האיש לפיה לא ניתן למכור את המניות בחברת הארנק לצד ג'). משכך, ספק אם אי פעם
20 האיש יישא בתשלום מס רווחי הון. לפיכך אין לחייב את האשה בכל תשלום. על האיש להמציא אישור
21 על תשלום מס בפועל או אישור רשויות המס, שלפיו הקביעה בדבר זכאות האשה למחצית המניות
22 יוצרת חבות במס, רק במקרה כזה תקבל האשה את השווי המגיע לה בניכוי המס לפי תחשיב נטו,
23 וזאת אף כאמור לפי בע"מ 4660/16 פלוני נ' פלונית (5.9.2016) (להלן: "בע"מ 4660/16"). הערכת שווי
24 החברה בוצעה נכון ליום 1.1.2018, כך שגם אם ייקבע כי יש להתחשב במס רווחי ההון, הרי שמועד
25 התשלום (בפועל) לכל המוקדם הוא היום, וכי יש להביא בחשבון את פער הזמנים תחת הנחת ריבית
26 היוון של 20%. לא מצאתי לקבל את עמדת האשה לפיה יש להשית על האיש ריבית היוון בשיעור כה
27 גבוה, אם בכלל, בפרט שבמקרה דן הדיבידנדים כבר חולקו.

28
29 **לטענת האיש** – העברת זכויות בחברת הארנק ותשלום שווי מחצית מחברת הארנק אגב
30 גירושין אינה מהווה אירוע מס. עם זאת, יש להפחית את המס בגין חלוקת הדיבידנד בשיעור של 33%
31 שהאיש **שילם בפועל** מאז מועד הקרע בסך כולל של 312,970 ₪, מסכום התמורה המגיע לאשה. משעה
32 שהמיסים עבור חברת הארנק כבר שולמו, אזי האיזון יהיה לפי **ערכי נטו**. כמו כן הנתבע עמד על כך
33 שהאשה תחויב לפחות במחצית ממס היסוף על חלקה בשיעור של 31.5%. האיש תמך טענותיו
34 באסמכתאות התומכות בביצוע חלוקת דיבידנדים ותשלום המס החל עליהם.

35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
 תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
 תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
 תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

260. אשר לחברות ההזנק – אילו מהוות חלק מנכסי התא המשפחתי, ומשכך אוזנו בדרך של "חלוקה בעין". איזון על דרך של "חלוקה בעין" מקיים את עקרון "רציפות המס". מכוח שיטה זו שותפים הצדדים לטוב ולרע בשני שלבי המיסוי החלים על חברות ההזנק, זאת בעת התשלום בפועל. מכוח החלטת מיסוי 7681/14 לא צפוי להיות אירוע מס אגב גירושין בין בני זוג בעת איזון המשאבים ביניהם. בעמדה זו תומכים הצדדים. עם זאת לטענת האיש, חלק מחברות ההזנק נרכשו על ידי הנתבע מכספים שלווה מצד ג'. משכך, לטענתו יש להשיב את כספי ההלוואה למלווה במועד עתידי שבו ידרוש זאת. פועל יוצא מן האמור, כי לדידו של האיש על האשה להעביר לו מחצית מסכום ההלוואה. ההלוואה הנטענת על ידי האיש לא מצויה "בספרי החברה" והמדובר בהלוואה אישית – ראו פרק א עמ' 11 של חוות הדעת שבה הוצגו שתי הלוואות: האחת מבנק הפועלים על סך של 30,468 ₪ והשנייה מכרטיסי אשראי על סך של 19,920 ₪ (ובסך הכל 50,388 ₪) נכון למועד הקרע.

עיון בפרק ד לחוות הדעת בעמ' 6 (טבלה המלווה בדברי הסבר של המומחה) לגבי חברה בשם ZZZZ דלוואר שבארה"ב מלמד, כי ביום 18.4.2011 הושקעו 25,000 דולר בהלוואה המירה למניות וביום 5.10.2011 הושקעו עוד 5,000 דולר. שתי ההלוואות מומנו על ידי מר רפי ליפמן. בפגישה שערך המומחה עם הנתבע, נמסר למומחה כי חברה זו נמכרה כנגד תמורה של 70,000 דולר וכי מחצית מהתמורה נטו ניתנה לאשה. הנתבע לא כפר בממצאים אילו של המומחה ולא חקר אותו עליהם.

התוצאה – בנסיבות אילו לא מצאתי כי יש הלוואות בגין חברות ההזנק כטענת האיש.

העברת מניות אגב גירושין בראי דיני המס

261. סעיף 4א לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 קובע, כי העברת רכוש בין בני זוג או לילדיהם על פי פסק דין אגב גירושין, לא יראוה כמכירה או כפעולה באיגוד מקרקעין ולכן אין המדובר באירוע מס החייב במס שבח. ולפיכך, נוצר הסדר היוצר מנגנון של "דחיית מס":

"העברת זכויות בזכות במקרקעין או בזכות באיגוד מקרקעין, הנעשית על פי פסק דין שניתן אגב הליכי גירושין, לא יראוה כמכירה או כפעולה באיגוד לענין חוק זה, בין אם היא העברה בין בני הזוג ובין אם היא העברה מהם לילדיהם, ובמכירת הזכות במקרקעין או בפעולה באיגוד במקרקעין על ידי מי שהועברו לו הזכויות בזכות במקרקעין כאמור, יהיו שווי הרכישה של הזכות ויום רכישתה, לרבות לענין סעיף 7א, שווי הרכישה ויום הרכישה שהיו נקבעים לפי הוראות חוק זה או לפי הוראות הפקודה, לפי הענין, אילו נמכרה הזכות או נעשתה הפעולה על ידי מי שהעביר את הזכויות בה."

עם זאת, בפרק ה' לפקודת מס הכנסה העוסק, בין היתר, במיסוי רווחי הון בעת העברת מניות – לא ניתן למצוא הסדר דומה ביחס לנכסי הון אחרים דוגמת מניות בחברות הזנק או חברת ארנק. סעיף 88 לפקודת מס הכנסה מגדיר:

"נכס" – כל רכוש, בין מקרקעין ובין מיטלטליו, וכן כל זכות או טובת הנאה ראויות או מוחזקות..."

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 "מכירה" – "לרבות חליפין, ויתור, הסבה, העברה, הענקה, מתנה, פדיון, וכן כל פעולה או אירוע
2 אחרים שבעקבותם יצא נכס בדרך כל שהיא מרשותו של אדם, והכל בין במישרין ובין בעקיפין, אך
3 למעט הורשה".

4
5 262. מן האמור, ניתן להבין שהעברת זכויות בתאגידים שאינם איגודי מקרקעין, אגב גירושין,
6 מהווה אירוע מס. רשויות המס אימצו "מדיניות מקלה", שמצאה את ביטויה בהחלטת מיסוי 7681/14
7 מטעם החטיבה המקצועית של רשות המסים בישראל, ובעמדה שהוגשה לבית המשפט העליון בתיק
8 בע"מ 2943/16 פלוני נ' פלונית (8.12.2016) – שעל פיה, העברת מניות בחברה פרטית בין בני זוג לא
9 תהווה מכירה המקימה אירוע מס, כהגדרתה בסעיף 88 לפקודה. בחישוב של מס רווחי הון בעת
10 מכירה עתידית, לא תילקח בחשבון התמורה ששולמה בגין הזכויות בעת איזון המשאבים, וזאת
11 תחושב על פי המחיר המקורי ויום הרכישה המקורי של הזכות (עיקרון רציפות המס), ובכפוף
12 להתקיימות כל התנאים הבאים:

13
14 "1.1. העברת מניות החברה הפרטית בהסכם הגירושין תעשה במסגרת חלוקת הנכסים המשותפים
15 על פי פסק דין שניתן אגב גירושין;
16 1.2. לצורך חישוב הרווח במכירה לראשונה של מניות החברה הפרטית המועברות, המחיר המקורי
17 ויום הרכישה, יהא כפי שנקבע בידי בן הזוג המעביר, טרם חלוקת הנכסים המשותפים בהסכם
18 הגירושין.
19 1.3. בן הזוג המקבל, הצהיר כי הוא מסכים שהעברת המניות של החברה הפרטית בין בני הזוג לא
20 תהווה מכירה כהגדרתה בסעיף 88 לפקודה, והמחיר המקורי ויום הרכישה של מניות החברה
21 הפרטית המועברות יהא כאמור בסעיף 1.2.
22 2. הוראות החלטת המיסוי מותנים בשליחת התחייבות שני בני הזוג ליישום כל תנאי החלטת
23 המיסוי".

24
25
26 בעת מימוש השווי הכלכלי של התאגיד יחול מס רווחי הון בעת מכירת המניות או מס הכנסה
27 בעת חלוקת דיבידנד, וזאת מרווחים שנצברו במהלך תקופת השיתוף. משכך, העברת מניות אגב
28 גירושין, עשויה להיחשב כאירוע מס כבר בעת איזון המשאבים, או להוות אירוע מס נדחה בראי דיני
29 המס. משכך יש להביא בחשבון את חבות "המס הרעיוני" שיחול בגין שלב המיסוי השני כאמור
30 לעיל.

31
32 263. אשר לחברות ההזנק – אילו כלולות כחלק מנכסי התא המשפחתי ויאוזנו על ידי "חלוקה
33 בעין", המקיים את עקרון רציפות המס, ולפיו הצדדים נשארים שותפים גם לאחר מועד הקרע ובעלי
34 הזכויות והחובות הצמודים למניות שבחברות ההזנק. לרבות תשלום מס בעת מימוש המניות וחלוקת
35 דיבידנדים. מכוח החלטת מיסוי 7681/14 ובכפוף לקיום כל תנאיה, לא צפוי להיות במקרה של איזון

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

משאבים אירוע מס אגב הגירושין. הצדדים שותפים שווי זכויות במניות של חברות ההזנק. כך שבעת חלוקת דיבידנד או מימוש המניות במכירה הונית בעתיד ישלמו הצדדים מיסים בגין ערכים כלכליים שייצברו בחברות וזאת על פי הדין.

ולמה הדבר גם דומה?

לפיצול מניות, וגם אז כאמור אין לפנינו אירוע מס. קל וחומר בהשוואה לסעיף 105 לפקודת מס הכנסה המאפשר לבצע שינויי מבנה בחברה בפטור ממס, בכפוף לעמידה בתנאים והוראות הרלוונטיות (ראו Eisner V. Macomber 252 U.S.189(1920) וכן החלטת מיסוי 2082/18 שבה נקבע, כי פיצול הון המניות לא ייחשב ל"מכירה" כמשמעותה בפקודת מס הכנסה ויחול רצף מס).

הנה כי כן, בעת חלוקה בעין של זכויות האיש בחברות ההזנק נשמר רצף המס. במקרה כזה הפתרון הראוי הוא – שכל צד יישא בחלק המס היחסי שיושת עליו רק בעת המכירה, ולא עתה בעת הרישום הפורמאלי על שם האשה.

264. אשר לחברת הארנק – המאוזנת באמצעות "איזון כספיי" נכון למועד הקרע, אזי על פי גישת רשות המסים איזון כזה אגב גירושין עשוי להיחשב כאירוע מס (גם אם מדובר בהעברה רעיונית). משעה שקיימת אפשרות ביחס לחברת ארנק שיוטל עליה חיוב במס נעבור לדון בשאלה השנייה:

האם איזון הזכויות בחברת הארנק בעת איזון המשאבים יהיה לפי ערכי ברוטו או שמא על פי ערכי נטו (בניכוי מיסים שיחולו בעת מימוש השווי הכלכלי של החברה)?

265. במקרה כזה, יהיה זה אך נכון לומר, כי צדק כלכלי וצדק חלוקתי בין בני הזוג מחייב להימנע משני "מצבי קיצון" בכל הקשור לסוגיית המס, החל כאמור "בשלב השני" בעת מיסוי ערך שנצבר בתאגיד במהלך תקופת השיתוף:

"מצב קיצון ראשון" – שבו נפחית משווי הנכס את המס הצפוי בעת מכירתו כבר בשלב איזון המשאבים, זאת מבלי שבן הזוג שנותר עם המניות מעביר את תשלום המס דה פקטו ש"ניכה במקור" לפקיד השומה ויותר מס זה בידי. "ניכוי זה", יכול להישאר בידי אותו בן זוג לתקופה ארוכה שבמהלכה ינהג בו מנהג בעלים ואף לצמיתות. כך שהלכה למעשה הוא לא שילם או ישלם כל תשלום לרשויות המס בגין אותו אירוע. פועל יוצא של האמור, הוא כי בעת איזון המשאבים רק אחד מבני הזוג יישא בנטל המס.

"מצב קיצון שני" – שבו ככל שאכן תהיה מכירה עתידית של המניות או חלוקת דיבידנד מרווחים שנצברו במהלך תקופת השיתוף, רק בן הזוג שנותר עם המניות הוא זה אשר יישא במלוא העול הכלכלי הנובע מתשלום המס.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 הפתרון הראוי במצב כזה – התחשבות בין בני הזוג בחלקים שווים ביניהם על המס הגלום
2 בשווי חברת הארנק בעת תשלומו בפועל – קרי **תשלום נטו**. כאשר על הצדדים לפעול על פי ההוראות
3 שבהחלטת מיסוי 7681/14 של רשות המיסים באופן שישמר **עיקרון רציפות המס**.
4

5 **כאן יש להתייחס לשני מצבים:**

6
7 במצב שבו האיש **יחלק** בעתיד דיבידנד שמקורו ברווחים שנצברו במהלך תקופת השיתוף,
8 ובעקבות כך יושת עליו חיוב במס, אזי תישא האישה אף היא במחצית חיוב המס שיידרש, ויהיה עליה
9 לשפות את האיש בגין מחיצת מהמס שיושת על האיש. במצב שבו האיש **ימכור** בעתיד את מניות
10 "חברת הארנק" ובעקבות כך יאלץ לשלם מס רווחי הון בגין ערכים כלכליים שצברה "חברת הארנק"
11 במהלך תקופת השיתוף, אזי תישא האישה אף היא במחצית חיוב המס. אם כך, יש לעבור עתה לשאלה
12 השלישית:
13

14 **במצב שבו האיזון בחברת הארנק יהיה על פי ערכי ברוטו – אזי עד לאיזו תקופה יהיו**
15 **הצדדים "כבולים זה בזה" האם "עד בכלל" או שמא עד למועד שבו האיש יחלק**
16 **דיבידנדים או ימכור את מניותיו בגין ערכים כלכליים שצברה "חברת הארנק" במהלך**
17 **תקופת השיתוף?**
18

19 266. משעה שלפניי חברת ארנק שבה לאיש ישנה את השליטה הבלעדית האם לחלק בעתיד דיבידנד
20 או למכור את המניות שבה, אזי מצאתי כי יהיה זה אך הסדר ראוי והולם ליצור תקופה התחומה בזמן
21 של **חמש שנים** שבה הצדדים כבולים זה לזה (בהיקף מסעיף 77 לפקודה "רווחים לא מחולקים
22 שרואים אותם כמחולקים" חוזר מס הכנסה מספר 20/2018-רשות המסים בנושא: **סמכות המנהל**
23 **להורות על חלוקת רווחים לפי סעיף 77 לפקודה)** – בהתקיים תנאים מסוימים מסמיך את מנהל רשות
24 המיסים לראות ביתרת העודפים שיש בחברה – קרי, הרווח המצטבר של החברה שלא חולק ייחשב
25 "כאילו חולק" – דהיינו על הרווח שלא חולק ישולם מס. אחד השיקולים לפעילות דרך חברה היא
26 האפשרות לשלוט על "מועד העיתוי" בחיוב המס, כלומר דחיית מס שמתבצעת על ידי משיכת דיבידנד
27 במועד מאוחר יותר.
28

29 תשומת הלב גם לסעיף 3(ט) שנחקק ספציפית עבור חברות ארנק ומטפל בסימפטום נוסף של
30 תופעה זו: משיכות בעלים, או הלוואות, המאפשרות ליהנות מן הכסף מבלי להכריז על דיבידנד באופן
31 פורמלי ולשלם את המס המתחייב בגינו. ההוראות בסעיף זה הרבה יותר רדיקליות והן מאפשרות
32 לחייב את הסכומים במס תוך פרקי זמן קצרים משמעותית. במטרה למנוע מצב של חברות שצברו
33 רווחים גבוהים, ושאינן סיבה ממשית לאי משיכתם בתור דיבידנד שכר או דמי ניהול **חוקק סעיף 77**
34 **לפקודה**, המאפשר למנהל להורות על החלטה של "חלוקת דיבידנד כפוי", וזאת במטרה להבטיח את

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 המיסוי הדו-שלבי – בשלב ראשון ברמת מיסוי החברה ובשלב השני ברמת מיסוי היחיד באמצעות
2 דיבידנד, שכר או דמי ניהול, שבמהלכן יבצע האיש מכירה של מניות החברה או חלוקת דיבידנדים,
3 אזי תחוב האישה אף היא במחצית חיוב המס שיושת או בשיפוי האיש בגין הערכים כלכליים שצברה
4 "חברת הארנק" במהלך תקופת השיתוף.

5
6 בסוגיה דומה שנדונה בבית הדין הרבני האזורי בתל אביב בתיק 1198254/23 פלוני נ' פלונית
7 (15.6.2023) הלך בית הדין במתווה של ערכי ברוטו ובמגבלת זמן של **שלוש שנים** לצורך התחשבות
8 בין בני הזוג:

לאור האמור לעיל קובע בית הדין כדלהלן:

א. בהתאם לחו"ד המומחה, סכום המס (ריווחי הון) במכירה לצד ג' הינה 1,605,000 ש"ח.

ב. הסכום של שווי החברה שצריך הבעל לשלם לאישה בהתאם לפסק הדין של בית הדין האזורי והגדול הינו 4,850,000 ש"ח.

ג. סכום של 3,245,000 ש"ח יינתנו לאישה באופן מיידי. בניכוי חלק הבעל בדירה בה, בהתאם לשומה, ומאידך, בתוספת חיובים בהתאם לדו"ח האקטוארית (כספים נוילים, ושאינם נוילים – פסיקות או היוון), ועוד חזון למועד.

ד. סכום של 1,605,000 ש"ח יופקד בחשבון נאמנות (זהות הנאמן – או כ"כ הצדדים או נאמן אחר, יקבע לאחר היות פסק הדין הלוט). ככל והחברה תימכר עד ליולי 2026, יציג הבעל אשורי מס שיועברו לבחינת רו"ח רוזנבלום, ובהתאם יינתן לו מהסכום הנ"ל, והשאר יינתן לאישה. לא תימכר החברה – ינתן כל הכסף לידי האישה.

ה. לאחר שפסק דין זה יהיה חלוט, תערך התחשבות מסודרת, בניכוי מחצית חלק הבעל בדירה, ובעניין דמי האיוון בהתאם לדו"ח האקטוארית, וביצוע פסק הדין האמור על מרכיביו, כולל הפקדה בנאמנות.

9
10
11
12 עם זאת, לא נעלמה מעיני פסיקת בית דין רבני גדול בירושלים 7-890096 פלוני נ' פלונית
13 (16.4.2020) שם בית הדין הרבני פסק לפי ערכי נטו:

14 "שווי העסק לאיזון יהיה שוויו לאחר ניכוי מס חברות משווי לפי הערכת
15 שמאי. כך מקובל בכל איזון משאבים וכך ראוי להיות. איזון המשאבים
16 מתייחס למה שצברו בני הזוג במהלך הנישואין ועד מועד הקרע. העסק
17 שהוקם משווי אפס והגיע לשוויו העדכני במועד הקרע, הוא כמו כל
18 הכנסה אחרת החייבת במס. העובדה שהמס לא משולם עם צבירת ההון
19 העסקי אלא על ידי מימושו (עם מכירתו) נוגעת רק לזמן פירעון המס, ואין
20 היא התלייתו של עצם התשלום בעתיד. לכן, מה שצברו בני הזוג הוא שווי
21 העסק בניכוי המס שבו הוא מחויב.....

22
23 לכן שוויו של העסק במועד הקרע הוא השווי לצדדים כאילו היה עומד
24 אז למכירה, וממילא השווי לאיזון הוא לאחר ניכוי המס".
25

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 מצב שבו הצדדים "כבולים זה בזה" לנצח אינו דרך ראויה. כל אחד מהצדדים זקוק לוודאות
2 כלכלית ויש לשאוף "לעקרון הפרידה הנקייה - Clean Break" כמקובל בדיני משפחה. משכך, דרך
3 המלך הראויה ביותר, במקרים שבהם הכסף "נשמר בחברה", היא לקבוע מגבלות של זמן על התקופה
4 שבמהלכה ניצב בן הזוג שאינו מחזיק במניות בסיכון שיידרש לשפות את בן הזוג המחזיק בהן בגין
5 חלקו הרעיוני בחיוב במס. מצאתי **חמש שנים** ממועד הקרע הם זמן סביר; ובתום תקופה זו לא יכול
6 האיש לדרוש מהאשה השתתפות בתשלום מס ככל שיהיה בשל מכירה או חלוקה.

7
8 עם זאת, בעדכון שהגיש האיש לבית המשפט ביום 10.12.2023 התברר כי בוצעה חלוקת
9 דיבידנדים במהלך השנים 2018-2019 (לאחר מועד הקרע), ושולם בגינם מס בסך של 312,970 ₪.
10 משכך, על האשה לשאת במחצית תשלום זה. עם זאת, מאחר שחלוקת הדיבידנדים נעשתה לאחר
11 מועד הקרע, אזי אין על האשה לשאת בתשלום מס יסף שאותו חב האיש (בשים לב שהתקבול השנתי
12 שלה בגין דמי השכירות מוערך בסך הפחות מ-300,000 ₪) – משכך הסכום שעל האשה לשלם יהיה
13 142,259 ₪, וזאת לפי החישוב הבא:

14 948,394 ₪ - יתרת העודפים למועד הקרע

15 50% - חלקה של האשה

16 30% - המס על הדיבידנד (לא כולל מה יסף של 3%)

$$948,394 * 0.5 * 0.3 = 142,259$$

17
18
19
20
21 יובהר, כי לו האיש לא היה מחלק דיבידנדים, לא היה מקום לחייב את האישה בתשלום המס
22 – אלא אך ורק במועד תשלום המס בפועל.

23 התוצאה

24
25
26 267. המשמעות דה פקטו היא, כי העברת מניות בין בני זוג אגב גירושין אינה נחשבת כאירוע מס
27 בדומה לדין החל על העברת מקרקעין בין בני זוג אגב גירושין. עניינו הרואות כי לא קיימת הוראת
28 חוק דומה ביחס לזכויות כלכליות אחרות, כגון העברת מניות בחברות רגילות או תשלום תמורתן
29 בפרק ה' לפקודת מס הכנסה העוסק במיסוי רווחי הון. במועד איזון המשאבים הכללי של כלל רכוש
30 הצדדים, איזון הזכויות בחברות נערך **בערכי ברוטו**. עם זאת, ככל שבעתיד ישולם מס בגין מימוש
31 השווי הכלכלי של הזכויות בחברות, אזי הצדדים ישאו בחלקים שווים ביניהם את המס הנגזר
32 כתוצאה מאירוע המס בגין ערכים כלכליים שנצברו במהלך תקופת השיתוף בלבד **וזאת למשך תקופה**
33 **של עד חמש שנים ממועד הקרע** (עמ"ש (ת"א) 19-06-25980 פלוני' אלמוני (14.7.2020), ובע"מ
34 4660/16). במקרה שלפניי חלפו להן למעלה מחמש שנים מאז מועד הקרע. עם השלמת עמדות הצדדים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 ביחס לסוגיית המס נודע כי במהלכן של החמש שנים האיש חילק דיבידנדים ושולם עליהם מס. אזי
2 על פי ההלכה הידועה "שאם בשעת ההכרעה נודעו לנו העובדות, עלינו להעדיפן על השערות ונבואות"
3 (ע"א 600/75 תל רונן קבלנים ובונים בע"מ נ' פקיד השומה, תל-אביב (1977)) על האשה לשפות את
4 האיש בסך של 142,259 ₪, כאמור בסעיף 266 לעיל.

5
6 268. משעה שנוצר עתה מעין "כלל חדש" אזי יהיה זה אך ראוי והוגן לאפשר לאיש "לקבל ארכה
7 בת שנה", שבה יוכל לקבל החלטה על חלוקת דיבידנד או מכירת מניות דה פקטו שנוצרו במהלך
8 תקופת השיתוף, כאשר השיפוי על ידי האשה יהיה רק לאחר ששולם תשלום המס בפועל.

9
10 269. אשר לחברות ההזנק – הצדדים שותפים לכלל המס שיושת עליהם בעתיד, וזאת לנוכח
11 "החלוקה בעין" ועקרון "רציפות ההחזקה". עקרון "הפרידה הנקייה" – **Clean Break** אינו חל
12 במקרה כזה.

13 על הצדדים לפעול על פי המתווה שבסעיף 2 להחלטת המיסוי 7681/14 – כך שדה פקטו לכל
14 צד ישנה אחריות אישית ישירה מול רשות המסים, ולכך יש חשיבות במישור היחסים גם בין הצדדים
15 וגם בינם לבין רשות המסים. בשים לב, כי הכנסתה האישית של האשה מוערכת בסך של כ-300,000
16 ₪, ומכאן שהיא נמצאת בחיוב שיעור מס נמוך מהאיש ואינה חבה במס יסף (30% חלף 33%).
17 ההמומחה יגיש פסיקתה מתאימה לחתימת בית המשפט בתוך 30 יום ממתן פסק הדין אשר תופנה
18 למס הכנסה.

איזון הזכויות הסוציאליות

19
20
21
22 270. בחו"ד המומחה הומלץ לאזן את הזכויות הסוציאליות של הצדדים בשיטת ההיוון. המומחה
23 נימק המלצתו זו לנוכח היקפן הנמוך של הזכויות הסוציאליות ביחס לכלל הרכוש בר האיזון. האיש
24 בלבד מחזיק בזכויות סוציאליות, ששוויו, נכון למועד הקרע הוערך בסך של 755,498 ₪ (ראו בעמ' 9,
25 סעיף 4, בפרק א לחו"ד).

26
27 271. דין טענות האשה כנגד ממצאי חו"ד ביחס לזכויות הסוציאליות להדחות. האשה טענה, כי
28 הזכויות הסוציאליות של האיש נבחנו על יסוד מידע ומסמכים שהומצאו למומחה על ידי סוכן הביטוח
29 של האיש, ותו לא. לשיטת האשה, מכאן נגזר כי ממצאי חו"ד ביחס להיקף ושווי הזכויות
30 הסוציאליות הרשומות על שם האיש חלקיים וחסרים. ישנם טעמים מספר לדחיית הנטען לעיל:

31
32 סוכן הביטוח שהמציא את המסמכים עבור האיש הוא סוכן ביטוח משותף של שני הצדדים
33 (ראו סעיף 8 (ט) לסיכומי האשה) ולא רק של האיש;

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 לאשה, ובפרט בכובעה כתובעת הנושאת בנטל הראיה, הייתה האפשרות לעתור בבקשה לגילוי
2 מסמכים לשם ביסוס טענה זו. בחירתה שלא לעשות כן שוללת את אפשרות הדיון בטענה זו, לא כל
3 שכן את האפשרות לקבל טענה זו ;
4
5 מלבד המסמכים שהומצאו למומחה על ידי סוכן הביטוח, פנה המומחה לחברת הביטוח כלל
6 והומצא לידו דו"ח ערכי פדיון למבוטח עבור מועד הקרע (נספח ח לפרק א לחו"ד). בנוסף, המומחה
7 אימת את הערכת הזכויות הסוציאליות על פי המסמכים שהיו בידיו עם הצהרת הון שהגישו הצדדים
8 לרשות המסים עבור יום 31.12.2007 (נספח ט לפרק א לחו"ד ועדות המומחה בפרוטוקול הדיון
9 מיום 27.4.2022, עמ' 193, שו' 29-30);
10
11 יש מידת מה של חוסר תום לב בהעלאת האשה טענה זו היות שהיא עצמה סירבה להמציא
12 את המסלוקה הפנסיונית שלה לידי המומחה (ראו בפרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 191, שו' 32-
13 23).
14
15 272. אשר למסלול האיזון הזכויות הסוציאליות, האם על דרך של היוון הזכויות בתשלום חד-
16 פעמי או שמא בדרך של תשלום בעת הבשלת הזכויות לנזילות – לפי איזון הזכויות הסוציאליות
17 במסלול ההיוון, על האיש לשלם לאשה סך של 377,749 ₪.
18
19 273. על פי הפסיקה, הכרעה באופן איזון המשאבים, המצויה בשיקול דעתו של בית המשפט מכוח
20 סעיף 6 (ג) לחוק יחסי ממון, היא על פי נסיבות כל מקרה לגופו (תמ"ש (בי"ש) 3288-03-13 פלונית נ'
21 פלוני (7.7.2015)).
22
23 274. לא מצאתי לאמץ את המלצת חו"ד ולהורות על איזון הזכויות הסוציאליות במסלול היוון.
24 בענייני, לא מתקיימות הנסיבות המצדיקות בחירת מסלול איזון זכויות על דרך של היוון ביחס
25 לזכויות שטרם בשלו, ואסביר.
26
27 איזון הזכויות הסוציאליות במועד הבשלתן, בתוספת הפיצוי שהוקנה לאשה בגין פערי כושר
28 ההשתכרות וחלקה בבית המגורים (כך ששוויו אינו מבוטל, בשים לב כי יתרת הלוואת המשכנתה
29 מינורית ביחס לשווי הכולל), מסתכמים לסכום איזון מכובד שאינו מצדיק סטייה מדרך המלך
30 בהוראה על היוון חלקה בשווי הזכויות הסוציאליות. הנה כי כן לא מצאתי, שסכום האיזון הכולל
31 יותיר את האשה בעמדה נחותה או במצוקה כלכלית ;
32
33 במשך כחמש שנים וחצי האשה עשתה שימוש בלעדי בבית המגורים (שחלק ניכר מתקופה זו
34 אף התגוררה בו בגפה), תוך התנגדות עקבית ונחרצת מצידה לפרוק השיתוף שבו, מבלי שחויבה בדמי
35 שימוש למעט תשלום החזר המשכנתה החודשי בשיעור של 25% בלבד ;
36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

מלבד מחלקה בבית המגורים, האשה היא בעלת שתי דירות ומגרש, הנמצאים בשכונת יוקרה בצפון תל אביב. מנגד, נכסיו של האיש מסתכמים בחלקו בבית המגורים. לעניין זה יוער, כי לא נעלמה מעיני טענת האשה לרכישת האיש דירה בתל אביב, עם זאת טענה זו לא הוכחה ונטענה בעלמא רק עתה בתום ההליכים. על כן, חיוב האיש בתשלום מהוון בסך של 377,749 ₪ (מחצית משווי הזכויות הפנסיונית הרשומות על שמו), שלא נמצא כי הוא מחזיק בכספים נזילים בסכומים מהותיים, עלול להביאו להתחייבויות כבדות ללא הצדק משפטי או עובדתי.

274. התוצאה – עת מצאתי שעניינו אינו נמנה עם המקרים החריגים, שנסיבותיהם מצדיקות סטייה מכלל חלוקת הזכויות במועד הבשלתן, נקבע כי חלוקת הזכויות הסוציאליות שנצברו על שם האיש החל ממועד הנישואין, 1.6.2002, ועד למועד הקרע, 1.1.2018, תבוצע על שיטת החישוב השנייה בחוות הדעת (פרק א', סעיף 4 (א), בעמ' 9 לחוות הדעת), קרי מימוש הזכויות במועד מימושן והבשלתן, ועל פי חוק לחלוקת חסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, התשע"ד-2014).
היות שלחוות הדעת לא צורפו פסיקות לשם יישום מסלול האיזון האמור שנקבע לעיל, אזי על המומחה לצרף פסיקות מתאימות עם מתן פסק הדין.

החשבון המשותף

275. עם איזון המשאבים יש להורות על סגירת החשבון המשותף.

276. אשר לעתירת האיש להשבת כספים שהופקדו בחשבון המשותף הנובעים ממקורותיו (סך של 7,000 ₪ תשלום שהועבר על ידי החברה וסך של 68,865 ₪ בגין החזרי מס – ביום 13.9.2021 הגיש המומחה את ממצאיו בעניין כספים אלה, שמהם עולה כי ביום 15.5.2020 הופקד סך של 60,980 ₪ בגין החזרי מס. מתוכו סך 34,280 ₪ הוא בגין החזרי מס של האיש וסך של 26,700 ₪ בגין החזרי מס של האשה. ביום 25.12.2019 הופקד סך של 7,000 ₪ מהחברה עבור רווחיו של האיש בחברה בתקופה שלאחר מועד הקרע, וככזה הוא אינו חלק מהכספים המשותפים.

277. ממצאי המומחה מיום 13.9.2021 לא נסתרו על ידי הצדדים והם נתמכו ברישומי מחשבי רשות המסים וממסכי החברה.

278. התוצאה – החשבון המשותף יסגר, כאשר מתוכו סך של 41,280 ₪ יועברו לידי האיש, וסך של 26,700 ₪ יועברו לידי האשה בתוך 30 יום. יתרת הכספים בחשבון המשותף תחלק בחלקים שווים בין הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

בקשות לתקיפת חוות הדעת ופסילת המומחה

- 1
2
3 279. האשה הגישה בקשות שונות, שבהן הועלו טענות לפגמים בחו"ד:
4 בקשה מיום 31.8.2021 לצירוף חוות דעת מטעם מומחה מטעמה;
5 בקשה מיום 6.10.2021 למתן הוראות למומחה;
6 בקשה מיום 3.5.2022 למתן הוראות למומחה;
7 בקשה מיום 29.6.2022 לפסילת המומחה.
8 (להלן – "בקשות תקיפת חו"ד").
9
10 280. בקשות תקיפת חו"ד נדחו, לרבות החלטת בית המשפט המחוזי מיום 17.5.2023, שדחתה
11 את בקשת רשות הערעור שהגישה האשה.
12
13 281. החלטות לפסילת מומחה מטעם בית המשפט או לפסילת חוות דעת המומחה הן דבר
14 שבשגרה. החלטות מעין אלו ניתנות במקרים שבהם הוכח, כי נפל פגם מהותי בחוות דעת היורד
15 לשורשו של ענין (רע"א 2273/99 ויצמן נ' אליהו חברה לביטוח בע"מ (23.5.1999)).
16
17 282. בעניינו, לא נמצא כי הוכח פגם מהותי בחו"ד, היורד לשורשו של עניין. המומחה נחקר על
18 חוות דעתו במשך שעות ארוכות, אשר נפרשו על חמישה דיונים (שהתקיימו במועדים: 29.7.2020;
19 3.8.2020; 22.6.2021; 27.4.2022; 20.9.2022). בנוסף ענה המומחה על כל אחד מארבעת סבבי שאלות
20 הבהרה שנשלחו אליו מטעם האשה, שבהן סיפק הבהרות והסברים מקיפים ומלאים. המומחה השיב
21 לכל שאלה שנשאל, במסגרת שאלות ההבהרה ובחקירתו, תשובות מנומקות, ענייניות ומפורטות.
22
23 283. מצאתי כי היה בתשובות המומחה הן לשאלות ההבהרה הן לשאלות שנשאל במהלך חקירתו
24 בבית המשפט, כדי לשלול את הטענה כי נפל פגם בחו"ד, לא כל שכן פגם מהותי היורד לשורשו
25 של עניין השולל את חו"ד ומאפשר קבלת חוות דעת חדשה. מסקנות המומחה, כאמור, אוששו ולא
26 נסתרו.
27
28 המומחה נימק וביסס את מסקנות חו"ד כדבעי, לרבות: הנימוקים וההצדקות לבחירות
29 המתודולוגיה שבחר; הבהרת שיטת החישוב והבדיקות והצגת מלוא הנתונים והמסמכים ששימשו
30 אותו לשם כתיבת חו"ד. לשם הדגמת האמור, יפורטו להלן חלק מהפעולות שביצע המומחה:
31
32 המומחה התייחס לכל אחת מטענות האשה ולמסמכים שהומצאו לו על ידה כתמיכה
33 לטענותיה, לרבות: מסמך המציג משיכות מחשבון חברת הארנק לחשבונות בנק אחרים (עמ'
34 149, שו' 1-11, ועמ' 150, שו' 13-20), פסק דין שבו נעשה שימוש במתודולוגיה שונה וחוות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 דעת המומחה שהוגשה באותו הליך, רו"ח יניב בוכניק (ראו: הודעת המומחה מיום
2 27.10.2021) חוות דעת של מומחה שמונה בהליך אחר (פרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022);
3 המומחה היה זמין לפניית ולשאלות מרואה חשבון מטעם האשה, רו"ח חן קרמר (ראו הודעת
4 המומחה מיום 22.11.2021);
5 המומחה פנה לגורמים מטעם האיש לשם איתור מלוא המידע, המסמכים והנתונים
6 הרלוונטיים, לרבות: רואה החשבון של האיש, רו"ח רונן גנור, וחשב החברה, רו"ח פרדס (ראו
7 הודעת המומחה מיום 22.11.2021);
8 המומחה היה בקשר ישיר עם שותף בכיר בחברה, חשב החברה, רו"ח פרדס, שהעביר למומחה
9 קובץ "אקסל" המכיל פירוט של לקוחות החברה (ראו הודעת המומחה מיום 27.10.2021), עם
10 שותף מנהל בשותפות החברה, עו"ד גיל אורן, (פרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 132-
11 131);
12 ביום 19.11.2022 המציא המומחה לצדדים את מלוא חומרי הגלם ששימשו אותו לשם כתיבת
13 חוו"ד (שהוגשו לבית המשפט ביום 22.11.2022). המצאת חומרי הגלם לצדדים הייתה כרוכה
14 בהשקעת 12 שעות עבודה לשם איסוף של 2,311 עמודי מסמכים (ראו הודעת המומחה מיום
15 3.11.2021).
16 284. המומחה העלה לדיון את סעיף 13.14 להסכם השותפות, בשל האפשרות שהוראותיו מלמדות
17 על זכויות נוספות של האיש בשותפות ובחברת R, שלא נכללו באיזון המשאבים שנערך בחוו"ד.
18 המומחה העיד בענין זה על סתירה שמצא בין המידע שנמסר לו על ידי חשב החברה והשותף המנהל
19 לבין הוראות אותו סעיף בהסכם השותפות (פרוטוקול הדיון מיום 20.9.2022: עמ' 257, שו' 6-10, עמ'
20 263, שו' 32-34 ועמ' 264, שו' 1-3). בעקבות חוסר בהירות זה, שנמסר על ידי המומחה, ערך המומחה
21 בדיקה מקיפה נוספת והגיש את ממצאיו ואת מסקנותיו בעניין חברת R (הודעת המומחה מיום
22 8.1.2023).
23
24 285. אשר לטענת האשה, שלפיה המומחה נטה לטובת האיש, באמצעות כך שחתר לכך שממצאי
25 חוו"ד יטיבו עם האיש. לא מצאתי ממש בטענה זו. ייתכן כי לא היה מקום לדברי המומחה בעדותו כי
26 "איזו מין חלוקה זאת? אי הצדק זועק" (פרוטוקול הדיון מיום 27.4.2022, עמ' 141, שו' 6), מאחר
27 שאין זה מתפקידו של המומחה לחוות את דעתו בסוגיות שאינן בתחום מומחיותו, לרבות סוגיות צדק
28 ומשפט. עם זאת, אין באמור כדי להצביע על כך כי המומחה פעל ממניעים זרים או שהיה מוטה. חוו"ד
29 הייתה מקצועית ויסודית, והמומחה התייחס וענה לכל שאלה ושאלה של בא כוח האשה בחקירות
30 הנגדיות, באריכות ובכובד ראש.
31

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

286. עיקר טענות בקשות תקיפת חו"ד האשה הן כנגד המתודה שבה בחר המומחה ליישם בחו"ד, וזו מצויה כאמור, במרחב שיקול הדעת המוקנה למומחה (לרבות עמדתו, כי חברת הארנק אינה אוחזת במוניטין עסקי או סברתו כי רכיב המוניטין האישי של האיש מחושב ומבוטא במסגרת כושר השתכרותו). בחירת המומחה להעריך את רכוש הצדדים על רקע סברות אלו היא על פי הסמכויות המוקנות לו על ידי בית המשפט ושלא בניגוד לצו המינוי. בשים לב, שבסופו של דבר ההכרעה נעשית על ידי בית המשפט בשקלול כלל הנתונים.

הפגמים הנטענים בבקשות לתקיפת חו"ד אינם בגדר פגמים מהותיים היורדים לשורש העניין ואינם עוסקים בסוגיה משפטית חדשנית, וכפי שהוסבר לעיל – גם לא לחריגה מסמכות. על כן, לא מצאתי שהן ביססו כל עילה לפסילת המומחה או להגשת חוות דעת חלופית. טענות אלו עוסקות במשקל שיש לייחס לחו"ד.

287. התוצאה – נוכח האמור לעיל, לא מצאתי כי המומחה חרג מהסמכות שהוקנתה לו מכוח צו המינוי. חוות הדעת לא נסתרה, תשובות המומחה ועדותו תאמו את ממצאי חוות הדעת, ואף חיזקו אותם. מצאתי כי בחירת המומחה במתודה שיושמה בחוות הדעת תואמת והולמת את נסיבות המקרה שלפני – וכי אין בה כדי להטיל דופי במקצועיותו ובמהימנותו ובטיבה של חוות הדעת וכדי לבסס עילה לפסילת המומחה או לצירוף חוות דעת חלופית.

טענות האיש לקיזוז סכומים שונים מחלקה של האשה באיזון המשאבים האשה כלפיו

288. מצאתי לדחות את טענת הקיזוז מטעם האיש של סך 100,000 ₪ שחויב כלפי האשה בפסק דינו של בית הדין הרבני מיום 19.7.2022 מסכום איזון המשאבים, בשל הטעמים שלהלן:

בניגוד לנטען, הסכום הכספי שבו חויב האיש על ידי בית הדין הרבני אינו בגין כתובת האשה בלבד אלא בגין כתובת האשה בנוסף לפיצויי גירושין. לפי פסק הדין הפיצוי נבע מתוך קביעה כי האיש הוא הנושא באשמה בגירושי הצדדים, ומשום כך נדרש לפצות את האשה לשם הסכמתה למתן גט.

בית הדין הדגיש בפסק הדין כי סכום פיצוי זה אינו על חשבון סכום איזון המשאבים היות שלא נפסק במסגרת הדיון ברכוש הצדדים. לעניין זה, ראו בעמוד 9 לפסק הדין:

"פסק דין זה אינו עוסק בפיצוי לאשה עבור שנות נישואין רבות ועל תרומת האשה לרכוש שצברו הצדדים. פירוק השיתוף וחלוקת הרכוש נידונים בבית המשפט".

בית הדין הרבני קבע את שיעור הכתובה והפיצויים ביודעו, כי הצדדים אוחזים ברכוש משותף שווה ערך שעתיד להתחלק בין הצדדים. חרף זאת, מצא בית הדין הרבני מקום להדגיש כי סכום זה אינו מהווה פיצוי רכוש. לעניין זה, ראו בעמוד 3 לפסק הדין:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 **"כמו"כ ביה"ד זיהה כי המדובר בבני זוג עתירי ממון/נכסים".**
2

3 טענת האיש אינה מתיישבת עם הוראת סעיף 17 לחוק יחסי ממון, הקובעת כדלקמן:

4 **"אין בחוק זה כדי לגרוע מזכויות לפי חוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות),**
5 **תשי"ט-1959, או מזכויות האשה לפי כתובתה, ואין בו כדי לגרוע**
6 **מהוראות סעיף 101 לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969."**
7

8 קרי, לפי סעיף 17 לחוק יחסי ממון, מעבר לזכויות האשה לזכויות מכוח חוק יחסי ממון, היא
9 זכאית גם לדמי כתובתה (עמ"ש (מר") 42078-02-19 י.ש נ' ו.ש (18.2.2020)).

10 289. האיש עתר לחיוב האשה בגין חיובים ששילם עבור הוצאות האשה (כגון: קו טלפון, ביטוח
11 בריאות וכיו"ב). טענות אלו לא הועלו בסיכומי האיש, ומכאן עולה כי נזנחו על ידו.

12
13 290. **אשר לעתירת האיש לחיוב האשה בכספים ששולמו על ידו עבור חיוב במס מהכנסת דמי**
14 **השכירות ועבור תשלומי ביטוחי שלוש הדירות – ככל שעסקינן בתשלומים ששולמו במהלך החיים**
15 **המשותפים, אין עילה לחיוב האשה בהחזר תשלומים אלו, מהטעמים שלהלן:**

16 הן הביטוחים הן תשלומי המס בוצעו מכספים משותפים שנטמעו בחשבון המשותף. לא ניתן
17 לערוך כיום התחשבות בדיעבד על כספים שהוצאו מהקופה המשותפת. ודוק, האיש עצמו
18 טען כי הצדדים חיו בשיתוף כלכלי וכי **"כספם מכל מין וסוג התערבבו זה בזה והיו לאחד"**
19 **(ראו סעיף 13 לתביעת הרכוש מטעם האיש);**
20

21 כשם שכספים משותפים מימנו את תשלומי מס והביטוח, המשווייכים לשלוש הדירות, דמי
22 השכירות ששולמו עבור השכרתן מימנו הוצאות משותפות לרבות את תשלומי המס
23 והביטוח. לעניין זה, ראו סעיף 15 (ד) לתביעת הרכוש מטעם האיש:
24

25 **"יובהר ויודגש עוד, אותם דמי השכירות שנתקבלו בגין הדירות**
26 **המשותפות והוטמעו ברכוש המשותף של הצדדים, היו חלק בלתי נפרד**
27 **מהכנסות התא המשפחתי שהצדדים מימנו באמצעותם של הוצאות**
28 **המחיה המשותפות..."**
29

30 291. ככל שהאיש שילם עבור תשלומי מס וביטוח עבור נכסי האשה עבור התקופה שלאחר מועד
31 הקרע – על האשה להשיב לאיש את סכום ההוצאות ששילם בגין ההוצאות שלעיל, בכפוף להצגת
32 תימוכין, החל מיום 1.1.2018 ועד למועד מתן פסק הדין, בתוספת ריבית והצמדה.
33

34 292. **התוצאה – לא מצאתי לקזז את סכומי החובות הנטענים מחלקה של האשה באיזון**
35 **המשאבים, למעט תשלומי ששילם האיש, ככל ששילם, עבור תשלומי מס וביטוח עבור נכסי**
36 **האשה, עבור התקופה שמיום 1.1.2018 ועד למועד מתן פסק הדין, בתוספת תשלומי ריבית**
והצמדה. על האיש להמציא למומחה תיעוד עבור תשלומים אילו על מנת שיבצע חישוב
ההחזר המגיע לו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

פירוק השיתוף בבית המגורים

293. האיש הגיש מספר בקשות לפירוק השיתוף בבית המגורים. האשה התנגדה לכלל בקשות האיש בסוגיה האמורה, כמפורט לעיל:

(1) בקשה מיום 26.1.2022 למתן צו לפירוק שיתוף מיידי בבית המגורים;

(2) בקשה מיום 6.10.2022 – בקשה למתן החלטה בבקשה לפירוק שיתוף;

(3) בקשה מיום 25.10.2022 – בקשה שנייה למתן החלטה בבקשה לפירוק שיתוף;

(4) בקשה מיום 1.1.2023 – בקשה שלישית למתן החלטה לפירוק שיתוף;

(5) בקשה מיום 26.1.2023 – בקשה רביעית למתן החלטה בבקשה לפירוק שיתוף;

(6) בקשה מיום 27.2.2023 – בקשה חמישית למתן החלטה בבקשה לפירוק שיתוף;

(7) בקשה מיום 6.6.2023 – בקשה שישית למתן החלטה בבקשה לפירוק שיתוף.

294. היות שפסק דין זה מורה על איזון משאבים כולל ברכוש המשותף נראה שגם לשיטת האשה, הגיעה העת להכריע בתביעת פירוק השיתוף ולהורות על פירוק השיתוף בבית המגורים. קל וחומר, עת האשה הצהירה כי החל מיום 15.8.2023 אינה מתגוררת עוד בבית המגורים (סעיף 2 לתגובתה מיום 17.8.2023 לבקשת האיש בעניין חלוקת המיטלטליו), כך שלא נראה שיש מחלוקת בעניין מתן צו לפירוק השיתוף בבית המגורים.

295. **התוצאה – העתירה לפירוק השיתוף בבית המגורים מתקבלת. אני מורה על פירוק השיתוף בבית המגורים, וזאת על פי הוראות הביצוע המפורטות בסיפא לפסק הדין.**

מועד הערכת שווי בית המגורים

296. האיש עתר לאיזון שווי בית המגורים על פי שווי ערכו הנוכחי. מנגד, טענה האשה כי במקרה של מכירת בית המגורים לאחד מן הצדדים, שווי מכירתו יהיה על פי שווי במועד הקרע – כפי שנקבע בחוות דעת שמאי בית המגורים.

297. חוות דעת שמאי בית המגורים הוגשה ביום 19.12.2018.

298. מצאתי לקבל את עמדת האיש ולהורות על איזון שווי הזכויות בית המגורים לפי שווי העדכני נוכח הוראות הדין ונוכח נסיבות העניין. בשים לב, שהאשה דחתה פעם אחר פעם את בקשותיו של האיש להורות על פירוק השיתוף בבית המגורים. משכך הדרישה של האשה לקבע את שווי בית המגורים למועד הקרע נגועה בחוסר תום לב.

299. הוראות הדין הרלוונטי, חוק המקרקעין וחוק יחסי ממון, תומכות בעמדת האיש – כי פירוק השיתוף בנכס יעשה בדרך מכירתו למרבה במחיר, גם במקרה שהמכירה תיערך בין הצדדים, וזאת כמפורט להלן:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 א. **סעיף 40 ב (ב) לחוק המקרקעין** קובע, כי פירוק השיתוף במקרקעין יעשה על דרך של מכירה
2 לכל המרבה במחיר.
- 3 ב. **סעיף 8 (3) לחוק יחסי ממון** קובע, כי איזון שווי הנכסים שלא לפי שווים במועד איזון
4 המשאבים הוא בגדר סמכות מיוחדת, המופעלת בנסיבות מיוחדות המצדיקות זו. מכאן
5 נלמד, כי איזון בית המגורים על לפי שווי המוקדם למועד איזון המשאבים, שטרם נערך דה
6 פקטו, נערך בנסיבות המיוחדות שבהן מופעל סעיף 8 (3) לחוק יחסי ממון (בע"מ 1955/17
7 פלונית נ' פלוגי (18.4.2017)).
- 8
- 9 **הנה כי כן, הכלל הוא – איזון שווי הזכויות בבית המגורים לפי שוויו העדכני יבוצע במועד**
10 **ביצוע איזון המשאבים.**
- 11
- 12 300. נסיבות המקרה דן תומכות בקבלת עתירת האיש. האיש עזב את בית המגורים, ועד הגשת
13 בקשתו לפירוק השיתוף, אפשר את המשך מגורי האשה והילדים (בטרם מעברם לביתו) בבית
14 המגורים. בתקופה זו, מכוח ההחלטה למזונות זמניים, השתתפה האשה בשיעור של 25% מתשלום
15 החזר המשכנתה בלבד, אך לא שילמה דמי שימוש עבור שימושה בבית המגורים. מנגד, האיש נשא
16 בנטל כלכלי לא מבוטל, שכלל את החיובים שלהלן:
- 17
- 18 (1) חיוב בשיעור של 75% מסכום החזר המשכנתה;
- 19 (2) תשלום שכר דירה דמי שכירות עבור מגוריו בדירה חלופית;
- 20 (3) חיוב בסך של 4,050 ₪ עבור מדור והחזקתו;
- 21 (4) מימון הוצאות החזקת מדור הילדים עם מעברו של כל אחד מהילדים לביתו.
- 22 301.
- 23 **התוצאה – על כן, נוכח חלופי הזמן ממועד הגשת חוות דעת שמאי בית המגורים ונוכח הוראות**
24 **הדין, ועקרון תום הלב יש לפרק את השיתוף בבית המגורים, בחלקים שווים בין הצדדים, על**
25 **פי שווי שיקבע בחוות דעת שמאי עדכנית בדרך של הוצאתו למכירה לצד ג', לכל המרבה**
26 **במחיר, כאשר לכל אחד מהצדדים שמורה הזכות להשתתף בהתמחרות תוך מקסום רווחיו.**
27 **אשר לתשלום המשכנתה – אני מורה על חיוב האשה בשיעור של 50% מההחזר החודשי של**
28 **המשכנתה, החל מיום 10.8.2022 (מועד הגירושין), לשם השוואת חלקם של הצדדים**
29 **בתשלום החזר המשכנתה החודשי.**
- 30 302. הנה כי כן, המחלוקת שנתרה להכרעה היא הנובעת מעתירות הצדדים, כי בית המשפט יורה
31 על איזון לא שוויוני של בית המגורים וזכויות הצדדים, תוך שימוש בסמכותו מכוח סעיף 8(2) לחוק
32 יחסי ממון. משכך אעבור עתה לדון בטענות הצדדים בסוגיה. איש איש וטענותיו.
- 33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

האם השקעת עיקר הכספים בבית המגורים על ידי צד אחד תגרום להחלת סעיף 8(2)

לחוק יחסי ממון?

303. סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון מאפשר לבית המשפט לחרוג מכלל החלוקה השוויונית, הקבוע בסעיף 5 לחוק יחסי ממון, "בנסיבות מיוחדות המצדיקות זאת". בעניינו, לא מצאתי מקום להחיל את החרוג הקבוע בסעיף 8(2) לחוק יחסי ממון, הן מטעמים משפטיים והן מטעמים עובדתיים, שיוצגו ויפורטו להלן.

הפן המשפטי

304. על פי סעיף 125 (א) לחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969, תוכן הרישום בלשכת המקרקעין מהווה ראיה חותכת לתוכנו. בעל דין הטוען כנגד תוכן נסח רישום לשכת המקרקעין יידרש לסתור את חזקת נכונות הרישום בהצגת הוכחות מובהקות (ע"א 371/85 פיליפ נ' רוזנברג, פ"ד מב(1) 584, 596 (1988)), וכי מדובר בנטל הוכחה כבד ביותר (ע"א 2576/03 וינברג נ' האפוטרופוס הכללי לנכסי נפקדים (21.2.2007)).

305. זכויות הבעלות בבית המגורים רשומות על שם שני הצדדים בחלקים שווים בנסח הרישום בלשכת המקרקעין. בית המגורים נרכש בתקופת החיים המשותפת. על רקע האמור, אין עילה או הצדק לתור אחר מקור כספי רכישתו או לבחון את שיעור הכספים שכל צד השקיע (עמ"ש 61008-06-13 נ.מ.א נ' י.א (11.6.2014)).

306. יתרה מכך, אף גם במקרה שאין מחלוקת בין הצדדים, כי שיעור השקעתו של אחד מהם בבית המגורים גבוה יותר מחלקו של האחר – לא יהיה מקום להחיל את הוראות סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון, וזאת נוכח סעיף 5 (א) (3) לחוק יחסי ממון, הקובע כדלקמן:

5" (א) עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג... זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג, למעט –

...
(3) נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוויים לא יאוזן ביניהם"

307. רישום זכויות הבעלות בבית המגורים על שם שני הצדדים מבטא הסכמה לכך, שביית המגורים לא יאוזן. הרישום מהווה ראיה להסדר בין הצדדים, שלפיו בית המגורים מוחרג ממסת הנכסים המשותפת, כקבוע בסעיף 5 (א) (3) לחוק יחסי ממון. זכויות הצדדים בבית המגורים "אוזנו" במסגרת רישומן בלשכת המקרקעין (בע"מ 1955/17 פלוני נ' פלוני (18.4.2017)); נסים שלם, יחסי ממון ורכוש הדין והפסיקה, עמ' 168 (2013).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 ישנה אפשרות בדין לסתור את חזקת הרישום. עם זאת, הנטל הרובץ על בעל דין המבקש
2 לסתור את חזקת הרישום הוא נטל כבד. בעניינו, **האשה לא עמדה בנטל זה**. האשה לא הוכיחה כי
3 הצדדים הסכימו על שיעור זכויות בעלות בבית המגורים בחלוקה אחרת, כזו המשקפת את שווי
4 השקעותיהם בבית המגורים או הסכמה לכל חלוקה אחרת החורגת מחלוקת הזכויות הרשומה בנסח
5 המקרקעין.

6
7 309. הצדדים שלפניי חיו בשיתוף כלכלי. שיתוף כלכלי זה התבטא במימון התא המשפחתי הן
8 באמצעות הכנסת איש מעבודתו הן ממקורות האשה, שכלל את ההון העצמי שהושקע בבית המגורים.

9
10 310. משכך לא מצאתי ממש בטענת האשה שלפיה מפאת הפער שבין שיעור השקעת כל אחד מן
11 הצדדים בבית המגורים יש מקום לעשות שימוש בסעיף 8(2) לחוק יחסי ממון.

12
13 311. טעם משפטי נוסף המוביל לדחיית טענות האשה מצוי **בדיני המתנה** – לפי הפסיקה, במקרה
14 שבו נכס נרשם על שם שני צדדים בחלקים שווים, כאשר סכום השקעתו של שותף אחד גבוה יותר
15 מסכום השקעתו של השותף השני הרי שלפנינו מתנה שהושלמה. נימוק פסק הדין לקביעה זו הוא כי
16 גם במקרה שבו אחד מבני הזוג שילם את מלוא עלות הנכס, והנכס נרכש במשותף עם בן הזוג השני
17 ונרשם על שם בני הזוג בחלקים שווים, אזי הכספים איבדו מצביונם. "לכסף אין צבע". לעניין זה, ראו
18 האמור בפסק הדין בעמ"ש (חיי) 13-06-61008 נ.מ.א נ' נ.י.א (11.6.2014):

19
20 **"ככל שכספים עצמאיים של בן הזוג הושקעו במסגרת החיים**
21 **המשותפים או הנישואין בנכס/בית שנרכש מלכתחילה על-שם שני בני**
22 **הזוג ונרשם, או היה בתהליך רישום על-שם שניהם, כי אז קיימת**
23 **אפשרות כי היתה כוונת שיתוף מלאה בנכס. זאת הגם שהנכס נרכש**
24 **רובו או כולו מכספים עצמאיים של אחד מבני הזוג, באופן שהכספים**
25 **העצמאיים של בן הזוג מאבדים את צביונם ככאלה עם רכישת**
26 **הנכס/הבית במשותף, כטענת האישה בערעור זה."**
27

28 312. הנה כי כן, גם אם גרסת האשה לעניין שיעור השקעות כל אחד מן הצדדים בבית המגורים
29 הייתה מוכחת, לא היה בכך כדי להעתר לתביעתה. זאת משום שעל פי ההלכה הפסוקה, במקרה שבו
30 זכויות הבעלות בנכס, ובפרט בבית מגורים משותף, רשומות בחלקים שווים על שם שני הצדדים בלי
31 שנערך הסכם ממון, או כל הסכם אחר, שקובע חלוקת זכויות שונה מהחלוקה הרשומה, הרי שאין כל
32 מקום להתחקות אחר שיעור השקעות כל אחד מן הצדדים בנכס, כך גם אין כל מקום לאיזון הזכויות
33 בנכס על פי ממצאי התחקות זו. ככל ששיעור השקעת האשה בבית המגורים היה גדול יותר (ואין זה
34 משנה האם מדובר בשיעור השקעה גדול יותר במימון ההון העצמי, בפריעת קרן המשכנתה או בשיפוע
35 מסיבי של בית המגורים) הרי שלפנינו הענקת מתנה שהושלמה לאיש.

36
37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

הפן העובדתי

- 1
2
3 313. בתביעת הרכוש ובכתב ההגנה כנגד תביעת הרכוש מטעם האיש, טענה האשה שרישום זכויות
4 הבעלות בבית המגורים בחלוקה שווה נבע מכוח הסכמת הצדדים, שלפיה הלוואת המשכנתה תיפרע
5 ממקורות הכנסת האיש, וזאת על רקע מימון מקורות האשה את עיקר תמורת הרכישה. בסיכומיה,
6 הורחבה גדר התחייבותו הנטענת של האיש: **"התחייבות הנתבע מתחילת הדרך לשלם אותה עד תומה**
7 **ועל בסיס זה נרשים כבעלים במחצית הבית"** (סעיף 12 לסיכומי האשה).
8
9 314. לא מצאתי לקבל את טענת האשה לקיום התחייבות מצד האיש לחיובו בפירעון הלוואת
10 המשכנתה עד תומה כנגד רישום בית המגורים על שם הצדדים בחלקים שווים, וזאת מהטעמים
11 שלהלן:
12
13 האשה לא טענה לקיום הסכם בכתב המבטא את ההסכמה האמורה. יתרה מכך, האשה
14 נמנעה אף מלטעון לכריתת הסכם בעל פה המעגן הסכמה זו. ניתן להניח, כי לא בוטאה דה פקטו
15 התחייבות מפורשת וקונקרטית זו בפועל מצד האיש. אמינה עלי גרסת האשה, שלפיה פרעון החזרי
16 המשכנתה מהכנסת האיש בלבד אכן נתפסה כהסדר טבעי ומתבקש לאורך חיי הנישואין בנסיבות
17 העניין, בפרט כשהאיש היה המפרנס הבלעדי. ואכן בין נסיבות אלו נמנית העובדה כי השקעות בבית
18 המגורים נבעו, בעיקרן או בכללותן, ממקורות האשה. עם זאת, אין בנסיבה זו כאחת מנסיבות העניין
19 שיצקו הגיון בהתנהלות הכלכלית שהונהגה, כדי לבטא התחייבות מצד האיש לשאת בפרעון הלוואת
20 המשכנתה עד תומה. האשה עצמה לא ראתה בהתנהלות טבעית מתבקשת זו לאורך חיי הנישואין
21 כהתחייבות רשמית וקונקרטית מצד האיש, ונמנעה מלטעון לכריתת הסכם בעל פה תוך העדפתה
22 ניסוח ביניים עמום – "התחייבות מצד האיש".
- 23 מצאתי כי חל שינוי בגרסת האשה אשר לעצם התחייבות האיש ומהותה. בסעיף 53 לתביעת
24 הרכוש שהגישה האשה, שבו עתרה לחלוקה לא שוויונית של בית המגורים, ביססה האשה את החלת
25 סעיף 28(2) לחוק יחסי ממון בטענה, כי השקעות בית המגורים מומנו ממקורותיה ועל טענתה לפערים
26 כלכליים. לא נטען, ולו ברמז, כי יש להחיל את הסעיף מכוח התחייבות האיש לפרעון מלוא
27 הלוואת המשכנתה. ואילו בסיכומי האשה נטען, כי רישום זכויות הבעלות בבית המגורים נרשמו על
28 שם שני הצדדים, כנגד התחייבות האיש לתשלום הלוואת עד לפרעונה המלא. עם זאת, בסעיף 9 לכתב
29 ההגנה מטעם האשה כנגד התביעה לדמי שימוש נטען, כי **"התחייב התובע לשאת לבדו בתשלומי**
30 **המשכנתא שנלקחה על בית המגורים, לאחר שמרבית ערך בית מומן ע"י התובעת והוריה. זה ההסדר**
31 **שהוסכם ובוצע"**. כלומר, מהות ההתחייבות האיש, שגם היא נטענה בשלב מתקדם של ההליכים,
32 הייתה לתשלום החזרי המשכנתה במהלך החיים המשותפים ("ההסדר שקויים ובוצע" – בזמן עבר).
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 עדויות הצדדים תמכו, כי אכן בתקופת החיים המשותפת גובשה הסכמה, כי הכנסת האיש
2 תממן את החזר המשכנתה. עם זאת, לא נטען בפה מלא מצד האשה, וקל וחומר שלא הוכח, כי הוסכם
3 כי הסדר זה יחול גם במקרה של פרידה. ודוק, אין בכתבי טענות האשה זכר לטענה לגיבוש הסכמה,
4 בעל פה או בכתב שלפיה, כי גם במקרה של פירוד נטל החזר הלוואת המשכנתה יוטל אז במלואו על
5 האיש.

6
7 315. העובדה כי בעניינו לא נערך הסכם ממון, או הסכם אחר הקובע חלוקה שונה של זכויות
8 הבעלות בבית המגורים מחלוקת הזכויות הרשומה, מאששת את המסקנה כי רישום זכויות הבעלות
9 על שם שני הצדדים בחלוקה שווה, תאם את רצון הצדדים ואת כוונת השיתוף שבו. האמור נתמך
10 בעדות גרסת האשה בתצהירה, שלפיה בית המגורים נרכש במטרה לשמש לצדדים חיי רווחה ונוחות
11 במהלך תקופת החיים המשותפת ("רצינו לעבור לבית גדול ומרווח" – ראו סעיף 31 לתצהיר האשה).

12
13 317. מעדות האשה עולה כי ההסכמה האמורה נבעה, בין היתר, מכך שלא היה די בסכום הכנסתה
14 החודשית של האשה כדי לעמוד בפירעון החודשי של החזר המשכנתה, ולא כתנאי לשם הקניית זכויות
15 לאיש בבית המגורים, לעניין זה ראו עדות האשה (עמ' 431, שו' 1-2 לפרוטוקול מיום 22.2.2023):

16
17 **"רשמתי אותו על שנינו בגלל שהיה שיורי, אני לא יכולה לשלם את**
18 **המשכנתא ויורי ישלם את המשכנתא, אני הבאתי חצי בית".**
19

20 318. גם לו האשה הייתה טוענת בפה מלא, כי נכרת הסכם בעל פה, שלפיו חלוקת הדירה בחלוקה
21 שווה כפופה לפירעון יתרת הלוואת המשכנתה על ידי האיש, אזי הייתה נדרשת האשה להתמודד עם
22 הסתירה שבין הסכמה נטענת זו לבין רישום הזכויות בפועל. האשה לא הניחה כל תשתית עובדתית
23 או ראייתית התומכת באמור.

24
25 319. האמור לעיל נתמך בטענת האשה בסעיף 82 לכתב הגנה כנגד התביעה לשיתוף ספציפי, שלפיה
26 רישום הצדדים כבעלים שווים בבית המגורים, היווה הסכמה לשיתוף בבית המגורים, חרף מודעות
27 האשה לכך ששיעור השקעתה גבוה יותר. האשה העלתה טענה זו כטענת הגנה כנגד תביעת האיש
28 להצהרה על זכויותיו בנכסיה. לשיטתה "מכלל לאו אתה שומע הן". היינו, כשהאשה הביעה הסכמה
29 לשיתוף בנכס חרף רכישתו ממקורותיה, אזי הסכמה זו בוטאה ברישום הזכויות במשותף ומכאן,
30 העובדה כי לא הוקנו לאיש זכויות כלשהן בנכסיה סותרת את כוונת השיתוף בנכסיה.

31
32 הנה כי כן, נראה כי האשה סתרה את עצמה. לשם הנוחות, ראו לשון סעיף 82 לכתב ההגנה
33 לתביעה לשיתוף ספציפי:

34
35 **"כשהנתבעת הסכימה לשיתוף, כמו בדירת המגורים, למרות שכל**
36 **ההשקעה הייתה של הנתבעת, נרשם הנכס מחציתו על שם התובע,**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

משלא הסכימה לרשום ע"ש התובע, הבהירה חד משמעית שאין כוונת שיתוף."

320. התוצאה – רישום זכויות הבעלות בבית המגורים בחלקים שווים לא נבע מתוך ציפייה כי שיעורי ההשקעה שהשקיע כל צד ישתוו בעקבות פירעון הלוואת המשכנתה ממקורות האיש, אלא מתוך הסכמה גרידא לשיתוף שווה בזכויות אלו. ודי באמור. משכך מצאתי לדחות את בקשת האשה להחלת סעיף 28(2) לחוק יחסי ממון ביחס לפערי ההשקעה בבית המגורים.

321. ועתה, אעבור לדון בטענה נוספת שהעלתה האשה, לשם ביסוס עתירתה להחלת סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון.

האם לנוכח פער ניכר בין יכולות ההשתכרות של הצדדים יש להחיל את סעיף 28(2) לחוק יחסי ממון?

322. תכלית חוק יחסי ממון היא "לאפשר חלוקה צודקת של נכסי בני הזוג שהושגו במאמץ משותף" (רמ"ש (חי') 09-11-22948 א.ב. נ' מ.ב. (8.6.2018)).

סעיף 8 לחוק יחסי ממון מספק ארגז כלים לשם השגת התכלית האמורה לעיל של החוק, באמצעות מתן סמכות לבית המשפט להפעלת שיקול דעת לביצוע איזון המשאבים (ע"א 1915/91 יעקבי נ' יעקבי, פ"ד מט(3), 5 219,614 (1995); עמ"ש 17-07-1447 א.כ. נ' א.כ. (13.5.2020)).

סעיף 28(2) לחוק יחסי ממון הוא אחד הכלים בארגז הכלים האמור, שמכווחו ניתן להורות על חלוקת הרכוש שלא מחצה על מחצה.

323. נכון למועד הקרע, האשה הייתה בעלת זכויות בעלות בשלוש דירות מגורים ובמגרש המצויים בצפון תל אביב, בנוסף למחצית מזכויות הבעלות בבית המגורים. מנגד, האיש בעל מחצית מזכויות הבעלות בבית המגורים. מכאן, שככל שיש פערי בהיקף הנכסים, הפער הוא לטובת האשה.

324. החיים המשותפים נמשכו כ-16 שנים. האשה אמנם לא חזרה למעגל התעסוקתי מזה כשני עשורים, אך טענת האיש כי הצדדים העסיקו אופר שסייעה בטיפול הילדים לא הוכחה על ידי האשה. האשה לא הכחישה את הכשרותיה במגוון תחומים (רפלקסולוגיה, הדרכת שחייה, שמאות). מקובלת עליי טענת האשה כי לא עסקה בתחומים שאותם למדה. עם זאת, לא מצאתי כי האשה הקריבה את התפתחותה לטובת התפתחותו המקצועית של האיש נוכח נשיאתה בנטל הטיפול בילדים. ולראיה, האשה אכן השקיעה זמן בלימודים ובהכשרות – כשם שהתפתחותו המקצועית של האיש לא מנעה ממנה לעשות כן, לא הייתה מניעה שהתפתחותו המקצועית תמנע ממנה להשקיע את זמנה בעיסוק בתחומי הכשרתה, או בכל תחום אחר. מכאן, שאין לפנינו בן זוג קרייריסט לעומת בן זוג ביתי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
 תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
 תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
 תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

325. אף אם הייתי קובעת שבעניינו הייתה האשה בת זוג בייתית, שהקריבה את התפתחותה לטובת התפתחותו המקצועית של האיש, לא היה בכך בכדי להחיל את החריג הקבוע בסעיף 2)8 לחוק יחסי ממון. אכן נמצא והוכח כי קיים פער בהשתכרות הצדדים. עם זאת, התבוננות במבט כולל, ובכלל זה: פער בנכסים לטובת האשה, תמורת חלקה של האשה בבית המגורים, איזון חברת הארנק, איזון הזכויות הסוציאליות ופסיקת תשלומי איזון, לא נמצא שהפער הכולל, אם קיים, מצדיק במקרה דנן חלוקה לא שוויונית. ככל שהקביעה האם להחיל את סעיף 2)8 לחוק יחסי ממון הייתה תחומה לקיום פערי השתכרות בלבד, ללא צורך להידרש ולבחון נסיבות ושיקולים נוספים, אזי החריג הקבוע בסעיף לא היה מוחל כחריג, אלא על דרך שגרה ובמקרים תדירים.

326. בעניינו, נעשה שימוש בסעיף 2)8 לחוק יחסי ממון לשם איזון הפער הבולט בכושר ההשתכרות שבין האיש לבין אשה, בפסיקת פיצוי בסך של 529,776 ₪ (ראו סעיף 243 לפסק הדין, שבו תוקן סכום הפיצוי שנקבע בחו"ד) בגין פערי כושר השתכרות על יסוד שיטת החישוב שיושמה בחו"ד. הוראה לאיזון שלא מחצה על מחצה לטובת האשה בנסיבות עניינו, תביא להפעלת החריג במקרה שנסיבותיו אינן חריגות ולחלוקה שאינה הוגנת ואינה צודקת. לעניין זה, ראו עמ"ש (חי') 5420-10-21 א נ' ב' (18.4.2022):

"השימוש - עקרונית - סעיף 2)8 לחוק יחסי ממון אינו בגדר הכלל; הוא החריג לכלל; שימוש בו פוגע בוודאות המשפטית, ביכולת לחזות תוצאות הליך ומשכך להגיע להסכמים, ביכולת מתן ייעוץ ע"י באי כוח, ועוד. על כן השימוש בסעיף 2)8 על פי הפסיקה, ראוי כי יעשה בנסיבות "מיוחדות" המצדיקות זאת, ו"במשורה"; כך על פי הפסיקה; ראה לעניין זה ע"מ (חי') 614/07.
 מקל וחומר אמורים הדברים, מקום בו עובר לשימוש בסעיף, כבר אוזנו פערי השתכרות ולו לפרק זמן כזה או אחר.
 סעיף 2)8 לחוק מאפשר לבית המשפט - "לקבוע שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה מחצה על מחצה, אלא לפי יחס אחר שיקבע בהתחשב, בין השאר, בנכסים עתידיים, לרבות בכושר ההשתכרות של כל אחד מבני הזוג".
 אלא שכאן כאמור כבר נעשתה התחשבות בכושר ההשתכרות ולו לתקופת מה; יוצא כי לא רק שהשימוש לא נעשה במשורה, מבחינה עקרונית, אלא בנדיר שבנדיר - לאחר איזון (ולו חלקי) של פערי ההשתכרות."

327. התוצאה – נוכח העובדה שצמצום הפערים הכלכליים שבין הצדדים נעשה על ידי פסיקת פיצוי בגין פערי כושר ההשתכרות, לא מצאתי מקום אפוא להורות על איזון שלא מחצה על מחצה ביחס לזכויות הצדדים בבית המגורים. הוראה על איזון בית המגורים בדרך של חלוקה לא שווה של בית המגורים מכוח סעיף 2)8 לחוק – משמעותה חישוב כפול של רכיב פערי ההשתכרות במסגרת איזון המשאבים, ובכך חוטאת לדין ולשורת ההיגיון.

328. עתה אעבור לדון בטענת האיש ליישום סעיף 2)8 לחוק יחסי ממון לטובתו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

האם יש מקום ליישום סעיף 28(2) לטובת האיש בהתחשב בנכסי האשה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

329. אשר לטענת האיש שככל שיקבע כי נכסי האשה הם בבעלותה המלאה, יש להחיל את סעיף 28(2) לחוק יחסי ממון – מצאתי לדחותה. ואסביר.

330. הקניית שיקול הדעת לבית המשפט לשם הוראה על חלוקה שלא מחצה על מחצה, מכוח סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון, נועדה לשם צמצום פער כלכלי על ידי העמדת אפשרות לשוויון כלכלי בפני הצד החלש הפירוד (בג"צ 2533/11 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים (26.10.2011)).

331. בעניינינו, הנתבע לא הוכיח טענתו לקיום התנאים לאיזון משאבים לא שוויוני. בחו"ד נמצא כי הכנסתו הממוצעת של האיש, נכון למועד הקרע, עמדה על סך של 1,125,526 ₪ נטו לשנה (93,794 ₪ נטו לחודש). מנגד, הכנסתה הממוצעת של האשה מהשכרת נכסיה, בתוספת ייחוס שכר מינימום, עומדת על סך של 276,000 ₪ נטו לשנה (23,000 ₪ נטו לחודש). הנה כי כן, האיש משתכר פי כמה וכמה יותר מהאשה.

332. האיש מבסס את עתירתו על הפער בין מצבת הנכסים שבין הצדדים, בשים לב לזכויות האשה בנכסיה כנגד זכויותיו במחצית מזכויות הבעלות בבית המגורים. אין בעובדה זו כדי להצדיק חלוקה שאינה שווה ברכוש הצדדים. אין בהיווצרות פער כלכלי לאחר הפירוד לכשעצמו, כדי ליישם החלטת החרוג הקבוע בסעיף 28(2) לחוק יחסי ממון. השיקול העיקרי הנדרש לשם החלטת החרוג האמור הוא בדיקת מקור אותו פער כלכלי – האם הוא נוצר במהלך החיים המשותפים, ובפרט האם הוא נוצר בעקבות ויתור שהקריב הצד הטוען להחלטת החרוג לטובת הצד השני. כאשר מקור הפער הכלכלי הנוטען נובע מבעלות הצד השני על נכס חיצוני, בפרט כאשר אותו צד קיבל אותו במתנה או בירושה, אזי לא מתקיימת ההצדקה הנדרשת לשם החלטת החרוג (עמ"ש (ת"א) פלונית נ' פלוני (23.2.2022)).

333. אמנם נקבע כי אין רלוונטיות לטענות האשה אשר לסכומי גובה הכנסותיו השנתיות עבור שנים שהן לאחר מועד הקרע, אך יש בהן כדי להחליש את טענות עתירת האיש להחלטת החרוג. מאז מועד הקרע, לא זו בלבד שהכנסת האיש נותרה גבוהה יותר באופן ניכר מהכנסת האשה, אלא פער זה הלך וגדל. על כן, מובן מאליו כי אין מקום להורות על איזון לא שווה לטובת האיש.

334. אחת מהדרכים שבהן האיש עתר להחיל את החרוג היא בהחרגת הזכויות הסוציאליות הרשומות על שמו מאיזון המשאבים. לפי הפסיקה, הזכויות הסוציאליות נצברו כתוצאה מתעסוקה וככזו היא נכללת ברכוש שנצבר בזכות מאמץ משותף (ע"א 841/87 רון נ' רון, פ"ד מה (3) 793 (1993); ע"א 809/90 לידאי נ' לידאי, פ"ד מו (1) 602 (1992)). חיזוק להתייחסות אל זכויות הסוציאליות כנכס משותף מובהק נלמד מבחירת המחוקק לציין במפורש בנכסים משותפים ובני איזון בסעיף 5(ג) לחוק יחסי ממון. על כן, טענת האיש, כי נכסיה החיצוניים של האשה, שהוקנו לה במתנה עובר לנישואין,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 שוללים את זכותה של האשה לחלקה בנכס משותף מבוהק, שנצבר במהלך החיים המשותפים, מנוגדת
2 לדין.

3
4 335. נכסי האשה הם נכס חיצוני שלא הושקעו בו משאבים משותפים מהותיים בשום צורה. על כן,
5 אין בעצם קיומו כדי להצדיק את החלת החריג.

6
7
8 336. התוצאה – לנוכח האמור לא מצאתי לקבל את טענת האיש אשר להחלת סעיף (2)8 לחוק
9 יחסי ממון לטובתו בשל הטענה לפערים בנכסים.

חלוקת המטלטלין

11
12
13 337. לטענת האיש, עיקר המטלטלין שנותרו בבית המגורים הוא רכוש משותף. מנגד לטענת
14 האשה, יצירות האומנות ופסנתר הכנף הם רכוש חיצוני שאינם נכלל ברכוש המשותף.

15
16 338. האיש עזב את בית המגורים בחודש פברואר 2018 ונטל עמו ציוד אישי לבחירתו. מאז לא נקט
17 האיש הליך יזום לעניין המטלטלין.

18
19 339. האיש לא חלק על טענת האשה כי יצירות האומנות ופסנתר הכנף הם נכסים חיצוניים שאין
20 להכלילם באיזון המשאבים. משכך אני קובעת שאלו שייכים לאשה בלבד.

21
22 340. ביום 31.7.2023, על רקע גילוי כי האשה נערכת למעבר מבית המגורים בחודש הקרוב, הגיש
23 בקשה למתן צו מניעה האוסר על האשה לבצע דיספוזיציה במטלטלין המצויים בבית המגורים.
24 בהחלטה מיום 10.8.2023 הוריתי לאשה לערוך שתי רשימות של מטלטלין שנצברו החל ממועד
25 הנישואין ושנמצאו בבית המגורים עד ליום 1.1.2018, מועד הקרע. מטעם האשה נטען כי אין בכונתה
26 ליטול מטלטלין מבית המגורים, וכי האיש רשאי לערוך שתי רשימות מטעמו. חרף חלוף המועד שנקבע
27 בהחלטתי מיום 24.8.2023 לא הועברה כל רשימה מטעם מי מהצדדים.

28
29 341. בתשובת האשה מיום 16.10.2023 לתגובת האיש לבקשתה להעמיד את בית המגורים
30 למגוריהם של מפוני ישובי עוטף עזה נוכח האסון הקשה שפקד את מדינתנו, הוצהר כי "תכולה
31 שעמדה להיזרק" שנמצאה בבית המגורים נתרמה בהסכמת הצדדים (סעיף 9 לתשובת האשה מיום
32 16.10.2023).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 תוצאה – היות ששני הצדדים נמנעו מעריכת שתי רשימות של המטלטלין בבית המגורים, 342
2 ולנוכח תרומת חלק מהמטלטלין לצדדים שלישיים, אני מורה כי המטלטלין המשותפים
3 הנמצאים בבית המגורים, למעט יצירות האומנות ופסנתר הכנף הם רכוש חיצוני של האשה
4 וככזה שייכים לה בלבד, יחולקו על דרך של מכירתם בשוק החופשי לכל המרבה במחיר
5 במסגרת פירוק השיתוף בבית המגורים, תוך חלוקת תמורת מכירתם, בחלקים שווים בין
6 הצדדים.
7

8
9 343. אשר לסוגיית ההוצאות – זאת תידון בסוף הפרק האחרון בפסק הדין הכולל בכלל
10 התובענות. עתה אעבור לדון בתובענה לשיתוף ספציפי.
11

התביעה לשיתוף ספציפי שהגיש האיש בנוגע לנכסי האשה – תלה"מ 20-06-25932

12 האם האיש זכאי למחצית מזכויות הבעלות בנכסי האשה, שקיבלה מתנה מסבה ושבהן החזיקה
13 עובר למועד הנישואין, או שמא המדובר בנכסים חיצוניים שלא התקיימה לגביהם כל כוונת שיתוף?
14 אילו עיקר השאלות המונחות לפתחי והדורשות הכרעה.
15
16
17
18

רקע עובדתי וטענות הצדדים

19
20
21 344. כאמור, האשה היא בעלים של שלוש דירות מגורים בבניין המצוי ברחוב MMM בתל אביב,
22 שהוענקו לה במתנה על ידי סבה בטרם מועד הנישואין.
23

24 345. ביום 10.6.2020 הגיש האיש כנגד האשה תביעה רכושית, שבה עתר למתן פסק דין הצהרתי,
25 שלפיו התקיימה כוונת שיתוף ספציפי בשלוש הדירות, ולפיכך יש להורות על רישום מחצית מזכויות
26 הבעלות בשלוש הדירות על שם האיש; לחילופין, ככל תידחה טענת האיש לשיתוף ספציפי בנכסי
27 האשה, אזי יש להחיל את סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון, ולהביא לשוויון מהותי בין הצדדים ולהורות
28 כי הרכוש המשותף יתחלק ביחס של 15%-85% לטובת האיש; איזון הזכויות הסוציאליות של האשה
29 בלבד בין הצדדים, תוך החרגת זכויותיו הסוציאליות של האיש מאיזון המשאבים.
30

טענות האיש

31
32
33 346. תביעת הרכוש שהגישה האשה מתכחשת לשיתוף הכלכלי המלא ששרר ביניהם במהלך החיים
34 המשותפים, שכלל גם שיתוף בנכסי האשה. במהלך החיים המשותפים לא הפרידו הצדדים את

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 הכנסותיהם או את רכושם, לרבות רכוש ופירות רכוש שנצבר במאמץ משותף ורכוש שהתקבל במתנה
2 או ירושה.
3
- 4 347. הצדדים הסתמכו על נכסי האשה ופירותיהם כמקור הכנסתם לתקופה שלאחר פרישתם
5 לגמלאות, ושררה ביניהם הסכמה מכללא אשר לתוכנית כלכלית זו עבור תקופת הגמלאות. ככל
6 שהאיש לא היה מסתמך על נכסי האשה ופירותיהם לאורך כל התקופה המשותפת, לא היה מטמיע
7 ברכוש המשותף את כלל הכנסותיו.
8
- 9 348. בשל הסתמכות הצדדים על הכנסות שלוש הדירות והדירות עצמם (העץ והפירות) כמקור
10 פרנסתם לתקופה שלאחר יציאתם לגמלאות, לא ראו צורך לייעד את הכנסותיו השוטפות של האיש
11 לצורך חסכון, והיא יועדה כולה להוצאות צריכה. גרסת האשה כי הוצאות המשפחה היו גבוהות
12 מחזקת טענה זו.
13
- 14 349. החל ממועד הנישואין התנהלו הצדדים באמצעות החשבון המשותף, שבו הופקדו מלוא
15 הכנסותיהם מכל מקור שהוא. בתקופה המשותפת לא פתח מי מהצדדים חשבון בנק פרטי.
16
- 17 350. האשה החזיקה חשבון בנק פרטי, שאותו פתחה בטרם הנישואין. לאחר מספר שנות נישואין
18 סגרה האשה את חשבונה הפרטי, והתנהלה באמצעות החשבון המשותף בלבד.
19
- 20 351. כחלק מובנה בשיתוף הכלכלי המלא שהונהג בין הצדדים, הפקידה האשה את מלוא השיקים
21 המתעדים של דמי השכירות בחשבון המשותף. בנוסף, האיש אסף, מעת לעת, את דמי שכירות
22 ששולמו במזומן מאחת השוכרות שבאמצעותן שולמו בין היתר הוצאות התא המשפחתי.
23
- 24 352. דמי השכירות הוטמעו ברכוש המשותף והיוו חלק מההכנסות שמימנו את כלל הוצאות
25 המשפחה. האשה אשררה טענה זו בטענתה בסיכומיה, שלפיה דמי השכירות אפשרו את רמת החיים
26 הגבוהה של המשפחה.
27
- 28 353. האיש היה מעורב בהשכרת שלוש הדירות: טיפל בחוזי השכירות; התנהלות מול שוכריהן;
29 גבה את דמי השכירות; טיפל בבעיות שוטפות בהן וכיו"ב.
30
- 31 354. הוצאות שוטפות והוצאות השבחה של שלוש הדירות שולמו ממקורות החשבון המשותף,
32 כגון: תיקונים, מסים, ביטוחים וכיו"ב. התובעת אישרה בעדותה כי תשלומי המס בגין ההכנסה
33 משלוש הדירות שולמו במאוחד על ידי הצדדים.
34
- 35 355. התנהלותם הכלכלית המתוארת של הצדדים מובילה להחלת הלכת השיתוף גם על נכסים
36 חיצוניים, כך שאלה נטמעים ברכוש המשותף.
37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

356. בחינת הקריטריונים שנקבעו בפסיקה לשם יצירת שיתוף ספציפי בנכסים חיצוניים מובילה למסקנה, כי במקרה דנן חל שיתוף ספציפי על נכסי האשה.

טענות האשה

357. התביעה לשיתוף ספציפי הוגשה כשנתיים וחצי לאחר שהוגשו התביעות, לרבות התביעה הרכושית שהוגשה ממניע זר, קרי הפעלת לחץ על האשה.

358. בשנות התשעים סבה של האשה העניק לאשה ולאחיה במתנה זכויות בשלוש הדירות: שתי דירות וחצי הוענקו לאשה, וחצי מזכויות הבעלות באחת משלוש הדירות הוענק לאחיה של האשה. מאוחר יותר הועברו זכויות הבעלות של האח לידי האשה – **כך שכיום בבעלות האשה שלוש דירות במלואן.**

359. במועד הענקת זכויות הבעלות בשלוש הדירות, הן עוד טרם נבנו. בחלוף הזמן נבנו הדירות במימון הורי האשה בעלות של כ-500,000 ₪ עבור בניית כל דירה. בשנת 2008 הושלמה בניית שלוש הדירות. טענת האיש למעורבות בפרוייקט הבנייה של שלוש הדירות מחלישה את הטענה לכוונת שיתוף בשלוש הדירות בהינתן כי חרף מעורבות האיש בשלבי רישום זכויות, הן נרשמו על שם האשה בלבד.

360. שלוש הדירות לא שימשו מעולם למגורי הצדדים. החל משנת 2008 הושכרו שלוש הדירות. הפסיקה העמידה נטל כבד יותר להוכחת כוונת שיתוף ספציפי בדירות שלא שימשו למגורי בני הזוג.

361. רוב רובם של דמי השכירות הופקדו בחשבון הפרטי של האשה. האיש הודה בחקירתו בכך שהאשה היא שגבתה את דמי השכירות, ותרומתו בעניין התמצתה בגביית דמי השכירות במקרים ספורדיים בלבד, משוכרת פרטנית שנהגה לשלם במזומן. כאשר הופקדו דמי השכירות בחשבון המשותף היה זאת לצורך שימור רמת החיים של המשפחה, ולא מכוח שותפות של הצדדים בשלוש הדירות.

362. האשה עשתה שימוש בדמי השכירות לצורך מימון צרכיה וצרכי המשפחה. עם זאת, האיש היה מודע לכך כי הדירות הן רכושה של האשה בלבד. הסכמת האשה לשימוש בדמי השכירות למימון הוצאות שונות של המשפחה ניתנה בהתחשב בזה שהצדדים חיו יחדיו, ובכך שהכנסתו החודשית של האיש בסך של כ-100,000 ₪, תהווה מקור נוסף למימון הוצאות המשפחה. מה גם שבסיכומיו, תוך שינוי גרסתו הקודמת, טען האיש כי הכנסתו בלבד הופקדה בחשבון המשותף, בניגוד למצגו ליחסי אמון ואהבה.

363. בתקופה המשותפת לא תוכננה תכנית כלכלית לתקופה שלאחר יציאת הצדדים לגמלאות, בשים לב שבמועד הרלוונטי הצדדים היו בשנות הארבעים לחייהם. האיש העלה טיעון זה רק עתה,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 לאחר פירוד הצדדים, וזאת לשם ביסוס תביעתו להחזרת זכויותיו בקרנות הפנסיה כנגד החרגת
2 זכויותיה של האשה בנכסיה.
- 3
4 364. טענות התביעה סותרות טענות שטען האיש במסגרת הליכים אחרים: בתביעה לשיתוף
5 ספציפי ביסס האיש כוונת שיתוף, בין היתר, על טענה לחיי נישואין הרמוניים ואוהבים. מנגד במסגרת
6 ההליכים שהתנהלו בין הצדדים בבית הדין הרבני, טען האיש במהלך עשר השנים האחרונות לחיים
7 המשותפים לא התקיים כל קשר זוגי בין הצדדים.
- 8
9 365. בחודש נובמבר 2016 סגרה האשה את חשבונה הפרטי בעקבות בקשת האיש, שנומקה בצורך
10 לחסכון בדמי הניהול של חשבונה. בדיעבד, האשה הבינה כי בקשת האיש לסגירת חשבונה נבעה כחלק
11 מתכנון האיש להתגרש לטובת המאהבת שלו.
- 12
13 366. בחודש אוקטובר 2017 הגביל האיש את השימוש בחשבון המשותף והכפיפו להצגת שתי
14 חתימות, וחדל להפריש כספים מחשבון חברת הארנק לחשבון המשותף. בתגובה, האשה משכה את
15 המחאות דמי השכירות שהופקדו למשמורת בחשבון המשותף והפקידה אותן בחשבון חדש על שמה.
- 16
17 367. האיש לא היה מעורב בהחזקת שלוש הדירות ובהשכרתן, אלא אחיה של האשה היה אחראי
18 על עניינים אלה. חקירתו הנגדית של האיש הפריכה טענתו זו. על כן בסיכומי האיש שונתה גרסתו
19 מטענתו כי תחום זה היה תחת אחריותו בלבד לטענה למעורבות כללית בניהול והשכרת הדירות.
- 20
21 368. כנגד טענת האיש כי הוצאות שלוש הדירות מומנו מכספי החשבון המשותף, נטען כי:
22 א. פרט לשנת 2016, שבה הופקדו דמי השכירות בחשבון המשותף, הוצאות הדירה מומנו
23 באמצעות דמי השכירות (לרבות מימון בשנת 2013 של בניית מרפסות בעלות של 31,758
24 ₪);
- 25 ב. סכום תשלומי הביטוח בגין שלוש הדירות, שנרשם על שם שני הצדדים בשל איחוד
26 תיקי מס הכנסה, הוא זניח ולא הוכח מקור תשלומם. בנוסף, האיש הוא שזים את
27 ההתקשרות עם סוכן הביטוח שהוא חברו;
- 28 ג. תשלום מס הכנסה, בשיעור של 10%, נפרע מהחשבון המשותף משום שדמי השכירות
29 הופקדו בו ומשום שהצדדים החזיקו תיק מאוחד ברשות המסים שטופל על ידי אותו
30 רואה חשבון;
- 31 ד. אף אם האיש מימן את הוצאות הדירה, לפי הדין הוא זכאי למחצית מסכום השקעותיו,
32 שכן אלו נצברו בתקופה המשותפת.
- 33
34 369. היות שחקירתו הנגדית של האיש הפריכה טענתו לתרומתו להשבת שלוש הדירות,
35 באמצעות מימון הוצאות בגין שיפוצים ותיקונים, בסיכומיו טען למעורבות בלבד בעניינים אלה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 מהכנסות דמי השכירות, העומדות על סך של 18,500 ₪ נטו לחודש, יש לקזז הוצאות שנתיות בסך
2 של כ-5,000 ₪. האיש לא הציג נתון זה מאחר והוא לא היה מעורה ומעורב בניהול שלוש הדירות.
3
4 370. לא נערך הסכם המכליל את נכסי האשה בנכסים המשותפים חרף רישומם על שם האשה.
5 טענה זו מקבלת משנה תוקף עת האיש הוא עורך דין הבקיא בתחום המקרקעין והחוזים.
6
7 371. הקריטריונים שהעמידה הפסיקה לשם החלת שיתוף ספציפי על נכסים חיצוניים אינם
8 מתקיימים בעניינו: זכויות האשה בנכסיה הוקנו לה עובר למועד הנישואין; בניית שלוש הדירות
9 מומנה ממקורות הורי האשה; נכסי האשה לא הוצגו לצדדים שלישיים כנכסים משותפים.
10
11 372. **האשה לא יצרה הסתמכות של האיש על נכסיה וככל שזו נוצרה היא נבעה מהנחת האיש**
12 **בלבד** – הובהר לאיש כי לא חל שיתוף בנכסי האשה, והאיש אף הודה בעדותו כי לא בוטאה כוונת
13 שיתוף מפורשת ומוצהרת על ידי האשה בכל מהלך חיי הנישואין. במשך כל השנים, למעט השנה
14 האחרונה לחיים המשותפים, הופקדו דמי השכירות בחשבון האשה ולא בחשבון המשותף; כאשר
15 הסכימה האשה לשיתוף ברכוש שנצבר ממקורותיה, בית המגורים, נרשמו הזכויות במשותף – ובהעדר
16 הסכמתה לרישום זכויות הבעלות בנכסיה על שם האיש, אזי הובהר במפורש כי לא חלה כוונת שיתוף
17 בהם.
18
19 373. טענת האיש, כי שינה את מצבו לרעה בכך שלא חסך את הכנסותיו בשל הסתמכותו הנטענת,
20 נשללת לנוכח התנהלותו. אך לאחרונה רכש האיש דירה המוערכת על פי האשה בסך של כ-17,000,000
21 ₪; לפי חו"ד האיש החזיק בחסכון שבו הופקד סך של כ-900,000 ₪; האיש מחזיק בהכנסה שנתית
22 בסך של כ-3,000,000 ₪ וזכויות עתידיות בירושת הוריו.
23
24 374. הצדדים לא היו נשואים עשרות שנים, אלא חמש עשרה שנים בלבד.
25
26 375. משפחת האיש אמידה והוא צפוי כאמור לזכות לרכוש ממשפחתו. אין לגזור גזירה שווה על
27 נכסיה החיצוניים ועל הכנסת האיש. הכנסת האיש שנצברה בתקופת הנישואין היא חלק מהקופה
28 המשותפת, להבדיל מנכסים חיצוניים, דוגמת מתנות או ירושות.
29
30

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

- 31
32 376. כאמור, על הצדדים חל הסדר איזון המשאבים, הקבוע בסעיף 5(א) לחוק יחסי ממון. על פי
33 הסדר זה, עם פקיעת הנישואין זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית משווי כלל הרכוש המשותף. סעיף 5
34 (א)(1) לחוק יחסי ממון קובע, כי ההסדר האמור אינו חל על נכסים שהיו בבעלות אחד מבני הזוג ערב

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 הנישואין ועל נכסים שהתקבלו במתנה או בירושה – אלה יוחרגו מאיזון המשאבים (להלן: "נכסים
2 חיצוניים").

3
4 הפסיקה הכירה באפשרות להכיר, מכוח הוראות הדין הכללי, בנכס חיצוני כנכס בר איזון
5 במקרה שבו תוכח **כוונת ספציפית** – כוונה של בן הזוג שנכס החיצוני רשום על שמו לשתף את בן הזוג
6 שהנכס אינו רשום על שמו באותו נכס חיצוני ספציפי (ע"א 1915/91 **יעקבי נ' יעקבי**, פ"ד מט(3)
7 (1995); רע"א 8672/00 **אבו רומי נ' אבו רומי**, פ"ד נו(6), 175 (2002) (להלן – "**עניין אבו רומי**"); ע"א
8 7687/04 **ששון נ' ששון** פ"ד נט(5), 896 (16.2.2005); בע"מ 10734/06 **פלוני נ' פלונית** (14.3.2007);
9 בע"מ 1398/11 **אלמונית נ' אלמוני** (26.12.2012) (להלן – "**עניין אלמונית**"). עוד נקבע בפסיקה, כי
10 לשם הכרה בשיתוף ספציפי בנכס חיצוני, לא די בעצם קיומם של חיי נישואין ממושכים, אלא **נדרש**
11 **להניח תשתית עובדתית כזאת המלמדת על כוונת שיתוף ספציפית בנכס**. גם במקרה שבו הנכס
12 החיצוני היווה את דירת המגורים של בני הזוג, נקבע כי אין די בחיים המשותפים בדירת המגורים
13 ובעצם חיי הנישואין, כדי להקנות לבן הזוג הלא רשום זכויות בעלות בדירה נדרשת הוכחה של "**דבר**
14 **מה נוסף**" לשם הכרה בכוונת השיתוף. אותו "**דבר מה נוסף**" שיעיד על כוונת שיתוף בנכס, כגון:
15 השקעות בנכס שהשקיע בן הזוג הטוען לשיתוף, יצירת הסתמכות על ידי בן הזוג שהנכס רשום על שמו
16 כלפי בן הזוג הטוען לשיתוף וכיו"ב (שם, **עניין אלמונית**).

17
18 377. נטל ההוכחה מוטל על הטוען לקיום שיתוף ספציפי בנכס החיצוני. מדובר בשאלה שבעובדה,
19 לשם הוכחתה נדרשת תשתית ראייתית כבדה, ואין די בעצם ציפיית בן הזוג הטוען לשיתוף כדי לבססה
20 (ש' ליפשיץ, **החלת השיתוף הספציפי מכוח הדין הכללי על נכסים מלפני הנישואים ומתנות בעידן**
21 **של חוק יחסי ממון**, הון משפחתי, א 2 עמ' 21 (2014)).

מן הכלל אל הפרט

22
23
24
25 378. לאחר שהונחה לפני מלוא העובדות והראיות ולאחר ששמעתי את הצדדים, לא מצאתי כי
26 הוכחה כוונת שיתוף ספציפי בנכסיה של האשה, ואסביר.

27
28 379. בעניינינו, עותר האיש להחיל את השיתוף הספציפי על זכויות האשה בנכסים שהוענקו לה
29 **במתנה על ידי סבה עוד בטרם מועד הנישואין**.

30
31 380. אשר לטענת האיש על **הסתמכותו** על כוונת שיתוף על בסיס מצג שהציגה לו האשה – האיש
32 לא הניח ראשית ראייה לתימוכין לכוונת שיתוף, לרבות לטענתו לתכנון כלכלי משותף שבו ראו הצדדים
33 את נכסי האשה כרשת בטחון עבורם לתקופה שבה יצאו לגמלאות. כך גם לא מצאתי כי האיש הצליח
34 להרים את הנטל הנדרש על פי הדין. האיש לא צירף ראשית ראייה להוכחת תביעתו. בנוסף, האיש לא

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

טען ולא הוכיח כוונת שיתוף ספציפי ביחס לכל אחת משלוש הדירות בנפרד, כנדרש על פי ההלכה הפסוקה, אלא התייחס לשלוש הדירות כמקשה אחת.

381. יתרה מכך, מצאתי כי עדותו של האיש שמטה את הקרקע תחת טענה זו. לשם הנוחות אביא דוגמאות מספר לאמור:

כאשר נשאל האיש בחקירתו, ברחל בתך הקטנה, האם במהלך החיים המשותפים הצהירה האשה בפניו כי נכסיה הם חלק מהרכוש המשותף של הצדדים, השיב האיש **בכנות** כי אמירה זו הייתה **"משתמעת"** (עמ' 380, שו' 8-11, לפרוטוקול הדיון מיום 22.2.2023). קרי, לא הייתה כל הצהרה או אמירה מפורשת מצד האשה בסוגיה הנדונה;

האיש אישר בעדותו, כי במהלך החיים המשותפים לא התנהל כל דיון לגבי גורל זכויותיו בנכסי האשה במקרה של פירוד ראו עמ' 383, שו' 8-14, ועמ' 386, שו' 16-17, לפרוטוקול מיום 22.3.2023:

"לעולם לא היה דיון מה קורה בתסריט א' או מה קורה בתסריט ב'"

.....

"בשיחות שקיימנו בזמן שהיינו ביחד, כשדיברנו על עתידינו, לא דיברנו על תסריט של מה קורה נפרדים" (השגיאות במקור – א.א.ס)

382. לא ניתן ליישב בין טענת האיש לתכנון כלכלי משותף עבור תקופה הצופה פני עתיד רחוק לבין עדותו כי הצדדים אינם מקיימים מערכת יחסים זוגית כעשור. ראו עדות האיש בפרוטוקול הדיון בבית הדין הרבני מיום 1.1.2019, עמ' 1, שו' 21-24, ועמ' 2, שו' 25, (שצורף כנספח ז לתצהיר האשה):

"אנחנו מזה כעשור במערכת יחסים שאינה קיימת... אנחנו כמו זיירם שגרים באותו בית. ככה זה היה שנים רבות... ימים על גבי ימים בלי לדבר".

383. לא מצאתי לקבל את טענת האיש, כי לולא הסתמכותו על נכסי האשה, לא היה מטמיע את רכושו והכנסתו ברכוש המשותף – הכנסות האיש מעבודתו נצברו בתקופת החיים המשותפת, שמימנו את חלקן הארי של הוצאות המשפחה בהיות האיש המפרנס העיקרי במשפחה. על כן, לא מדובר בהטעמה של נכס חיצוני ברכוש משותף, אלא בנכס שהוא משותף מעצם הגדרתו. מנגד, נכסי האשה נצברו שלא בתקופת החיים המשותפים ולא כתוצאה ממאמץ כלכלי משפחתי.

בנוסף, טענה זו אינה מתיישבת עם העובדה כי במהלך החיים המשותפים רכשו הצדדים בית למגוריהם. כך שלא ניתן לטעון כי האיש כילה את הכנסתו בדמי שכירות על סמך הסתמכותו לזכויות בנכסי האשה. הכנסת האיש מימנה את הלוואת המשכנתה שניטלה בגין בית מגורים בבעלות הצדדים,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 כאשר האשה הבאה את ההון הראשוני לרכישת בית המגורים ממכירת הדירה שהיתה בבעלותה ב-
2 .FFF

3
4 384. אין ממש בטענת האיש, כי כוונת שיתוף ספציפי נלמדת מהפקדת האשה את דמי השכירות
5 בחשבון המשותף. ואסביר. כפי שהאיש אישר בעדותו, עד לשנת 2016 כשנה בטרם מועד הקרע,
6 החזיקה האשה בחשבון בנק פרטי (עמ' 344, שו' 32, לפרוטוקול מיום 22.2.2023). עוד העיד האיש כי
7 "חלק מדמי השכירות" הופקדו בחשבון האשה" (עמ' 345, שו' 3, לפרוטוקול מיום 22.2.2023). בנוסף,
8 אישר האיש כי עד לחודש נובמבר 2016 מועד סגירת חשבון האשה, באותן פעמים בודדות שבהן אסף
9 דמי שכירות ששולמו בצ'קים, מסרם לאשה שהפקידה אותם בחשבונה הפרטי (עמ' 396, שו' 24-27,
10 לפרוטוקול הדיון מיום 22.2.2023). האיש לא הכחיש את טענת האשה (סעיף 32 לכתב ההגנה מטעם
11 האשה), כי דמי השכירות נועדו לשם השתתפות בהוצאות המשפחה ולמימון הוצאות אשה, בדומה
12 לשימוש שנעשה בהם כאשר הופקדו בחשבון האשה – ולא ביטוי להסכמה אשר לשיתוף בנכסים. ראו
13 עדות האיש בפרוטוקול הדיון מיום 9.11.2022, עמ' 291, שו' 1-3:

14
15 "הכספים בסופו של דבר שהיא תרמה לחיי המשפחה זה היה או
16 מהחשבון שלה או מהחשבון המשותף, לגברת אכן היה חשבון בנק
17 שלה, לדעתי בנק דיסקונט, חלק מכספי הדירות אכן הופקדו שם."
18

19 לעניין זה יצוין, כי אכן ניתן ללמוד מהשימוש בדמי השכירות לצורך מימון הוצאות המשפחה
20 כהסכמה תחומה לשיתוף בפירות שהופקו מהעץ/הנכס החיצוני. עם זאת, אין משמעה של הסכמה
21 לשיתוף בעץ/בנכס החיצוני עצמו (ראו: ש' ליפשיץ, השיתוף הזוגי, 187 (תשע"ו)).

22
23 385. אשר לטענת האיש, כי הוא אסף את הצ'קים וכספי המזומן, שניתנו עבור דמי השכירות,
24 משוכרי שלוש הדירות פעמי מספר. לא מצאתי בעצם איסוף דמי השכירות מספר פעמים בלבד כדי
25 ללמד על כוונת שיתוף מצד האשה בנכסיה. לחיזוק האמור, האיש אישר כי בקשת האשה ממנו לאסוף
26 את הצ'קים ששולמו בגין דמי השכירות לא ביטאה הצהרה מצידה על כוונת שיתוף בנכסיה. לשם
27 הנוחות, ראו עדות האיש בעניין זה בפרוטוקול הדיון מיום 22.2.2023 עמ' 397 שו' 3-8:

28
29 "כב' הש' אילוטוביץ סגל: "אבל יש לי שאלה אז. היית מעורב בזה, כמו
30 שאתה יודע, אתה הבעל שלה והיא מבקשת שתעזור לה. לא מתוך זה
31 שהיא באה ואומרת שעכשיו אתה שותף שלי. אתה עו"ד, אתה עובר שם
32 באזור, תגבה עבורי את הצ'קים, ממילא אנחנו נהנים מהפירות. זה
33 עדיין לא בא ואומר שזה שאתה עושה חוזה, הופך אותך עכשיו לבעלים.
34 העד, מר X: אני מסכים."
35

36 יתרה מכך, האיש לא הכחיש כי אסף את דמי השכירות ששולמו במזומן על ידי אחת
37 מהשוכרות שלוש פעמים בלבד. כלומר, לא היה מדובר בנוהג קבוע, וגם לא בתדירות של "מעט לעת",
38 וזאת בשים לב שמדובר על תקופה משותפת כבת 15 שנים (עמ' 395 שו' 16-17 לפרוטוקול הדיון מיום
39 .(22.2.2023)

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 כך גם לא מצאתי כי הוכחו השקעות של האיש בנכסי האשה, ואף טענתו הרפה של האיש
2 למימון "הוצאות שונות" של נכסי האשה הופרכה. כך למשל: האיש לא הכחיש בעדותו כי המרפסות
3 שנבנו בנכסי האשה מומנו על ידי הורי האשה (עמ' 374 שו' 15-16 לפרוטוקול מיום 22.2.2023). האיש
4 לא ידע לציין אילו תיקונים בוצעו בשלוש הדירות ("אני חושב שהיה משהו עם החלון של המרפסת
5 למשל. אני באמת לא זוכר. מודה שאני לא זוכר" בעמ' 393 שו' 6-7, לפרוטוקול מיום 22.2.2023);

6
7 לא נטען מטעם האיש כי בוצעו בנכסי האשה שיפוצים או תוספות בנייה מסיביות (מלבד
8 בניית המרפסות שמומנה על ידי הורי האשה) – כך שקל וחומר לא הוכחו השקעות כספים לצורך
9 שיפוצים או השבחות בנכסי האשה מצד האיש.

10
11 387. אין בתשלום הוצאות המסים, ולבטח לא הוצאות סמליות כגון תשלומי הביטוח, כדי ללמד
12 על כוונת שיתוף או על זכויות של האיש בנכסי האשה. ולעניין זה יאמר, טענת האיש כי דמי השכירות
13 הופקדו בחשבון המשותף ומימנו חלק מהוצאות המשפחה משמשת כחרב פיפיות נגדו לעניין זה. ככל
14 שלשיטת האיש, דמי השכירות היו משותפים והופקדו בחשבון המשותף, אזי אלה גם מימנו, בין היתר,
15 את תשלומי המסים והביטוח.

16
17 388. הצדדים מעולם לא התגוררו באחד מנכסי האשה. האיש הודה בעדותו כי האשה לא הצהירה,
18 במפורש, אף פעם כי נכסיה הם רכושם המשותף של הצדדים.

19
20 389. אשר לטענת האיש, כי לולא היה מסתמך על הכללת נכסי האשה ברכוש המשותף, התנהלותו
21 הכלכלית הייתה אחרת וזאת לשם צבירת חסכונות לעת זקנתו – נראה כי אמנם הצדדים צרכו את
22 עיקר הכנסותיהם ולא קימצו ידיהם בהוצאות הצריכה. עם זאת, מעדות האיש לא נלמד כי התנהלות
23 זו נבעה מהסתמכות האשה על נכסיה ולא מהסתמכותו שלו עליהם. לפי עדות האיש, התנהלותה
24 הכלכלית של האשה היא שאופיינה באורח חיים רווי הוצאות ונהנתנות, בעוד האיש עצמו היה מחושב
25 יותר – ראו עדות האיש (בפרוטוקול הדיון מיום 9.11.2022 עמ' 274 שו' 11-14):

26
27 "כמו שגבירתי מבינה, הבית היה עתיר הוצאות, אגב עם נוגעים בנושא
28 הזה, כי יש איזשהו רצון להתמקד בו, ההוצאות האלה לא היו שלי,
29 החיים שלי תמיד היו מאוד פשוטים, לי לא היה את ההאוטלנדר, לי לא
30 היה דברים שהוצאתי על עצמי"
31

32 עם זאת, האיש אכן הקפיד לנתב חלק מהכנסתו לצרכי השקעה. ראו עדות האיש בפרוטוקול
33 הדיון מיום 9.11.2022 עמ' 301 שו' 29-30:

34
35 "... אני מעורב במיזמים שונים שבהם השקעתי כספים או שזה אנשים
36 שאני חבר שלהם ואני מעורב בתור פאונדר באחוזים כלשהם."
37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

1 מנגד, האשה העידה שלא חסכה את דמי השכירות (עמ' 437, שו' 9-10, לפרוטוקול מיום
2 (22.2.2023).

3 390. היה בעדות האיש כדי לכרסם בטענתו כי היה מעורב ומעורה בנעשה בנכסי האשה לרבות
4 בהליכי בנייתו, טיפול בבעיות שוטפות וכיו"ב. כאמור, האיש לא זכר האיש את שמו של קבלן הבנייה
5 (עמ' 390 שו' 8-9 לפרוטוקול הדיון מיום 22.2.2023); האיש לא ידע לנקוב בשמות שוכרי שלוש הדירות
6 (עמ' 394 שו' 21-22, לפרוטוקול הדיון מיום 22.2.2023), וכלל הרושם היה כי האיש לא היה מעורה
7 בנעשה בנכסי האשה.

8
9 391. אמנם האשה לא שללה בעדותה את האפשרות שהאיש "עבר" על הסכמי השכירות. עם זאת,
10 וכפי שהעידה נראה שלנוכח עיסוקו ומומחיותו המקצועית של האיש, עורך דין בתחום המסחרי, אך
11 טבעי שיבחן את הסכמי השכרת נכסיה של רעייתו. עם זאת, אין בכך די להקנות לו זכויות באותם
12 נכסים רק מן הטעם שסייע לאשתו ועבר על טיטת הסכם שכירות, והדברים ברורים (עמ' 435, שו'
13 26, לפרוטוקול הדיון מיום 22.2.2023).

14
15 392. יש לתת את הדעת על כך שהאיש לא טען באופן מובחן ופרטני ביחס לכל אחד מנכסי האשה.
16 **האיש טען לכוונת שיתוף בכלל נכסי האשה.** לשם הוכחת שיתוף ספציפי בנכסים חיצוניים, יש
17 להוכיח בעובדות כוונת שיתוף ביחס לכל אחד ואחד מהנכסים החיצוניים. לנוכח האמור, אין די
18 בהפקדת דמי השכירות בחשבון המשותף החל משנת 2016 או שימוש בהם לשם הוצאות המשפחה
19 כדי ללמד על שיתוף ספציפי בכל אחד מנכסי האשה.

20
21 393. מכאן, טענת האיש לשיתוף כלל נכסי האשה כחלק מהרכוש המשותף, ללא כל התייחסות
22 מובחנת, נפרדת ופרטנית ביחס לכל אחד מהנכסים, ללא הבאת ראיות היא חסרת אחיזה משפטית
23 ועובדתית. כך גם מצאתי כי על פי סעיף 5 (א) (1) לחוק יחסי ממון, מאחר שנכסי האשה הוענקו לה
24 במתנה, בטרם מועד הנישואין ושבנייתם מומנה על ידי הוריה, אזי הם מהווים נכסים חיצוניים, שלא
25 חל כל שיתוף לגביהם.

26
27 394. **התוצאה – לא מצאתי כי האיש עמד בנטל הנדרש על פי הדין לשם הוכחת השיתוף הספציפי**
28 **בנכסי האשה. זולת מטענתו לציפיותיו לשיתוף שכזה, לא הובאה כל עדות או ראיה שיש בהן**
29 **כדי לבסס את קיומו של מצג או שיתוף ספציפי בנכסי האשה. משכך מצאתי לדחות את תביעת**
30 **האיש לשיתוף ספציפי בנכסי האשה.**

31
32
33 395. **אשר לסוגיית הוצאות –** זאת תידון בסוף הפרק האחרון בפסק הדין הכולל בכלל התובענות.
34
35

36 **עתה אעבור לדון בתובענה לדמי שימוש שהגיש האיש.**
37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

התביעה לדמי שימוש – תלה"מ 22-12-60346

האם האיש זכאי לדמי שימוש עבור שימושה הבלעדי של האשה בבית המגורים? ככל והתשובה לשאלה האמורה היא חיובית, אזי מתעוררת שאלה נוספת והיא מאיזה מועד חל החיוב: החל מחודש פברואר 2018, מועד עזיבת האיש את בית המגורים או שמא ממועד מאוחר יותר?

אלו עיקר השאלות המונחות לפתחי והנדרשות להכרעה.

רקע עובדתי וטענות הצדדים

396. ביום 28.12.2022 הגיש האיש תביעה לפסיקת דמי שימוש ראויים על שימושה הבלעדי של האשה בבית המגורים, וזאת החל מחודש פברואר 2018, מועד עזיבתו את בית המגורים.

397. ביום 7.2.2023 הגישה האשה בקשה להורות על העמדת בית המגורים להשכרה לאלתר, נוכח קשייה לשאת בנטל הוצאות החזקתו הגבוהות. בבקשתה טענה האשה, כי עם קבלת התביעה לדמי שימוש הציעה לאיש באמצעות פניית בא כוחה לבאת כוחו להשכיר את בית המגורים. נטען כי האיש אמנם הסכים להצעה, אך האשה נאלצה להגיש לבית המשפט את הבקשה האמורה היות והאיש הכפיף את הסכמתו להעמדת בית המגורים להשכרה בתנאים בלתי סבירים (כגון, העמדתו לשכירות לטווח קצר לשם מכירתו בטרם איזון משאבים כולל).

398. ביום 7.2.2023 ניתנה החלטה בבקשה להשכרת בית המגורים, שבה נדרשה האשה להבהיר את בקשתה להעמיד את בית המגורים להשכרה חלף בקשות רבות של האיש לפירוק שיתוף מידי שלו, תוך הפקדת כספי תמורת מכירתו בנאמנות. על פי ההחלטה מיום 7.2.2023 האשה הגישה את הבהרתה, שלפיה התנגדותה לפירוק שיתוף מידי בבית המגורים, בטרם עריכת איזון המשאבים כולל תסב לה נזק כלכלי כבד.

399. ביום 15.8.2023 פינתה האשה את בית המגורים ומאז הוא עומד ריק וללא שימוש.

טענות האיש

400. האיש אינו מתגורר בבית המגורים החל מחודש פברואר 2018. מדובר בבית מגורים דו-קומתי בהרצליה פיתוח, המכיל שמונה חדרים. דמי השכירות המשולמים עבור שכירת בתים דומים באזור בית המגורים הם בטווח מחירים של 22,500-80,000 ₪.

401. על האשה לשלם דמי שימוש החל מיום 10.2.2018, מועד עזיבת האיש את בית המגורים בתוספת ריבית והצמדה. לחילופין שיעור חיוב הדרגתי ומצטבר לפי מועדי עזיבת כל אחד מהילדים את בית המגורים. לחילופי חילופין, ממועד הגט, 10.8.2022.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 402. האיש עזב את בית המגורים מתוך ראייתו את טובת הילדים ובשל האשמתו על ידי האשה
2 בפדופיליה.
3
- 4 403. האשה אינה נושאת בדמי שימוש בגין מגוריה בבית המגורים. מנגד, האיש נשא ועודנו נושא,
5 בהוצאות רבות הנובעות בעיקרן משימושה הבלעדי של האשה בבית המגורים כגון: השתתפות בשיעור
6 של 75% מהחזר המשכנתה (המהווה סך של כ-4,050 ₪); חיובו בסך של 4,050 ₪ בגין חיובו בהוצאות
7 מדור של הילדים (חיוב שהלך ופחת עד לביטולו המלא, עם ביטול החיוב עבור חלקו של כל אחד
8 מהילדים שעבר להתגורר עמו); נשיאתו בעין בהוצאות המדור והמחיה של הילדים במהלך שהותם
9 בביתו. כיום משלמת האשה את חלקה בהחזר השכנתה, 25% מההחזר החודשי באמצעות הוראת
10 קבע, אך בתקופה שקדמה לחיובה בהוראת קבע איחרה בתשלום ההחזר החודשי דבר שהביא לפגיעה
11 בדירוג האשראי של האיש.
12
- 13 404. האשה התגוררה בגפה בבית המגורים למעלה משנה, החל מיום 27.5.2022, מועד מעברה של
14 הקטינה לבית האיש, האחרונה מבין הילדים שנותרה להתגורר עם האשה. מוכחשת טענת האשה, כי
15 כיום הבנים הבגירים מתגוררים עמה בבית המגורים.
16
- 17 405. הצדדים התגרשו כאמור ביום 10.8.2022. לשם קבלת הגט נאלץ האיש לשלם לאשה כספים,
18 וזאת לאחר שנים רבות שבהן סירבה האשה להתגרש.
19
- 20 406. האיש עתר לפירוק שיתוף עוד ביום 3.10.2018 (במסגרת רשימת הפלוגתאות שהוגשה
21 מטעמו). בהמשך, הגיש האיש בקשות שונות לפירוק השיתוף בבית המגורים, אך האשה עמדה על
22 סירובה לעשות כן, וזאת חרף העובדה שהיא התגוררה עד לאחרונה בגפה בבית המגורים. כך גם האשה
23 ביקשה לסכל את פירוק השיתוף באמצעות הגשת בקשתה מיום 7.2.2023 להעמדת בית המגורים
24 להשכרה.
25
- 26 407. בעניינו, לא חל שיהוי. האשה לא הוכיחה את התנאים שהעמידה ההלכה הפסוקה לשם
27 הוכחת שיהוי: ויתור על זכות ושינוי לרעה. האיש מעולם לא ויתר על זכאותו לקבלת דמי שימוש, וכי
28 זכויותיה של האשה קופחו.
29
- 30 408. אין יסוד לנימוק האשה בנוגע להתנגדותה מן הטעם, כי פירוק שיתוף מיידי ימנע ממנה את
31 האפשרות לרכוש את חלקו של האיש בבית, בהינתן שהאשה בעלת שלוש דירות בצפון תל אביב.
32
- 33 409. האיש זכאי לדמי שימוש מכוח הוראת הדין: סעיף 33 לחוק המקרקעין; סעיף 1 (א) לחוק
34 עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979; סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (זכות הקניין).
35
- 36 410. מגמת הפסיקה העדכנית היא, כי יש להכריע בתביעה לדמי שימוש במנותק משאלת האשם,
37 ודי בעצם השימוש הבלעדי של אחד הצדדים בנכס משותף (בע"מ 9881/05 פלוני נ' פלוני (9.4.2006)).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

טענות האשה

411. התביעה אינה מגלה עילה. הסיבה לכך היא שגם אם יוכיח האיש את העובדות הנטענות בכתב התביעה, הרי שלא עומדת לו הזכות לדמי שימוש, ובפרט לא החל מחודש פברואר 2018, מועד נטישת התובע את משפחתו. התובע כאמור, עזב את בית המגורים מיוזמתו, מבלי שנמנע ממנו השימוש בו.

412. התביעה היא טרדנית וקנטרנית. חיזוק לאמור נלמד מסיכול האיש את הצעת האשה להעמדת בית המגורים להשכרה. מטרת התביעה היא הפעלת לחץ כלכלי עם האשה לשם ויתורה על זכויותיה ברכוש המשותף.

413. התביעה הוגשה בשיהוי של לכל הפחות חמש שנים, משך הזמן שחלף מאז עזיבת האיש את בית המגורים. האיש עותר לחיוב בדמי שימוש לתקופה בת חמש שנים, בסכום העולה על סך של 500,000 ₪. על פי הפסיקה, לא ניתן לתבוע לחיוב רטרואקטיבי בדמי שימוש, אלא רק החל מיום הגשת התביעה.

414. האיש עתר לראשונה לפירוק השיתוף בבית המגורים בחודש יוני 2020, בעתירתו לכך בתביעת הרכוש שהגיש, ורק ביום 26.1.2022 הגיש האיש לראשונה בקשה לפירוק שיתוף. מכך ניתן ללמוד על ויתורו על דמי שימוש ועל הסכמתו למגורי האשה בבית המגורים ללא תמורה, שיצרו הסתמכות אצל האשה.

415. לא ניתנה הוראה על פירוק השיתוף או על פינוי האשה מבית המגורים.

416. הצדדים התגרשו רק ביום 10.8.2022. הסיבה לכך כי האיש לא הוכיח עילת גירושין, כקבוע בפסק דינו של בית הדין הרבני מיום 19.7.2022, שבו חויב האיש בפיצוי גירושין בסך של 100,000 ₪.

417. האיש חויב בתשלום החזר המשכנתה בשיעור של 75%. חיוב זה מלמד כי בעצם מגוריהם של הילדים בבית המגורים, פטר בית המשפט את האיש מחיוב במדורס. הגשת בדיעבד של התביעה לדמי שימוש היא למעשה תביעה המקפלת בחובה הפחתה רטרואקטיבית של מזונות הילדים.

דיון והכרעה

418. לאחר עיון במלוא התשתית העובדתית והראייתית, תוך יישום הדין, מסקנתי היא כי דין התביעה להתקבל באופן חלקי. ואסביר.

המתווה הנורמטיבי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
 תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
 תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
 תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 חיובו של שותף בנכס לשלם לשותפו בנכס דמי שימוש עבור השימוש שהשתמש בנכס נובע
 2 מכוח הקבוע בסעיף 33 לחוק המקרקעין ובחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979.
 3
- 4 420. בע"א 1492/90 זרקא נ' סלמאן (20.1.1993) (להלן – "הלכת זרקא") נקבע כי חיובו של שותף
 5 לדמי השימוש, הנובע מסעיף 33 לחוק המקרקעין, מותנה בשימושו הבלעדי של אותו שותף בנכס, כך
 6 שנמנע מיתר השותפים להשתמש אף הם בנכס. עוד נקבע, כי נטל השכנוע מוטל על הטוען שנמנע ממנו
 7 השימוש בנכס.
- 8 421. אשר לחיוב בדמי שימוש עת עסקינן בשותפים שהם בני זוג, נקבע כי יוטל חיוב בדמי שותף,
 9 ככל שהשימוש נאסר על בן זוג התובע את דמי השימוש, להבדיל משימוש שהוא כתוצאה מ"עזיבה
 10 סתם" של בן הזוג המשתמש בנכס (בע"מ (י-ם) 674/01 שרעבי נ' בר שי (19.9.2002) (להלן – "עניין
 11 שרעבי").
- 12
- 13 422. ברוח זו נקבע בבע"מ 5357/2006 פלוני נ' פלונית (22.10.2006) כי "אין פירושו של דבר שכן
 14 הזוג הנשאר בדירה הופך באחת לשוכר בעל כורחו" (להלן – "הלכת פלוני").
- 15
- 16 423. לצד זאת, בבע"מ 9881/05 פלוני נ' פלונית (9.4.2006) נקבע כי:
 17 **"העובדה שעקב סכסוך עוזב אחד מבני הזוג את דירת המגורים – אפילו
 18 מרצונו – אינה מעידה לכשעצמה כי הוא מוותר על זכויותיו הקנייניות
 19 בדירה, ובכלל זאת הזכות ל"שכר ראוי עבור השימוש" (להלן – "הלכת
 20 פלוני 9881/05").**
- 21
- 22 424. על פי הפסיקה, תביעה לפירוק שיתוף מלמדת על העדר הסכמה לשימוש הבלעדי שעושה
 23 שותף בנכס. עוד נפסק כי תביעה לפירוק שיתוף מהווה גילוי דעת לעתור לדמי שימוש בגין שימוש
 24 בלעדי כנגד הסכמת השותף העותר לפירוק השיתוף (עמ"ש (ת"א) 7396-12-09 פלוני נ' אלמוני
 25 (21.4.2013); עמ"ש (חי' 13-05-29522 מ.ח.ל נ' ל.א (9.3.2013)).
- 26
- 27 425. בהינתן דין זה, יש לבחון את זכאות האיש לדמי שימוש עבור מגורי האשה בבית המגורים,
 28 וככל שקיימת זכאות מעין זו – על איזו תקופה היא חלה.
- 29
- 30 426. לאחר שמיעת טענות הצדדים ועדותם, לא נראה כי יש מחלוקת בין הצדדים כי האיש לא
 31 נאלץ בעל כורחו לעזוב את בית המגורים. האיש נימק את עזיבתו ב"ראיית טובת הילדים" (סעיף 9
 32 לכתב התביעה"), וכי "היו נסיבות ברורות מאוד שבהן לא העזתי כבר להיות איתה תחת קורת אותה
 33 קורת גג" (עמ' 413, שו' 5-6, לפרוטוקול הדיון מיום 22.2.2023). יתרה מכך, האיש אישר בעדותו כי
 34 במועד עזיבתו את בית המגורים כבר היה בקשר עם בת הזוג שלו כיום (עמ' 412, שו' 21-24, לפרוטוקול
 35 מיום 22.2.2023).
- 36
- 37 427. על פי הפסיקה, אין חיוב בדמי שימוש כלפי בן זוג שעזב את דירת המגורים מרצונו (ראו הלכת
 38 זרקא; עניין שרעבי; הלכת פלוני; עמ"ש 13-05-29522 מ.ח.ל נ' ל.א (9.3.2013). עם זאת, ותוך יישום

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 הוראות הדין הרלוונטיות שלעיל, אין בעובדה שהאיש עזב את בית המגורים מרצונו בחודש פברואר
2 2018 כדי ללמד על הסכמתו לשימושה הבלעדי של האשה בבית המגורים, ואין להסיק ממנה על ויתורו
3 על זכותו לדמי שימוש באופן גורף. ישנה פסיקה המסייגת את קביעת הפסיקה השוללת זכאות לדמי
4 שימוש מבן זוג העוזב מרצון את דירת המגורים, וקובעת כי אין בעזיבת בן זוג את דירת המגורים
5 בעיצומו של הסכסוך כדי להעיד על ויתורו על זכויותיו "מעטה ועד עולם" (בע"מ 9126/05 פלונית נ'
6 פלוני (26.1.2006)).
7
8 428. על כן, אין ממש בטענת האשה כי תביעת האיש היא קנטרנית בהיותה נטולת עילה עת עזב
9 האיש את בית המגורים מרצונו לטובת אשה אחרת. המעיין בסיכומי האשה יראה כי נטען שעילת
10 התביעה התגבשה בחודש 2/2018, עם עזיבת האיש את בית המגורים (סעיף 35 לסיכומי האשה). טענה
11 זו אינה מתיישבת כי התביעה נטולת עילה.
12
13 429. ביום 1.1.2019 פקע הצו למדור ספציפי שהטיל בית הדין הרבני על בית המגורים מחודש מרץ
14 2018, במסגרת תביעת האשה לשלום בית.
15
16 430. ביום 10.6.2020 הגיש האיש תביעת רכוש, שבה עתר לפירוק השיתוף בבית המגורים.
17
18 431. אין חולק, כי האיש עזב את בית המגורים בחודש פברואר 2018. עם זאת, רק ביום 10.6.2020
19 הגיש תביעה שבה עתר לפירוק השיתוף בבית המגורים.
20
21 432. אשר לתקופה שממועד עזיבת האיש את בית המגורים (חודש פברואר 2018) ועד עתירתו
22 לפירוק השיתוף זכויות הצדדים בבית המגורים (10.6.2020) – מכוח יישום הדין שנסקר לעיל על
23 נסיבות המקרה דנן, אזי המועד המוקדם ביותר שזכאי האיש לדמי שימוש הוא מועד ביטוי גילוי
24 הדעת, כי הוא אינו מסכים לשימושה הבלעדי של האשה בבית המגורים, שכפי שבא לידי ביטוי
25 בתובענה שבה עתר לפירוק השיתוף.
26
27 433. האיש עתר כי החיוב בדמי שימוש יחל מיום עזיבתו את בית המגורים. עם זאת, מיישום הדין
28 על נסיבות המקרה, שבהן האיש עזב את בית המגורים מרצונו ועבר להתגורר עם בת זוגו החדשה, יש
29 לראותו כמי שויתר על זכאותו לדמי שימוש ביחס לתקופה שממועד עזיבתו את בית המגורים ועד
30 למועד עתירתו לפירוק השיתוף. לא מצאתי בנימוקי האיש לעזיבתו, כאלה המקנים לו זכאות לדמי
31 שימוש החל מיום עזיבתו את בית המגורים, וזאת מהטעמים שלהלן:
32
33 אשר לעזיבת האיש מתוך ראייתו את טובת הילדים – בחלק נכבד של המקרים, אם לא
34 ברובם, האווירה השוררת במעונם של בני זוג המתגוררים יחדיו עת מתנהלים ביניהם הליכים
35 משפטיים מתוחה ונפיצה. לצד זאת, קבלת טענה זו כתומכת בחיוב בדמי שימוש החל ממועד עזיבת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 בית המגורים אינה רצויה מטעמי מדיניות משפטית. קבלת טענה זו תביא לחיוב גורף ולא מידתי בדמי
2 שימוש, בניגוד לדין הקיים ולהלכה הפסוקה.
- 3 **טענת האשה כי האיש פדופיל** – העלאת טענה זו כגורם שהביא לעזיבת האיש את הבית
4 הועלתה לראשונה בסיכומי האיש, ועל כן היא מהווה הרחבת חזית אסורה, ודי בכך כדי לדחותה.
5 מעבר לצורך, דין הטענה להדחות גם לגופה. לפי דברי באת כוחו של האיש נודע לו על האשמה זו רק
6 במהלך דיון בביתה דין הרבני (פרוטוקול הדיון מיום 9.5.2022, עמ' 219, שו' 1-3). האיש עזב את בית
7 המגורים בחודש 2/2018 וההליכים בבית הרבני נפתחו חודש מאוחר יותר ביום 21.3.2018 (עם הגשת
8 תביעת האשה לשלום בית). מכאן, האשמת האשה את האיש בפדופיליה נודעה לו רק לאחר עזיבתו
9 את הבית, ומשום כך לא יכולה להוות הגורם לעזיבתו.
- 10 434. **אשר לתקופה שממועד עתירת האיש לפירוק שיתוף (10.6.2020) ועד להיום** – מצאתי כי יש
11 ממש בטענת האשה, שלפיה יש צורך בהכרעה בכלל השאלות הרכושיות, בד בבד עם איזון המשאבים,
12 וזאת בטרם מתן צו לפירוק שיתוף. על פי ההלכה הפסוקה, עיכוב פירוק השיתוף לשם מתן אפשרות
13 לאחד מבני הזוג לרכוש, או לשקול את האפשרות לרכוש, את חלקו של בן זוגו בנכס המשותף עם סיום
14 איזון המשאבים כולל, הוא ראוי וסביר (בעמ"מ 9267/09 פלונית נ' פלוני (2.3.2010)). שם נפסק כי
15 השעיית פירוק השיתוף עד לעריכת איזון משאבים כולל על מנת לאפשר לבת הזוג אפשרות לרכוש את
16 חלקו של בן זוגה בדירת המגורים היא ראויה, וכי פירוק שיתוף מיידי מגביר את חוסר השוויון שבין
17 הצדדים בהגדלת יתרונו של הצד החזק כלכלית.
- 18
- 19 435. מצאתי גם טעם בטענת האשה, כי לא ניתן פסק דין לאיזון משאבים ולא צו לפירוק השיתוף
20 בבית המגורים. לפי הפסיקה, הכלל הוא כי מועד תחילת החיוב בדמי שימוש לא יקדם ממועד שבו
21 הורה בית המשפט על פירוק השיתוף בפועל (עמ"מ 7396-12-09 פלונית נ' אלמוני (21.4.2013); תלה"מ
22 (ת"א) 52551-05-17 פלוני נ' פלונית (21.5.2018)).
- 23
- 24 436. **אשר לתקופה שהחל ממועד גירושי הצדדים (10.8.2022)** – בעמ"מ (ת"א) 7396-12-09
25 פלונית נ' אלמוני (21.4.2013) נקבע, כי אשר לתקופה שלאחר מועד הגירושין, הכלל הוא שהצד שנשאר
26 בדירת המגורים יחויב בדמי שימוש, ואילו החרג, שלא חל במקרה שלפני, הוא פטור מחיוב בדמי
27 שימוש, שיוחל רק בנסיבות של ויתור מפורש.
- 28
- 29 437. בנוסף, יש לתת משקל לעובדה כי החל מיום 17.5.2022, האשה גרה בגפה בבית המגורים. לא
30 נעלמה מעיני טענת האשה כי כיום הבנים הבגירים מתגוררים עמה. עם זאת, בענייני הצדדים גרושים,
31 כך שגם אם היה מקום לתת משקל למגוריהם של ילדים בגירים בבית המגורים בעת ההכרעה בסוגית
32 דמי שימוש, ספק אם יש לכך רלוונטיות עת עסקינן לאחר סידור הגט. בנוסף, בניגוד לנטען בעמ"מ
33 9881/05 פלוני נ' פלונית (9.4.2006), לא נקבע כי במקרים שבהם מתגוררים בבית המגורים ילדיהם
34 החיילים של בני הזוג אזי מוכר פטור מחיוב בדמי שימוש. כל שנקבע כי מצב זה מעורר שאלות, שיש

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 לדון בהם במצבים המתאימים, וזאת מבלי לקבוע מסמרות בכך. מה גם, שבעניינו, טענת מגוריהם של
2 הבנים בבית המגורים נטענה על ידי האשה רק עתה בסיכומים ללא תימוכין וללא ראיות.
3
- 4 438. אשר לטענת האשה כי **שיהוי** האיש בהגשת התביעה הביא להסתמכות שפגעה בה לרעה בכך
5 שלא הגישה בקשה להארכת הצו למדור ספציפי עם פקיעתו. טענה זו נגועה בחוסר תום לב ומעין
6 הודאה בניצול ההליכים המשפטיים, ואסביר. הצו למדור ספציפי הוטל על ידי בית הדין הרבני
7 במסגרת תביעת האשה לשלום בית. כלומר, תכליתו הייתה לשמש כלי לשיקום חיי הנישואין של
8 הצדדים על ידי שובם למגורים משותפים בבית המגורים. תכלית צו למדור ספציפי אינה לשמש כמגן
9 כנגד תביעה לדמי שימוש. כל כן, יש טעם לפגם בטענת האשה, כי לו הייתה יודעת שהאיש עתיד להגיש
10 תביעה לדמי שימוש, הייתה מגישה בקשה להארכת הצו למדור ספציפי מתוך מניע זר, כדי לפטור
11 אותה מחיוב זה, ולא מתוך המניע שלשמו נולד הצו, כלי לשובם של הצדדים לשלום בית.
12
- 13 439. לא מצאתי לקבל את טענת האשה, כי לאיש לא נגרם נזק כלכלי משימוש האשה והילדים
14 בבית המגורים היות ששימוש זה נלקח בחשבון במסגרת ההחלטה למזונות זמניים, ועל כן האיש לא
15 חויב בדמי מדורם. בניגוד לנטען, בהחלטה למזונות זמניים אכן הוטל חיוב בגין מדור הילדים – ראו
16 סעיף 57 (א) להחלטה למזונות זמניים, שבה חויב האיש בסך של 4,050 ₪ לחודש "עבור המדור
17 והחזקתו". מה גם, טענה זו סותרת את האמור בסעיף 7 לסיכומי האשה, שבה צוין כי בהחלטה
18 למזונות זמניים נפסק סך של 4,050 ₪ "עבור המדור של שלושת הקטינים והחזקתו".
19
- 20 440. **בקשת האשה להשכרת בית המגורים הוגשה ביום 7.2.2023** – כחמש שנים לאחר פתיחת
21 ההליכים המשפטיים ועזיבת האיש את בית המגורים, וכחודש וחצי לאחר הגשת תביעת האיש לדמי
22 שימוש. ניתן להניח, כי תביעת דמי השימוש היוותה את הגורם, או לכל הפחות הגורם העיקרי, להגשת
23 בקשת האשה להשכרת בית המגורים. מעבר לכך שמסקנה זו נובעת מסמיכות הזמנים שבין הגשת
24 התביעה לבין הגשת הבקשה, האשה אף ציינה את הגשת תביעת דמי השימוש כאחד מנימוקי בקשתה
25 להשכרת בית המגורים.
26
- 27 441. לאורך התקופה הארוכה שבין מועד פתיחת ההליכים לבין מועד הגשת הבקשה להשכרת בית
28 המגורים, לא הביעה האשה כל נכונות לפנות את בית המגורים, גם שנתרה להתגורר בגפה באותו בית
29 מגורים, הנפרש על פני כחצי דונם והמכיל שבעה חדרים. אדרבא, **האשה דחתה בכל תוקף את**
30 **בקשותיו החוזרות ונשנות של האיש למתן צו לפירוק שיתוף**.
31
- 32 נכונות האשה לפנות אך עתה את בית המגורים רחב הממדים, תוך מתן אפשרות לאיש ליהנות
33 מחלקו בבית המגורים על ידי השכרתו, נולדה רק על רקע האפשרות כי תחויב בדמי שימוש בגין
34 שימושה הבלעדי בבית המגורים. לא נעלמה מעיני טענת האשה, כי נטל הוצאות החזקה הגבוהות
35 של הבית הוא שהביאה ליזום את העמדת הבית להשכרה, עם זאת התנגדות האשה לפירוק השיתוף

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

בבית גם לאחר מתן ההחלטה מיום 24.10.2022, שהורתה על השהיית מזונות הקטינה ועל השהיית חיוב האיש בהוצאות החזקת מדורה, נוטלת את עוקצו של נימוק זה.

442. בל נשכח, כי האישה היא בעלת שלוש דירות, שאליהן יכלה לעבור, בכל עת, במהלך התקופה שחלפה מאז מועד עתירת האיש לפירוק השיתוף בבית המגורים. כך שבעניינו, מצאתי בהתנהלותה של האשה חוסר תום לב וחוסר הגינות. בפרט כאשר לאורך שימושה הבלעדי בבית המגורים, נשא האיש בשיעור השתתפות של 75% מהחזר המשכנתה בד בבד לנשיאתו בדמי מדורם והוצאות מדורם של הקטינים עת כבר התגוררו בביתו.

443. כאמור בפסק הדין, בנוסף לדמי השימוש, חויבה האשה בשיעור של 50% מההחזר החודשי של המשכנתה, החל מיום הגט, 10.8.2022, לשם השוואת חלקם של הצדדים בתשלום החזר המשכנתה החודשי.

444. **התוצאה – בהינתן העובדות שפורטו לעיל, תוך יישום הדין והפעלת שיקול דעת – המוקנה לבית המשפט לענייני משפחה בפסיקת דמי שימוש ראויים לבן זוג, תוך שקלול כל הנסיבות (בע"מ 9126/05 פלונית נ' פלוני (2006)), מצאתי לקבוע שיש לחייב את האשה בדמי שימוש ראויים חודשיים, שיוערכו על ידי שמאי בית המגורים כמפורט בסיפא לפסק הדין, לתקופה בת 12 חודשים – החל מיום 10.8.2022 (מועד גירושי הצדדים) ועד ליום 15.8.2023 (מועד עזיבת האשה את בית המגורים).**

סוף דבר והוראות ביצוע

445. עתה, משתמה המלאכה וניתנה הכרעה בכל התובענות שלפניי יש להתכנס ולהדרש לשם מתן הוראות כמפורט להלן:

446. אשר לתביעת המזונות

התובענה למזונות ולמדור אשה – נדחתה.

גובה דמי המזונות – סכום דמי המזונות שאותו ראוי היה לפסוק עבור מזונות הקטינים בתקופה הרלוונטית עומד על סך של 8,200 ₪. לא יוטלו חיובים רטרואקטיביים בגין הפרשי המזונות כאמור בסעיף 168-169 לפסק הדין. האיש יישא בעלות כל הטיפול הפסיכולוגי של הקטינה במסגרת הקליניקה במרכז הבינתחומי בהרצליה.

הוצאות חריגות – חלוקת יחס ההשתתפות הצדדים הראוי בהוצאות החריגים עבור התקופה הרלוונטית עבור הצרכים שפורטו בסעיפים 57 (ג-ה) להחלטה למזונות זמניים, הוא בשיעור של 80% מצד האיש ו-20% מצד האשה: הוצאות הרפואיות החריגות, שאינן כלולות בסל הבריאות הממלכתי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

או ביטוח רפואי משלים לרבות הוצאות לטיפול אורתודנטי, טיפול שיניים. הוצאות החינוך, חוגים ושיעורי עזר.

447. אשר לתביעת פירוק השיתוף ואיזון המשאבים

לעניין המומחה – טענות האשה לעניין פסילת החוות הדעת נדחו. לא מצאתי כי המומחה חרג ממתחם שיקול הדעת שהוקנה לו מכוח צו המינוי. לא נפל פגם בהערכת המומחה את שווי חברת הארנק בשיטת ה-NAV, וזאת לנוכח ההנמקות שהובאו בפסק הדין. חוות דעת המומחה מתקבלת על כל רכיביה, למעט סוגיית היוון הזכויות הסוציאליות, פיצוי בגין פערים בכושר ההשתכרות ושווי בית המגורים אשר יעודכן על ידי שמאי בית המגורים על פי ההוראות בהמשך פסק הדין (סעיף 301 לפסק הדין).

אשר לחברת הארנק – חברת הארנק (לרבות ההלוואה/ההשקעה בחברת R) הוערכה נכון למועד הקרע ולפי שיטת השווי הנכסי (NAV) בסך של 966,515 ₪. לסכום זה יש להוסיף סך של 254,028 ₪ בגין יתרת זכות האיש בחברת הארנק. כך שסך הזכויות של האיש בחברת הארנק הוערך **בסך של 1,220,543 ₪**. לאשה מגיעה מחצית מהסכום בתוספת ריבית והצמדה מיום הקרע ועד למועד התשלום, לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961. סכום זה יקוזז מסכום חלקו של האיש במכירת בית המגורים.

המוניטין העסקי של חברת הארנק נקבע על ידי המומחה כנכס לא סחיר אשר שוויו אפס, ומשכך אינו נכס בר איזון.

פיצוי בגין פערים בכושר ההשתכרות – אומצה המלצת המומחה על פי חוות הדעת אשר העמידה את תקופת הפיצוי למשך 48 חודשים. הפיצוי בגין פערי השתכרות ישולם בסכום חד-פעמי בסך של **529,776 ₪**, באמצעות קיזוז חלקו של האיש מבית המגורים (על המומחה להגיש חישוב מעודכן ביחס לסכום פיצוי פערי ההשתכרות, וזאת בתוך 30 יום ממתן פסק הדין), כקבוע בסעיף 246 לפסק הדין.

חברות ההזנק – מצאתי לאמץ את המלצות המומחה אשר לאופן חלוקת זכויות האיש בחברות ההזנק, ואני מורה על חלוקתן בעין, בחלקים שווים, בין הצדדים. על כן, מחצית מזכויות הרשומות על שם האיש בכל אחת מחברות ההזנק ירשמו על שם האשה. תוגש פסיקתה לחתימה באמצעות המומחה לשם העברת המניות בתוך 30 יום ממתן פסק הדין, כקבוע בסעיף 254 לפסק הדין.

אשר לסוגיית המס בעת העברת מניות בחברות ההזנק ואיזון הזכויות בחברת הארנק אגב גירושין –

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 **אשר לחברת ההזנק** – הצדדים שותפים לכלל המס שיושת עליהם בעתיד, וזאת לנוכח
2 "החלוקה בעין" ועקרון "רציפות ההחזקה". פועל יוצא מן האמור, הוא שהעברת מניות בין בני זוג
3 אגב גירושין אינה נחשבת כאירוע מס בדומה לדין החל על העברת מקרקעין בין בני זוג אגב גירושין.
4
- 5 **אשר לחברת הארנק** – במועד איזון המשאבים הכללי של כלל רכוש הצדדים, איזון הזכויות
6 בחברה נערך בערכי ברוטו. עם זאת, ככל שבעתיד ישולם מס בגין מימוש השווי הכלכלי של הזכויות
7 בחברה, אזי הצדדים ישאו בחלקים שווים ביניהם את המס הנגזר כתוצאה מאירוע המס בגין ערכים
8 כלכליים שנצברו במהלך תקופת השיתוף בלבד, וזאת למשך תקופה של **עד חמש שנים ממועד הקרע**
9 אותה מצאתי כראויה והמאפשרת איזון ראוי בין עקרון הפרידה הנקייה ובין תכנון מס של הצדדים
10 לבל יפגע מי מהצדדים בעקבות הפרידה. במקרה שלפניי חלפו להן למעלה מחמש שנים מאז מועד
11 הקרע, שבמהלכן האיש חילק דיבידנדים ושולם עליהם מס. משכך נפסק כי על האשה לשפות את
12 האיש בסך של **142,259 ₪**, כאמור בסעיף 266 לפסק הדין.
13
- 14 לנוכח יצירת "כלל חדש" התאפשר לאיש "לקבל ארכה בת שנה", שבה יוכל לקבל החלטה על
15 חלוקת דיבידנד או מכירת מניות דה פקטו שנוצרו במהלך תקופת השיתוף, כאשר השיפוי על ידי
16 האשה יהיה רק לאחר ששולם תשלום המס בפועל, כאמור בסעיף 268 לפסק הדין.
17
- 18 הצדדים יפעלו על פי המתווה שבסעיף 2 להחלטת המיסוי 7681/14 – כך שדה פקטו לכל צד
19 ישנה אחריות אישית ישירה מול רשות המסים. המומחה יגיש פסיקתה מתאימה לחתימת בית
20 המשפט בתוך 30 יום ממתן פסק הדין אשר תופנה למס הכנסה, כאמור בסעיף 269 לפסק הדין.
21
- 22 **הזכויות הסוציאליות של הצדדים** – חלוקת הזכויות הסוציאליות שנצברו על שם הצדדים
23 החל ממועד הנישואין ועד למועד הקרע (1.6.2002 - 1.1.2018), תבוצע על פי מועד הבשלתן לפי החוק
24 לחלוקת חסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, התשע"ד-2014. תוגש פסיקתה לחתימה באמצעות
25 המומחה בתוך 30 יום, כקבוע בסעיף 274 לפסק הדין.
26
- 27 **חשבון הבנק המשותף** – החשבון המשותף יסגר, בתוך 14 ימים ממועד מתן פסק הדין, כאשר
28 מתוכו סך של 41,280 ₪ יועברו לידי האיש, וסך של 26,700 ₪ יועברו לידי האשה. יתרת הכספים
29 בחשבון המשותף תתחלק בחלקים שווים בין הצדדים, כקבוע בסעיף 278 לפסק הדין.
30
- 31 **תשלומי מס וביטוח ששילם האיש עבור עבור נכסי האשה בגין התקופה שמיים 1.1.2018**
32 **ועד למועד מתן פסק הדין** – יושבו לאיש בתוספת תשלומי ריבית והצמדה לפי החוק. על האיש
33 להמציא למומחה תיעוד עבור התשלומים ששילם על מנת שיבצע חישוב ההחזר המגיע לו בתוך 30 יום
34 מפסק הדין. ההחזר הכספי, ככל וישנו יושב לאיש מחלקה של האשה עם התשלום הראשון ממכירת
35 בית המגורים, כקבוע בסעיף 292 לפסק הדין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

- 1 תשלומי המשכנתה על בית המגורים – ישולמו בחלקים שווים החל מיום 10.8.2022 (מועד
2 הגירושין), כקבוע בסעיף 301 לפסק הדין. הסכום יקוזז מחלקה של האשה ממכירת בית המגורים.
3
4 **פירוק שיתוף בית המגורים** – העתירה לפירוק השיתוף התקבלה. טענות הצדדים ליישום
5 סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון נדחו. בית המגורים יחולק בין הצדדים בחלקים שווים. בית המגורים יוצע
6 למכירה לצד ג', לכל המרבה במחיר, כאשר לכל אחד מהצדדים שמורה הזכות להשתתף בהתמחרות
7 תוך מקסום רווחיו. שמאי בית המגורים יגיש חוות דעת מעודכנת, בתוך 30 יום ממועד המצאת פסק
8 הדין לידיו, ביחס לבית המגורים ולדמי השימוש הראויים לתקופת הערכה שמיום 10.8.2022 ועד ליום
9 15.8.2023.
- 10
11 ניתן בזה צו פירוק שיתוף לזכויות הצדדים בבית המגורים, הידוע כגוש 6666, חלקה 5,
12 והנמצא ברחוב קלאוזנר 9 בהרצליה, כקבוע בסעיפים 295 ו-327 לפסק הדין כך שיחולו ההוראות
13 הבאות:
- 14 (1) ככל שלא יעלה בידי הצדדים למכור את בית המגורים בתוך שישה חודשים ממועד
15 קבלת חוות דעת העדכנית של המומחה, ימונו באי כוח הצדדים ככונסי נכסים לשם מכירת
16 הזכויות בבית המגורים. באי כוח הצדדים יגישו פסיקתה משותפת לחתימתי אליה יצורפו
17 כתב התחייבות ופוליסת ביטוח אחריות מקצועית עדכנית. שני הצדדים נדרשים לשתף
18 פעולה באופן מלא לשם מכירת בית המגורים, לרבות מתן אפשרות לרוכשים פוטנציאליים
19 לבקר בנכס ולחתום על כל מסמך נדרש;
- 20 (2) עד למכירת הנכס, הצדדים ישאו בהוצאות החזקת בית המגורים בחלקים שווים;
21 (3) עד למכירת בית המגורים וסילוק הלוואת המשכנתה, ישאו הצדדים בחלקים שווים
22 בתשלומים החודשיים המשולמים עבורה. ככל ומי מהצדדים יישא בחלקו של האחר, זה
23 יקוזז מהתשלום הראשון מכספי מכירת בית המגורים;
- 24 (4) הצדדים יישאו בחלקים שווים בעלויות מכירת בית המגורים, לרבות פרסום, תיווך,
25 אגרות, מסים וכיו"ב;
- 26 (5) תמורת מכירת בית המגורים תחולק בין הצדדים בחלקים שווים, לאחר ניכוי עלות
27 המכירה וסילוק הלוואת המשכנתה.
28
- 29 **אשר למטלטלין של הצדדים** – המטלטלין המשותפים הנמצאים בבית המגורים, יחולקו על
30 דרך של מכירתם בשוק החופשי לכל המרבה במחיר במסגרת פירוק השיתוף בבית המגורים, תוך
31 חלוקת תמורת מכירתם, בחלקים שווים בין הצדדים. יצירות האומנות ופסנתר הכנף הם רכוש חיצוני
32 של האשה וככזה שייכים לה בלבד כקבוע בסעיף 342 לפסק הדין.
- 33 **אשר לתובענה לשיתוף ספציפי** .448
34 תביעת האיש לשיתוף ספציפי נדחית, כקבוע בסעיף 394 לפסק הדין.
35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-01-63643 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 18-01-66756 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 20-06-25932 אלמוני נ' פלונית
תלה"מ 22-12-60346 אלמוני נ' פלונית

449. אשר לתובענה לדמי שימוש

תביעת האיש לדמי שימוש התקבלה בחלקה, כקבוע בסעיף 444 לפסק הדין האשה מחויבת בדמי שימוש ראויים, החל מיום 10.8.2022 ועד למועד 15.8.2023. הנחיות לשמאי בעניין ניתנו בפרק פירוק השיתוף בבית המגורים.

הוצאות משפט

450. משתמה ההכרעה בתובענות – יש להידרש לשאלת ההוצאות.

452. המתווה הנורמטיבי – תקנה 155 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, והפסיקה כפי שנתגבשה במרוצת השנים. כך למשל בע"א 136/92 ביניש-עדיאל נ' דניה סיבוס חברה לבנין בע"מ, פ"ד מז (5) 114, 126-125 (1993) נקבע שאופן חישובו של שכר הטרחה הראוי, הוא תלוי משתנים רבים ואינו בגדר רשימה סגורה. בבג"צ 891/05 תנובה נ' הרשות המוסמכת (30.6.2005), נקבע כי לאחר ניתוח של תכלית חיוב בעל דין בהוצאות רעהו, והתייחסות למצב בארצות שונות, אמת המידה הנכונה לחיוב שכר טרחת עורך דין הוא, כי ההוצאות צריכות להיות סבירות, הכרחיות ומידתיות. במסגרת הקווים המנחים לשימוש באותן אמות מידה נקבע, כי התעריף המינימאלי אינו משמש כאמת מידה אלא רק רף תחתון; יש להתחשב בהתנהגות הצדדים ובדרך שבה ניהלו את ההליך; יש להתחשב בסעד המבוקש או הסכום השנוי במחלוקת ובמורכבות התיק והזמן שהושקע בהכנתו; השיקול האחרון המוזכר הוא חשיבות העניין עבור בעלי הדין.

453. בנסיבות אלה ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים כמפורט לעיל, מהות ההליך והיקפו, היקפם של כתבי בי-דין והבקשות בתיקים, התנהלות הצדדים לאורך ניהול ההליך, נוכח התוצאות אליהן הגעתי בתיקים שלפניי אינני עושה צו להוצאות.

454. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתוך 45 יום ממועד המצאת פסק הדין.

455. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

456. המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיקים.

בתקווה לימים שקטים ושלוים במהרה. חזקו ואמצו.

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"ד, 27 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.

איריס אילוטוביץ' סגל, שופטת